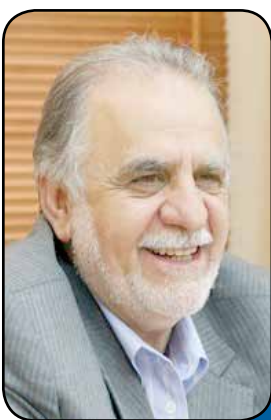

روزگار معدن

بررسی دوباره
تعرفه‌های اخیر
واردات فولاد

صفحه ۳

سر قینی
معاون امور معدنی
شریعتمداری باقی ماند

صفحه ۳

قصد دل سیاه کوه و روزگار زغالی کارگران زمستان یورت

یورت را فراموش کردند

صفحه ۸-۹

خروج معدن از زاویه ناپیدای اقتصاد

محبوبه ناطق
سر دبیر روزگار معدن

در نیمه فروردین اسامیل دکتر کرباسیان رییس هیات عامل امیدورو در دیدار نوری خود با خبرنگاران از شکل گیری حرکتی در مطبوعات و رسانه‌ها در سه، چهار سال گذشته نام برد که موجب شناخته شدن بخش معدن و صنایع معدنی شد. او این اقدام را حرکتی خجسته خواند که مسئولان این بخش را به پاسخگویی و شفاف‌تر شدن عملکردشان ترغیب می‌کرد و از طرف دیگر مطالبات این بخش را از دولت و مجلس بالا می‌برد. این نگاه نشان داد حرکتی که در صفحات محدودتر در روزنامه صمت به بخش معدن و صنایع معدنی اختصاص یافته بود در تحرک این بخش به گواه یکی از بالاترین مسئولان بخش معدن تا چه اندازه تاثیر گذار بوده است. این امر ما را بر آن داشت تا راه‌اندازی اولین روزنامه تخصصی معدن را با نام روزگار معدن کلید زده و از تمام تجربه همکاران استفاده کنیم. در حقیقت بخش معدن در سال‌های متعددی در غبار فراموشی این دو بخش بر پایه محصولات معدنی و صنایع مادر قرار می‌گرفتند و حیات‌شان به این بخش وابسته است. حالا به یمن خروج معدن از زاویه ناپیدای اقتصاد ایران که به همت خبرنگاران و روزنامه‌نگاران با حمایت مدیران معدنی مانند مهندس محمدرضا نعمت‌زاده، دکتر محمد شریعتمداری و دکتر مهدی کرباسیان به‌عنوان بالاترین مقامات مسئول این بخش در ۵ سال گذشته رقم خورد روزهای بهتری برای معدن و صنایع معدنی را نوید می‌دهد. ضمناً به یمن همزمانی با سال حمایت از کالای ایرانی، در کادری که در تمام صفحات روزنامه مشخص شده، آگهی شرکت‌ها، کارخانه‌ها و معادن با هدف حمایت از کالای ایرانی به صورت رایگان به چاپ می‌رسد. گفتنی است اگر شرکت‌ها و کارخانه‌ها مایل به تهیه گزارشی از خطوط تولید خود هستند یا اقدام منحصر به فردی در مجموعه خود با اهداف اقتصادی مقاومتی انجام داده‌اند با گزارش و بازدید خبرنگاران این مجموعه نیز به‌طور رایگان در صفحات چاپ و منتشر خواهد شد.

هفته روابط عمومی گرامی باد

تتکت فولاد هرمزگان
HORMOZGAN STEEL COMPANY
پیشرفته‌ترین کارخانه فولادی کنتنر

www.hosco.ir | info@hosco.ir | HORMOZGAN.STEEL.COMPANY | @HORMOZGANSTEEL

تتکت فولاد هرمزگان
HORMOZGAN STEEL COMPANY
پیشرفته‌ترین کارخانه فولادی کنتنر

۱۱ اردیبهشت روز جهانی کار و کارگر گرامی باد

www.hosco.ir | info@hosco.ir | HORMOZGAN.STEEL.COMPANY | @HORMOZGANSTEEL

شنبه	۲
 • ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۷	 • ۲۳ رمضان ۱۴۲۹
 • ۲۰۱۸ه‍.ق	 • سال اول - شماره ۲

سایه بازار موازی بر سر صادرکنندگان

مهرداد اکبری‌ان

رییس انجمن تولیدکنندگان و صادرکنندگان سنگ آهن

امسال برای صادرکنندگان سال عجیبی است و متأسفانه هیچ چیز در آن قابل پیش‌بینی نیست. در این شرایط می‌توان گفت با دولت احساس همدردی می‌کنیم چراکه کنترل وضعیت فعلی بازار ارز، بسیار مشکل است و اگر هر چه زودتر این وضعیت کنترل نشود، معلوم نیست چه بر سر تولید می‌آید. نرخ دلار که با یک سری سیاست‌ها ترمز آن کشیده شد، افزایش زیادی در چند ماه گذشته داشته که نشان می‌دهد غیر عادی است. در حقیقت نرخ دلار، آن چیزی نیست که در بازار در حال داد و ستد است و این رقم غیر واقعی است. اعلام نرخ ۴۲۰۰ تومان هم برای کنترل تشنج مصنوعی بود که برخی دست‌ها به آن دامن می‌زدند. با این حال دولت باید فکری برای وضعیت تولیدکنندگان و صادرکنندگان بکند و سیاستی در پیش بگیرد که مثل گذشته بین نرخ دلار و ریال تعادل برقرار باشد. اگر ارزش ریال بالا برود واردات رونق می‌گیرد و بر عکس اگر کاهش یابد، صادرات افزایش می‌یابد. در این شرایط ساده‌ترین تعبیر از افزایش نرخ ارز آن است که صادرکنندگان از این افزایش نرخ بهره‌مند می‌شوند، در حالی که اکنون اینطور نیست و به نظر می‌رسد تصمیم دولت برای تعیین نرخ ۴۲۰۰ تومان در دلار، منطقی و بر اساس واقعیت‌های موجود در شرایط ویژه کشور است.
ما به عنوان معدن‌دار که گوشه‌های از صادرات کشور را بر عهده داریم به دنبال این نیستیم که بدانیم نرخ دلار از سوی دولت چه رقمی تعیین شده است. در حقیقت برای صادرکننده فرقی ندارد که نرخ دلار چه رقمی است بلکه مهم، تعادل و ثبات این نرخ به نفع تولیدکننده است.

با این حال یادآوری این نکته مهم است که تغییر نرخ ارز و شکل‌گیری بازار موازی در کنار نرخ تعیین شده برای دلار از سوی دولت باعث شده است صادرکنندگان سنگ‌آهن از گذر افزایش نرخ دلار سودی نبرند. دولت نرخ ۴۲۰۰ تومان را اعلام می‌کند اما ابزاری برای صادرکنندگان و واردکنندگان تعریف نمی‌کند که هزینه‌ها و درآمد خود را بر اساس چه نرخ محاسبه کنند. به عنوان مثال ایزاری برای صادرکنندگان و واردکنندگان در خرید و فروش‌های نرخ ارز به صورت واقع‌بینانه در نظر گرفته نشده و اکنون معدن‌داران نمی‌دانند محاسبات دفتری خود را باید با چه نرخ انجام دهند و سازمان امور مالیاتی با آنها بر اساس چه نرخ برخورد خواهد کرد و آیا دولت به نهادهای مسئول، شیوه‌نامه‌ای بابت محاسبه مالیات در این روزها داده است؟

کشورثرائی نیز که سازمان وابسته به دولت است در حمل‌ونقل بار صادرکنندگان نرخ ۴۲۰۰ تومان را الحاظ نمی‌کند بلکه حساب‌آرزی اعلام می‌کند و هزینه‌ها را به صورت دلار می‌گیرد. در حقیقت اگر معادل ریالی بگیریم باید بر اساس مصوبه دولت نرخ ۴۲۰۰ تومان را اعمال کند اما قانون رادور می‌زند و حساب‌آرزی می‌دهد تا دلار بریزیم البته این کار منطقی است زیرا هزینه‌های تسویه ارزی کرایه حمل بار و واریز نرخ بر اساس دلار است نه ریال. همه این مسائل به این معناست که در شرایط کنونی برای بسیاری از هزینه‌های خود همان نرخ بازار موازی در دلار را می‌پردازیم و خبری از دلار ۴۲۰۰ تومان نیست. شکل‌گیری بازار موازی با دلار ۴۲۰۰ تومانی، نرخ‌ی بسیار بالاتر را برای ما رقم زده است. به نظر می‌رسد که دولت، بازار موازی را با نظارت به رسمیت بشناسد زیرا اقتصاد، دیگر با دستور پیش می‌رود و دوران اقتصاد دستوری به سر رسیده است.

خبر

لزوم ورود شورای رقابت به بخش زغال سنگ

مدیرعامل بورس انرژی در پاسخ به چرایی ناتوانی این نهاد برای از بین بردن انحصار موجود در بازار زغال سنگ، گفت: زغال سنگ، در بورس انرژی پذیرش شده و با توجه به اینکه شرکت‌های بزرگی همچون ذوب آهن، خریدار حجم عظیمی از زغال سنگ هستند، پیگیری‌های فراوانی برای اینکه این خرید از طریق بورس محقق شود، انجام شده است. به گزارش بورس نیوز، سید علی حسینی گفت: بستر و زمینه‌های معاملاتی عرضه زغال سنگ در بورس انرژی فراهم شده اما شرکت مصرف‌کننده از جمله ذوب آهن چندان استقبالی از این موضوع نکرده است. خرید از بورس باعث نرخ شفاف‌تر و تحقق منافع طرفین می‌شود. حسینی با تاکید بر اینکه مفهوم بورس، ایجاد رقابت و شفافیت است، افزود: مصرف‌کننده‌های بزرگ و نهایی باید پاسخگوی استقبال نکردن خود از مسیر شفاف و رقابت‌پذیر بورس باشند ضمن آنکه برای این اقدام خود یعنی نخریدن زغال سنگ نیز دلایل مناسبی داشته باشند.

رییس سازمان صنعت، معدن و تجارت گیلان از راه‌اندازی شورای عالی معدن استانی در کشور برای نخستین بار در استان در آینده نزدیک خبر داد و گفت: تشکیل شورای عالی معدن استانی، گامی موثر در جهت رفع مشکلات معدن است.

به گزارش خبرگزاری موج از گیلان، فرهاد دلچ‌پوش با اشاره به مشکلات و دغدغه‌ها در فعالیت‌های معدن استان به‌ویژه برداشت شن و ماسه اظهار کرد: تشکیل شورای عالی معدن استانی که هم‌تراز با شورای عالی کشوری و استاندار رییس شورای آن است، می‌تواند گام‌های موثری در رفع مشکلات و دغدغه‌های موجود بر سر راه فعالیت‌های معدنی در استان گیلان بردارد و باعث تدوین یک استراتژی ویژه فعالیت معدنی منطق با منطقه خواهد شد.

رییس سازمان صنعت، معدن و تجارت گیلان:

شورای عالی معدن برای نخستین بار در گیلان تشکیل می‌شود

فعالیت ۱۲ معدن در گیلان

وی معادن را یکی از محورهای اصلی تولید و اشتغال عنوان و تصریح کرد: ۱۱۲ معدن با برآورد ذخایر بیش از ۱۳۲ میلیارد تن در استان فعال است که هم‌اکنون هزار و ۷۸۵ فرصت شغلی را در استان ایجاد کرده است.
دلچ‌پوش، شن و ماسه، سنگ لاشه، میکا، سرب و روی، آهنک، مارن و سنگ لاشه را از مهم‌ترین منابع معدنی موجود در استان عنوان کرد.

رییس سازمان صنعت، معدن و تجارت گیلان تصریح کرد: این استان به دلیل شرایط جغرافیایی، بیش از سایر استان‌ها نیاز به تعامل و همکاری منابع طبیعی در زمینه فعال‌سازی معدن دارد. وی با بیان اینکه عرصه مناسب و منطقی برای برداشت از معدن کوهی و اجرایی عملیات فنی و ایمن مورد تقاضای فعالان بخش معدن است، ادامه داد: کارگروه تعامل با منابع طبیعی که در سال گذشته اجرایی و تشکیل شده و در استان گیلان نیز یک جلسه آن برگزار شده می‌تواند نقش بسزایی در رفع مشکلات و اعمال نظرای

چرا از ۲ میلیارد تن ذخایر آلونیت استفاده نمی‌کنیم؟

ما آهن‌دار یا سیلیس‌دار است که باعث می‌شود بوکسیت سخت شود. بهترین نوع بوکسیت، بوهمیتی و زبسیستی است که مرغوبیت زیادی دارد.

برآورد می‌شود ذخایر بوکسیت کشور ما افزون بر ۲۶۹ هزار تن باشد که بر اساس آمار، اطلاعات و گواهی کشف‌هایی است که تا سال ۱۳۹۵ اعلام شده است. همچنین تا این سال ۲۳ معدن بوکسیت در ایران وجود داشته که ۱۸ معدن فعالند.

عمده‌ترین معدن بوکسیت در جاجرم، سبزآباد استان یزد، مناطقی در استان کرمان، استان آذربایجان غربی و کردستان است. همچنین در زاگرس، سازندی به نام سروک وجود دارد که بالای آن بوکسیت تشکیل شده است. در استان کهگیلویه و بویراحمد نیز ذخایر بوکسیت وجود دارد.

در راستای تأمین خوراک مورد نیاز کارخانه‌های آلومینیوم در بخش معدن تاکنون چه اقداماتی از سوی بخش دولتی انجام شده و چه ذخایری کشف شده است؟

به گفته برنا استحصال این ماده معدنی از دهه ۶۰ به محاق بی‌توجهی رفت و جای آن را نفلین‌سینیت گرفته؛ ماده معدنی که هنوز هم نتوانسته در تأمین خوراک کارخانه‌های آلومینیوم نقش ایفا کند. گفت‌وگوی روزگار معدن را با وی می‌خوانید.

ایران از نظر ذخایر بوکسیت در چه وضعیتی قرار دارد؟

بوکسیت در نیمکره شمالی کره زمین که ایران نیز در این نیمکره واقع شده، وضعیت مطلوبی ندارد. ذخایر بوکسیت ایران به طور عمده از نوع کراستی است و فضاهای خالی را پر کرده است.

بوکسیت برای تشکیل، به آب و هوای حارای یعنی باران فراوان و دمای بالای ۲۰ درجه سانتی‌گراد نیاز دارد تا بتواند الوموسیلیکات را بشوید و ببرد و چیزی که باقی می‌ماند ILO۳ است که بوکسیت است و این شرایط در نیمکره شمالی زمین وجود ندارد.

بوکسیت‌زایی در کشور ما در دوره‌های مختلف زمین‌شناسی انجام شده اما پراکنده و کوچک است. بیشتر ذخایر بوکسیت

سازمان زمین‌شناسی، ذخایر آلونیت را شناسایی کرد که افزون بر ۲ میلیارد تن می‌شود. در مناطقی مانند ۷صندوق، تایکند، سولی‌دره، اربط دره و همچنین طارم سفلی و علیا محدوده‌های زیادی از ذخایر آلونیت وجود دارد که در ادامه استان زنجان در مناطقی از مشکین‌شهر و جلفا تا کشور آذربایجان در شوروی سابق امتداد یافته است.

آن زمان روس‌ها فناوری تبدیل آلونیت به آلومینیوم را داشتند و در آذربایجان، کارخانه فرآوری آلونیت به آلومین در منطقه داش‌کسن جمهوری آذربایجان ساختند که پس از استقلال، مدیریت و اداره آن به‌دست خود آذربایجانی‌ها افتاد.

البته پیشینه استفاده از آلونیت در ایران گرفتن زاج بود که نشان می‌دهد ایرانیان از گذشته، این ماده معدنی و شیوه فرآوری آن را می‌شناختند. مناطقی مانند زاج‌کندی در زنجان گواهی بر این ادعاست. پس از انقلاب نیز در منطقه‌ای به نام تایکند تاکستان زاج‌گیری انجام می‌دادند. با این حال استفاده از آلونیت یک مشکل بزرگ زیست‌محیطی داشت؛ پساب اسیدی این معدن، مزارع را از بین می‌برد. از این رو جلوی این طرح گرفته شد.

مشکلات زیست‌محیطی قابل حل نبود؟

مشکل زیست‌محیطی این طرح‌ها زیاد بود چراکه به ازای هر تن آلونیت، ۳ تن اسید سولفوریک تولید می‌شود و یکی از دغدغه‌ها این بود که این‌همه اسید سولفوریک را چه کار کنیم. به همین دلیل مطالعه طرح کارخانه تولید فسفات نیز به موازات کارخانه فرآوری آلونیت شکل گرفت که هدف آن تولید فسفات از اسید پساب بود.

مهم‌ترین مصرف آن به صورت کود فسفاته در کشاورزی است که مصرف زیادی دارد. مطالعات این طرح‌ها نیز به وسیله سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی انجام شد اما هر چه جلوتر رفیم هدف عوض شد و با نشا بد به جای تولید ILO۳ از آلونیت به سراغ نفلین‌سینیت برویم و به همین دلیل به سراغ

منابع طبیعی در شیوه فعالیت معدن داشته باشد.

وی کسب مجوزهای برداشت شن و ماسه را برای مجربان و پیمانکاران پروژه‌های عمرانی همراه با برخی چالش‌ها عنوان و تصریح کرد: ارائه نشدن صورت وضعیت، ارائه نکردن قرارداد قانونی و اجرای مصوبه‌های هیات رسیدگی به امور شن و ماسه استان از مهم‌ترین مشکلاتی است که با تشکیل شورای عالی معدن در حضور مدیران دستگاه‌های اجرایی مرتبط، بررسی و حل و فصل خواهد شد.

رییس سازمان صنعت، معدن و تجارت گیلان با اشاره به ضرورت نظارت بر مجوزهای معدنی به ویژه شن و ماسه به لزوم همکاری بیش از پیش همه دستگاه‌ها از جمله سازمان آب منطقه‌ای و اداره

شناسایی ذخایر این ماده معدنی رفتند.

نفلین سینیت چیست؟

یک ماده معدنی دیگر است که می‌توان از آن برای تولید آلومین استفاده کرد.

اما فرآوری نفلین‌سینیت برای تولید آلومین در هر تن به ۲ تن آهن نیاز دارد و باید کارخانه فرآوری نفلین‌سینیت در نزدیکی معدن و ذخایر آهنک جانمایی شوند، مانند کلیبر و سراب که ذخایر نفلین سینیت آن در حد چند میلیارد تن است.

با این حال جانمایی یکی از این کارخانه‌ها به جای اینکه در آذرشهر باشد به کلیبر منتقل شد که محصول نهایی تولیدی‌اش آهن زیاد دارد و به درد مصرف کارخانه‌های سرامیک می‌خورد. در منطقه سراب نیز کارخانه دیگری ساخته شد که امیدوارم خوراک آلومینای آن به زودی تولید شود. تمام این اتفاق‌ها در راستای کمبود ذخایر بوکسیت است.

آیا فرآوری آلومین از نفلین سینیت یا آلونیت به سادگی استحصال آلومین از بوکسیت است؟

فرآوری ILO۳ از نفلین‌سینیت و آلونیت، بسیار سخت‌تر از بوکسیت است و به همین دلیل کشورهای دارنده بوکسیت به هیچ وجه به دنبال استخراج و استحصال آلومین از نفلین‌سینیت و آلونیت نمی‌روند.

طرح استحصال آلومین از آلونیت به کجا رسید؟ آیا موازی با استحصال نفلین سینیت پیش می‌رود؟

خیر. هم‌زمان با دهه ۶۰ که وزارت معادن و فلزات وجود داشت، شرکتی به نام آلومینا شکل گرفت اما ناگهان تمام برنامه‌هایی که برای این طرح وجود داشت از دستور کار خارج شد و طرح استحصال آلومین از آلونیت به فراموشی سپرده شد و شرکت آلومینا نیز منحل شد. اوج اقدامات و حرکت‌های خوب اکتشافی در زمانی بود که وزارت معدن و فلزات وجود داشت و تمام دغدغه‌هایش از جنس معدن و صنایع معدنی بود.

دانشمندان در صد استخراج طلا از سیمکارت‌های قدیمی

این باره می‌گوید: اگر بتوانیم طلا و سایر فلزات گرانبهائی مورد استفاده در سیم‌کارت و دیگر قطعات الکترونیکی را بازیابی کنیم، قادر خواهیم بود سالانه از هدررفتِ روش دست یابند، سیم‌کارت‌های قدیمی به دور انداخته می‌شوند و به عقیده بسیاری از آنها، مقادیر قابل توجهی طلا و فلزات گرانبه‌ها هدر می‌رفت اما حالا می‌توان در آینده‌های نزدیک، انتظار داشت که طلای مورد استفاده در سیم‌کارت‌های قدیمی، استخراج شده و به بیرون کشیده شود.

دیل هابر – یکی از شیمی‌دانان حوزه موادشناسی – در

کرد. بر اساس گزارش‌های منتشر شده از سوی وب‌سایت ABC، روش انجام این کار، بدین صورت است که سیم‌کارت‌های موردنظر در آب آغشته شده و سپس با ارسال امواج فراصوتی به آنها، فلزات تشکیل‌دهنده اعم از مس، طلا و… از هم جدا می‌شوند و کار برای بازیابی و استخراج آنها برای دانشمندان آسان می‌شود. این تیم پژوهشی همچنین درصدد ابداع روش‌های جدیدتر و ساده‌تر برای جداسازی فلزات تشکیل‌دهنده سیم‌کارت و سایر قطعات الکترونیکی است.

شنبه

۱۳۹۷ اردیبهشت ۱۳۹۷
۳۰ رمضان ۱۴۳۹
۲۰۱۸ هجری قمری
شماره ۲

ویژه

با مخالفت وزیر صنعت، معدن و تجارت
سر قیینی، معاون امور معدنی
شریعتمداری باقی ماند

جعفر سرقینی در پست معاونت معدنی وزارت صنعت، معدن و تجارت ماندگار شد. به گزارش صمت، از یکی دو هفته پیش زمره رفتن دکتر سرقینی از معاونت امور معدنی وزارتخانه مطرح شده بود و از سوی خود سرقینی نیز تایید شد. به گزارش صمت، سرقینی در گفت‌وگوی اختصاصی با خبرنگار ما گفت: با مخالفت محمد شریعتمداری، وزیر صنعت، معدن و تجارت با بازخرید اینجانب، ماندن من در این پست قطعی شد. وی افزود: با لغو حکم بازخریدی من از سوی وزیر، در پست معاونت معدنی ادامه خدمت خواهم داد. گفتنی است در مواردی از جمله جلوگیری از صادرات مواد خام معدنی و حقوق دولتی، بخش خصوصی اختلاف نظرهایی با معاون امور معدنی شریعتمداری داشت و بعد از مطرح شدن رفتن دکتر سرقینی از این معاونت، به دنبال مطرح کردن شخصیت‌های دیگری از بخش خصوصی یا بخش‌های دیگر و پروپاگاندا در این زمینه به عنوان جایگزین بود. اکنون با ماندن سرقینی در این پست باید دید چگونه می‌خواهند در این اختلاف نظرها فائق آیند. البته مسائل دیگری نیز درباره دلایل ماندن جعفر سرقینی در این سمت و مخالفت شریعتمداری با بازخرید وی مطرح است.

خبر

معاون خانه معدن مطرح کرد افزایش نرخ ارز به سود ما نیست

معاون خانه معدن ایران با بیان اینکه عوامل مختلفی از سیاست‌های صادرات و واردات گرفته تا مشکلات مدیریتی در ویژه در راس سیاست‌گذاری حوزه معدن، چشم‌انداز خوشایندی را برای این بخش در آینده پیش روی ما نمی‌گذارد، معتقد است این احتمال وجود دارد در صورت ادامه وضع موجود تا ۵۰ درصد معدن کوچک تعطیل شوند. به گزارش ایستنا، تصور می‌شد بخش معدن از جمله حوزه‌هایی باشد که از افزایش نرخ دلار سود می‌برد و فعالان این حوزه از این موضوع استقبال می‌کنند اما روی دیگری از این سکه نیز وجود دارد که باید به آن توجه شود. در حوزه‌هایی مانند سرب و روی که بیش از ۹۰ درصد بازار آن مربوط به صادرات است، افزایش نرخ ارز مورد استقبال قرار می‌گیرد چرا که در سال‌های گذشته به دلیل افزایش نیافتن نرخ ارز همراه با نرخ تورم سالانه، هزینه‌های تولید این واحدها افزایش پیدا کرده در حالی که قیمت‌ها در بازارهای جهانی ثابت مانده است. در همین زمینه، حسن حسینی، رئیس اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های صنایع و معادن سرب و روی گفته بود «هر مقدار نرخ ارز افزایش پیدا کند به نفع معادن صادراتی از جمله سرب و روی است زیرا ارزشی ما در این بخش کمتر از ۸ درصد است.»

از سوی دیگر معادنی وجود دارند که شاید بخش عمده معادن کشور را به لحاظ عددی تشکیل دهند و شامل معادن کوچک و متوسط هستند که به نظر می‌رسد از نرخ ارز متاثر شده و در مواردی حتی کارشان به تعطیلی کشیده است. نمود بارز تاثیر گذاری نرخ ارز روی هزینه‌های تولید صنایعی مانند صنایع معدنی و ماشین‌آلات صنعتی و معدن است، به طوری که به گفته فعالان این حوزه فقط از بیش از سال جدید نرخ یک بیس مکانیکی متوسط ۷۰۰ میلیون تومان تا یک میلیارد و ۱۰۰ میلیون تومان افزایش پیدا کرده که این میزان برای حجم سرمایه‌گذاری در یک طرح معدنی، قابل توجه است. اما بیژن پناهی‌زاده، معاون معدنی خانه معدن ایران درباره وضعیت هزینه‌های تولید در معدن، بیان کرد: یکی از مشکلات اساسی معدن در زمینه تامین ماشین‌آلات معدنی است به گونه‌ای که در ۵ سال گذشته، نرخ ماشین‌آلات معادن در زمینه تامین ماشین‌آلات معدنی است راه‌سازی و معدنی تا ۶ تا ۷ برابر افزایش پیدا کرده و این رقم حتی با در نظر گرفتن حقوق ورودی و تعرفه‌های گمرکی از میزان تورم و افزایش نرخ ارز نیز بالاتر است. وی ادامه داد: متأسفانه در این حوزه، مشکلات و موانع زیادی وجود دارد که از جمله آنها تحریم‌هایی است که همچنان ادامه دارد و باعث شده برندهای معتبر مانند کوماتسو و هیوندا به طور مستقیم نتوانند وارد این بازار شوند. معاون معدنی خانه معدن ایران با بیان اینکه تصمیم‌های کل شیء در حوزه ارزی، این مشکلات را افزایش داده است، اظهار کرد: از نظر اقتصادی باید بگوییم حتی نرخ ۴۲۰۰ تومانی اعلام شده دلار از سوی دولت، در بخش معدن برای تولیدکنندگان کوچک و متوسط زیاد است.

رئیس هیات عامل سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی اعلام کرد

بررسی دوباره تعرفه‌های اخیر واردات فولاد

این حوزه با مشکلات جدی روبه‌رو است. اگر بخواهیم مصرف و حمایت از کالای داخلی را توسعه دهیم که برای حفظ صادرات برنامه‌های مناسبی داریم، هر چند در سال ۲۰۱۸ میلادی، پیشنهاد سرمایه‌گذاری خارجی برای کشور روند کندی را در پیش گرفته است. باید منتظر باشیم که اتحادیه اروپا و آمریکا چه تصمیمی می‌خواهند بگیرند و در این زمینه مرادها و همسایگان ما همچنان ادامه دارد. کرباسیان درگاه مرادها و صادرات به کشورهای همسایه عنوان کرد: درباره همسایگان باید خاطر نشان کرد روابط خوبی با آنها داریم و به افغانستان و عراق صادرات مناسبی انجام داده و می‌دهیم. خوشبختانه قرارهای دوجانبه و کمیسیون‌های مشترک، فعال هستند و به تازگی این ارتباط‌ها از طریق وزیر صنعت، معدن و تجارت و وزارتخانه انجام می‌شود. به نظر می‌رسد روابط ما با همسایگان نیز از این بهتر شود.

بخش خصوصی را تقویت کنیم

رئیس هیات عامل سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی (ایمیدرو) در پاسخ به این پرسش که حوزه کسب و کار در بخش معدن و صنایع معدنی چه جایگاهی دارد، عنوان کرد: ما هنوز در حوزه کسب و کار جایگاه خوبی نداریم چرا که مقررات و قوانین مادر

کرد: نخستین طرح افتتاحی در سال جدید، فولاد سبزووار خواهد بود که البته تولید آهن اسفنجی آن آغاز شده و هم‌اکنون نیز آماده بهره‌برداری رسمی است. کرباسیان در ادامه افزود: دومین طرح آماده بهره‌برداری رسمی، گندله‌سازی فولاد خراسان در نیشابور است. طرح بعدی نیز سبای فولاد مبارکه اصفهان است که چند ماهی است تولید آن آغاز شده است.

منتظر ماه مه

کرباسیان همچنین در پاسخ به این پرسش که در صورت خارج شدن آمریکا از برجام و اعمال تحریم‌های جدید در ایمیدرو چه سیاست‌هایی در نظر گرفته شده است، گفت: اگر تحریم جدیدی اعمال شود، معدن و صنایع معدنی با توجه به اینکه مواد اولیه آن داخلی است و گاز هم در کشور به وفور یافت می‌شود، با مشکل چندانی روبه‌رو نخواهند شد. از سوی دیگر در سطح جهانی، مواد معدنی جانشین ندارند، در نتیجه در جهان نیاز به این مواد (همانند نفت) همواره وجود دارد و راه راه‌ایر صادرات نامی تواند ببندد. وی در ادامه تاکید کرد: با احتمال خروج آمریکا از برجام به نظر می‌رسد در زمینه معدن و صنایع معدنی با کمترین خسارت روبه‌رو شویم. البته امیدواریم با سیاست‌های

دوباره به شورای اقتصاد ارائه می‌دهد.

آیا فایناسی جدید در راه است؟

رئیس هیات عامل سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی (ایمیدرو) همچنین در پاسخ به این پرسش که پیش‌بینی می‌کنید در سال جاری چه میزان فاینانس بتوانید جذب کنید، گفت: در این زمینه عددی را نمی‌توان پیش‌بینی کرد اما امیدواریم حوزه بین‌الملل، فعال‌تر از سال‌های گذشته شود و ما بتوانیم میزان بیشتری فاینانس را جذب کنیم. کرباسیان همچنین با اشاره به میزان سرمایه‌گذاری جذب شده برای صنایع معدنی عنوان کرد: در برنامه ششم توسعه در زمینه معدن و صنایع معدنی حدود ۵۰ میلیارد دلار به عنوان جذب منابع خارجی در نظر گرفته شده که امیدواریم بتوانیم این میزان را جذب کنیم. البته ما نهایت تلاش خود را در این راستا انجام می‌دهیم. وی رئیس هیات عامل سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی (ایمیدرو) با اشاره به نخستین طرح‌های فولادی که در سال جدید بهره‌برداری می‌شوند، عنوان

نخستین افتتاح یک طرح فولادی

رئیس هیات عامل سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی (ایمیدرو) با اشاره به نخستین طرح‌های فولادی که در سال جدید بهره‌برداری می‌شوند، عنوان

اسرار اصغری

رئیس هیات عامل سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمیدرو) گفت: در زمینه تعرفه‌های مختلف در صنایع معدنی با انجمن‌ها در حال بررسی این موضوع هستیم. مهدی کرباسیان در حاشیه دیدار نوروزی با اصحاب رسانه در جمع خبرنگاران در پاسخ به خبرنگار صمت که آیا تصمیم جدیدی درباره تعرفه واردات فولادی که فصل پایانی سال گذشته گرفته شد و برخی تولیدکنندگان به آن اعتراض داشتند، گرفته شده است؟ گفت: در زمینه تعرفه، اواخر سال گذشته، اقدام و تصمیم مناسبی به وسیله تعرفه واردات فولادی شد. در این راستا تصمیم گرفته شده تعرفه‌هایی که در حوزه فولاد و صنایع معدنی پیشنهاد شده بود، به شورای اقتصاد برود چرا که به نظر می‌رسد نظر انجمن‌های مختلف و دست‌اندرکاران حوزه فولاد مختلف به‌صورت دقیق در این تعرفه‌ها لحاظ نشده است. مهدی کرباسیان در ادامه خاطر نشان کرد: از این رو شورای اقتصاد و وزارتخانه، این موضوع را بررسی خواهند کرد و در حوزه فولاد در ستاد تجزیه فولاد و سایر حوزه‌ها، با انجمن‌های مختلف در حال مذاکره هستند و جمع‌بندی آن را وزیر صنعت، معدن و تجارت

رئیس هیات عامل ایمیدرو و اعلام کرد

کنفرانس آلومینیوم، بستری برای توسعه همکاری بین‌المللی

پنجمین کنفرانس و نمایشگاه بین‌المللی آلومینیوم، روزهای ۴، ۵ و ۶ اردیبهشت در هتل المپیک تهران برگزار می‌شود. نمایشگاه این دوره، در فضایی افزون بر ۳۰۰۰ مترمربع و با حضور بیش از ۵۰ شرکت داخلی و خارجی در ۴ سالن نمایشگاهی برپا خواهد شد

آلومینا را از دیگر کشورها وارد یا در معادن بوکسیت کشوری دیگر سرمایه‌گذاری کند.

ایران ۲۱ سال پیش در همین راستا اقدام به انعقاد قراردادی با گینه برای سرمایه‌گذاری و برداشت ماده معدنی بوکسیت از ذخایر فراوان این کشور کرد اما به دلیل مشکلات فراوان نتوانست گامی در این راستا بردارد تا اینکه سال گذشته مدت این قرارداد به سر

آلومینای جاجرم در خراسان شمالی آمد. به گفته کرباسیان با این ذخایر، آلومینای جاجرم از واگذاری نجات یافت تا برنامه تولید خود را برای زمان بیشتری تمدید کند.

گفتنی است ایران از نظر ذخایر بوکسیت فقیر است و برای تامین خوراک واحدهای آلومینا و آلومینیوم‌سازی اراک و مهدی و واحد تازه‌تاسیس شمش آلومینیوم جاجرم باید بوکسیت و

رئیس هیات عامل ایمیدرو گفت: پنجمین کنفرانس و نمایشگاه بین‌المللی آلومینیوم ایران بستر مناسبی را برای همکاری شرکت‌های داخلی و خارجی فراهم آورده تا بتوانند به مذاکره و عقد قرارداد برای توسعه صنعت آلومینیوم ایران اقدام کنند.

به گزارش روابط عمومی سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمیدرو) مهدی کرباسیان در آستانه برگزاری این رویداد بین‌المللی افزود: بر اساس سند چشم‌انداز توسعه و افق ۱۴۰۴ مبنی بر جذب سرمایه‌گذار خارجی، ایجاد ارزش افزوده بالا در صنعت آلومینیوم و لزوم تحقق اهداف ایمیدرو، این رویداد در عین حال بستر مناسبی نیز برای شرکت‌ها و تولیدکنندگان بزرگ خارجی فراهم آورده تا بتوانند سهمی از بازار ایران را به خود اختصاص دهند.

وی ادامه داد: با توجه به تمدید قرارداد بهره‌برداری از معدن بوکسیت در گینه و وجود زمینه مناسب برای فعالیت تولیدکنندگان داخلی و بهره‌برداری از این ظرفیت، کنفرانس آلومینیوم محفل مناسبی برای جذب سرمایه‌گذار خارجی و مشارکت با نهادها و شرکت‌های سرمایه‌گذاری داخلی فراهم آورده است.

کرباسیان اضافه کرد: همچنین شرکت‌کنندگان زیادی از کارخانه‌ها و مراکز صنعتی و دانشگاه‌های داخل و خارج از کشور در این کنفرانس به ارائه مقالات خواهند پرداخت که زمینه‌ساز غای علمی این رویداد خواهد بود.

وی همچنین افزود: این مهم که فلز آلومینیوم به عنوان یک فلز سبک پر کاربرد از یک کنفرانس و نمایشگاه تخصصی در سطح استانداردهای بین‌المللی بر خوردار است، مایه خرسندی است که در راستای توسعه صنایع مربوط به این فلز می‌تواند نقش پررنگی را ایفا کند. البته جای تأسف است که این صنعت نتوانسته جایگاه واقعی خود را در صنایع بنیادین کشور بیابد و مسیر توسعه را بر اساس انتظارات و اهداف بیمیابد و امید است با برگزاری این رویدادها بتوانیم بخشی از این مشکلات را برطرف کنیم. مهدی کرباسیان پیش‌تر گفته بود با انجام اکتشاف ۱۸۰ هزار کیلومتر مربع از ۲۵۰ هزار کیلومتر مربع برنامه، ذخایر جدید معدنی از جمله بوکسیت کشف شد و این ذخایر به کمک کارخانه

شنبه	۲
 • ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۷	 • ۳ رمضان ۱۴۳۹
 • ۲۰۱۸ه‍.ق	 • سال اول • شماره ۲

۳۳رصدی که پرداخت نشد

مصطفی رنجبر کارشناس ارشد مهندسی استخراج معدن / عضو سازمان نظام مهندسی معدن استان مازندران

با تاسیس سازمان نظام مهندسی معدن کشور از سال ۱۳۸۲ و تدوین قانون آن؛ قانون‌گذار با پیش‌بینی آگاهانه، ۳ درصد از حقوق دولتی معدن را بر اساس ماده ۳۵ قانون نظام مهندسی معدن به منظور گسترش فعالیت‌های معدنی، نظارت دقیق‌تر بر محدوده‌های اکتشافی و استخراجی و پیاده‌سازی بهینه قانون معدن به سازمان‌های نظام مهندسی معدن به‌عنوان مهم‌ترین تشکل غیرانتفاعی و بازاری اجرایی وزارت صنعت، معدن و تجارت اختصاص داد.

بی شک در صورت پرداخت سالانه این حق ۳ درصدی، بسیاری از مسائل فعلی بخش معدن از قبیل اجرای اصول مهندسی و روند نظارتی حل خواهد شد، ارائه و گسترش برنامه‌های آموزشی، نظارتی و فناوری افزایش خواهد یافت و فضای جدیدی برای اشتغال فارغ‌التحصیلان و اعضای سازمان فراهم می‌شود.

بر اساس قانون معدن و آیین‌نامه اجرایی آن، تمام بهره‌برداران معدن موظفند ۱۰ درصد از بهای ماده معدنی موضوع پروانه را به نرخ روز در سر معدن به صورت استخراج شده یا کانه‌آرایی شده، به عنوان حقوق دولتی به وزارت صنعت، معدن و تجارت پرداخت کنند.

حقوق دولتی معدن در صورت وصول چگونه هزینه می‌شود؟

در این تقسیم‌بندی،۶۵ درصد به وزارت صنعت، معدن و تجارت برای اجرای بهینه تکالیف و مأموریت‌های توسعه بخش معدن و صنایع معدنی کشور؛ ۱۵ درصد به اعتبارات استانی برای ایجاد زیرساخت و رفاه توسعه شهرستان با اولویت‌بخشی به منطفق‌های که معدن در آن واقع شده است؛ ۱۲ درصد به وزارت جهاد کشاورزی تا برحسب مورد و طی عملیات معدنی نسبت به احیا و بازسازی محل عملیات معدنی اقدام شود. (به احتمال بسیار زیاد تاکنون موردی انجام نشده است)؛ ۵ درصد به صندوق بیمه فعالیت‌های معدنی برای حمایت از مکتشفان و بهره‌برداران معدن؛ ۳ درصد به‌عنوان کمک به سازمان نظام مهندسی معدن برای تحقق اهداف تعیین شده در قانون مربوط (که تاکنون پرداخت نشده است). میزان درآمد حقوق دولتی معدن در بودجه سنوات ۹۴،۹۳ و ۹۵ به ترتیب ۱۸۰۰، ۱۵۰۰ و ۹۰۰ میلیارد تومان پیش‌بینی شد که به دلیل رکود اقتصاد داخلی و خارجی و سایر عوامل و مشکلات مربوط در سال ۹۳ و ۹۴ به ترتیب ۵۲۰ و ۳۳۰ میلیارد تومان و در سال ۹۵ حدود ۳۶۰ میلیارد تومان از درآمدهای پیش‌بینی شده محقق شد. با وجود این در بودجه سال ۹۶ نیز مبلغ ۹۰۰ میلیارد تومان برای حقوق دولتی و حق انتفاع معدن در نظر گرفته شده بود و در ۱۱ ماه سال ۱۳۹۶ حدود ۱۰۰۰ میلیارد تومان از حقوق دولتی به وسیله معدن کشور پرداخت شده است. سه‌م ۳ درصدی سازمان نظام مهندسی معدن از ۱۰۰۰ میلیارد تومان حقوق دولتی پرداختی معدن برابر ۳۰ میلیارد تومان است. اگر برای نمونه، در شرایط یکسان به ۳۰ سازمان نظام مهندسی معدن استان‌ها سهمی یکسان معادل یک میلیارد تومان از این بودجه اختصاص یابد می‌توان اهداف بسیار بزرگتری برای محدوده فعالیت‌ها و خدمات‌دهی سازمان متصور شد. به پشتوانه چنین بودجه‌ای، برنامه‌ریزی هدفمند برای مشارکت حداکثری اعضا در فعالیت‌های سازمان دقیق‌تر خواهد بود که موجب ارتقای سطح مهندسی و ایمنی در فعالیت‌های معدنی خواهد شد. کاهش ثبت محدوده معدنی و رکود فعالیت‌های معدن در کشور در چند سال گذشته موجب کاهش میزان ارجاع کار مهندسی به اعضا در سازمان نظام مهندسی معدن بسیاری از استان‌ها شد. این کاهش درآمد در برنامه‌ریزی و انجام تکالیف و تعریف مأموریت‌های سازمان تأثیر منفی گذاشته است. از این رو پرداخت ۳ درصد سه‌م سازمان نظام مهندسی معدن که به نوعی سه‌م فارغ‌التحصیلان، مهندسان معدن و زمین‌شناسی عضو سازمان از حقوق دولتی است، ضروری‌تر شده است. اختصاص این بودجه، نیازمند مطالبه‌گری جدی‌تر رییس جدید سازمان نظام مهندسی معدن کشور و رییسان و هیات مدیره جدید سازمان‌ها با همکاری نمایندگان مجلس شورای اسلامی (کمیسیون صنعت و معدن) و پیگیری از طریق سازمان برنامه و بودجه کشور است.

دغدغه معدنکاران برای ماده ۴۳ برنامه ششم

[محبوبه ناطق]

دغدغه معدنکاران برای ماده ۴۳ برنامه ششم همچنان باقی است. در یکی از تبصره‌های ماده ۴۳، قانون تصریح می‌کند که درباره الایندگی‌ها و آسیب‌های محیطی که در منطقه و بخش کشاورزی آن به دلیل فعالیت‌های معدنی به وقوع می‌پیوندد، با تصویب شورای معدن استان، تا یک درصد فروش معدن پس از واریز به خزانه معین استان نزد خزانه‌داری کل کشور به جبران خسارت‌های یاد شده و در صورت وارد شدن آسیب‌های عمومی به فعالیت‌های بهداشتی، درمانی و عمرانی مورد نیاز منطقه درگیر اختصاص می‌یابد.

این مصوبه که اسفند ۹۵ ابلاغ شد، مورد انتقاد بسیاری از معدنکاران قرار گرفت. بسیاری از معدنکاران با نامه‌نگاری‌های متعدد به وسیله انجمن‌های معدنی با مسئولان وزارت صنعت، معدن و تجارت و همچنین لایه‌گری با نمایندگان مجلس شورای اسلامی به دنبال لغو این مصوبه بودند که تلاش‌شان به جایی نرسید.

در دید و بازدیدهای مرسوم نوروز نیز گروهی دیگر از معدنکاران از نمایندگان مختلف از جمله عبدالرضا هاشم‌زایی، نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی خواستند تا از طریق مجلس شورای اسلامی به دنبال اصلاح این مصوبه باشند. یا این حال شواهد نشان می‌دهد این تلاش‌ها در گیر و دار مشکلات رخ داده جدید مانند افزایش نرخ ارز و البته با تعطیلات نوروز، به فراموشی سپرده شده و نشانی از عزم جدی برای شنیدن گله‌مندی معدنی‌ها به چشم نمی‌خورد.

معدن کوچک تعطیل می‌شوند

یک فعال سرب و روی و گرانتیت در گفت‌وگو با صمت گفت: یک درصد فروش معدن برای بسیاری از معدن کوچک به معنای کل سود معدنکار از آن معدن است و یا اخذ این درصد ممکن است بسیاری از معدن از توجیه اقتصادی خارج شوند. حمید معماریان افزود: ما ۲معدن گرانتیت در نهندان خراسان جنوبی داریم که اگر در بهترین حالت در سال ۲ میلیارد تومان فروش داشته باشد و باز هم به فرض اینکه تمام این ۲ میلیارد تومان وصول شود و چک برگشتی وجود نداشته باشد، فقط یک درصد فروش سود ما به شمار می‌رود، در حالی که این معدن ۱۰۰ تا ۱۵۰ شغل ایجاد کرده است و میلیاردها تومان ارزش دارد و توقف آنها به اقتصاد طلمه وارد می‌کند. بازگشایی دوباره این معدن نیز هزینه زیادی دارد.

وی تصریح کرد: در معدن سرب و روی، وضعیت سودآوری بهتر است اما تولید سرب و روی بخش خصوصی و معدن کوچک در رگه‌های کوچکی انجام می‌شود. در این معدن، مواد استخراج شده مانند معدن انگوران عیار بالایی ندارد و به تمامی، ماده معدنی به شمار نمی‌رود و نیاز به باطله‌برداری زیاد و در نتیجه افزایش هزینه تمام شده دارد.

نکته دیگری که مطرح است اینکه معدن با همدیگر متفاوت هستند. به همین دلیل منطقی است که سود معدن با هم یکی نباشد بلکه بستگی به نوع ماده معدن یا کوچکی و بزرگی معدن و همچنین میزان عیار ماده معدنی دارد، ضمن اینکه زیان معدن به محیط‌زیست نیز با هم بسیار متفاوت است. از این رو نباید همه به طور یکسان یک درصد گرفته شود. برای نمونه، معدن بزرگی وجود دارد که بیشترین CO2 را به محیط‌زیست وارد می‌کند اما به دلیل اشتغال چند هزار نفری‌اش همه سکوت می‌کنند.

وی ادامه داد: از طرفی دولت ادعای حمایت از تولیدکننده و واحدهای تولیدی را دارد. مصوبه‌هایی در مجلس شورای اسلامی به تصویب می‌رسد که تمامی این حمایت‌ها را بی‌اثر می‌کند.

وی افزود: این یک درصد برای معدن دولتی مشکلی ایجاد نمی‌کند و در صورت آلودگی زیست‌محیطی، برخورد سازمان‌ها با معدن بزرگ نسبت به معدن کوچک بسیار متفاوت است چراکه در هیات مدیره این معدن، افراد دولتی عضو هستند.

معماریان که سال‌های طولانی است در این حوزه فعال است در ادامه گفت: میزان آسیبی که معدن به محیط‌زیست وارد می‌کنند، موقع صدور پروانه بهره‌برداری قابل پیش‌بینی است و می‌توانند همان زمان درصد پرداختی به استانداری‌ها را بابت محیط‌زیست تعیین کنند.

دوسوم آرا برای لغو قانون نیاز است

در این زمینه، عبدالرضا هاشم‌زایی در گفت‌وگو با صمت عنوان کرد: لغو یک مصوبه قانونی، غیر ممکن نیست اما بسیار مشکل است و رای دو سوم مجلس شورای اسلامی را نیاز دارد.

نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی در ادامه، با بیان اینکه مصوبه اختصاص یک درصد فروش به استانداری‌ها با موضوع الایندگی محیط‌زیست، یک کار شتاب‌زده و کم کارشناسی شده است، عنوان کرد: در وضعیت فعلی اقتصاد که رکود بر بسیاری از واحدهای تولید حکمفرماست چنین مصوبه‌هایی می‌تواند به رکود بیشتر بینجامد.

وی افزود: البته معدن هم نرخ تمام شده خود را از خریدار و مصرف‌کننده بعدی دریافت می‌کنند و این مسئله موجب رکود بخش‌های میانی و پایین‌دستی می‌شود.

وی ادامه داد: مجلس شورای اسلامی بعد از تعطیلات، تازه کار خود را آغاز کرده است و به زودی این مسئله را با اعضای کمیسیون صنایع و معدن مطرح می‌کنم. درباره این مسئله باید مذاکره کرد و صدای بخش تولیدی معدن را شنید.

ماده ۴۳ درباره معدن چه می‌گوید؟

آن چیزی که در ماده ۴۳ قانون برنامه ششم درباره معدن مطرح شده و حائز اهمیت است، موضوع تفویض اختیارات شورای عالی معدن استان‌هاست؛ به گونه‌ای که جعفر سرقینی، این میزان تفویض اختیارات را ۷۰ درصد دانسته و آن را مفید توصیف کرده است.

بر اساس این قانون، دولت مکلف شده است به منظور حمایت، توسعه و ارتقای جایگاه بخش معدن و صنایع معدنی در اقتصاد ملی در سال‌های اجرای قانون برنامه ششم، شورای معدن هر استان را با حضور استاندار به عنوان رییس شورا، معاون امور عمرانی استاندار، رییس سازمان صنعت، معدن و تجارت استان به عنوان دبیر شورا، رییس اتاق بازرگانی، صنایع، معدن و کشاورزی استان، رییس اتاق تعاون استان، یک نفر از قضات با معرفی رییس قوه قضاییه و ۲ نفر از اعضای نظام مهندسی استان با انتخاب هیات رییس نظام مهندسی معدن استان تشکیل دهد و مدیر حفاظت محیط‌زیست استان، مدیر منابع طبیعی استان، رییس سازمان جهاد کشاورزی استان، فرمانده نیروی انتظامی استان و ۲ نفر از نمایندگان استان در مجلس شورای اسلامی نیز به عنوان ناظر حضور داشته باشند. در بندی از ماده ۴۳ که مربوط به وظایف شورای معدن استان است، مواردی همچون استقرار دفاتر مالی و قانونی در خود استان در حوزه مالیاتی همان استان مطرح است که از رفت و آمدهای فعالان معدنی به پایتخت می‌کاهد و این امر مورد استقبال قرار گرفته است.

موارد بالا مهم‌ترین موضوع‌های بحث‌برانگیز درج شده در ماده ۴۳ برنامه ششم توسعه درباره معدن بود و موارد دیگر شامل وظایف عمومی و هدف گذاری‌های کلان می‌شد.

مصوبه، قانونی و لازم‌الاجراست

اما اعضای کمیسیون صنایع و معدن مجلس دهم برای رای خود دلایلی دارند و از این دلایل نیز دفاع می‌کنند.

فریدون احمدی، عضو کمیسیون صنایع و معدن مجلس شورای اسلامی در گفت‌وگو با صمت‌به این دلایل اشاره کرد و گفت: این مصوبه، قانونی بوده و لازم‌الاجراست و در اجرای آن هم جدی و سختگیرانه عمل خواهیم کرد.

وی افزود: ما قبول داریم که فضای کسب و کار در برخی موارد راکد است اما محیط‌زیست متعلق به همه است. نمی‌توان این موضوع را نادیده گرفت و قابل‌چانه‌زنی هم نیست. وی با بیان اینکه معدنکاران باید به وسیله افزایش بهره‌وری، آثار رکودی را کمتر کنند، ادامه داد: با توجه به پیشینه مدیریتم در ایمدرو معتقدم معدن به راحتی می‌توانند این یک درصد را با بهره‌وری ماشین‌آلات و نیروی انسانی جبران کنند و این را هم قبول ندارم که یک درصد فروش برابر کل سود یک معدن است. ممکن است درباره معدنی معدود این مورد درست باشد اما شامل تمام معدن نمی‌شود. احمدی درباره احتمال تعطیلی معدن کوچک و خارج شدن از دایره توجیه اقتصادی به دنبال اجرایی این مصوبه اضافه کرد: درست است که باید از فعالان و واحدهای تولیدی حمایت شود اما به معنای نادیده گرفتن محیط‌زیست نخواهد بود. وی در پاسخ به این پرسش که چه تضمینی خواهد بود که این دریافتی‌ها برای احیای محیط‌زیست هزینه شود گفت: این دغدغه بسیار درستی است و مجلس ششورای اسلامی وظیفه دارد همچنانکه بر اخذ این یک درصد نظارت می‌کند و گزارش‌های وصولی را دریافت می‌کند. بر بخش هزینه‌کرد در محل واقعی آن هم نظارت داشته باشد و من قول می‌دهم که چنین نظارتی انجام خواهد شد.

شنبه

۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۷
۳ رمضان ۱۴۳۹
۲۰۱۸هـ ق
سال اول • شماره ۲

خبر

دولت در حوزه فولاد سرمایه‌گذاری نکند

دولت پس از خصوصی‌سازی واقعی باید به سراغ ایجاد زیرساخت‌ها، به توازن رسیدن زنجیره و جهت دادن به سرمایه‌گذاری جدید برود. به گزارش چیلان، بهادر احرامیان، عضو هیات مدیره انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران گفت: انتظارات فولادسازان از دولت متعدد است اما اگر به ترتیب اولویت، آنها را رتبه‌بندی کنیم باید گفت در راس این انتظارات، آزادسازی اقتصادی و مقررات‌زایی به‌ویژه در بنگاه‌های خصوصی شده قرار دارد. اگرچه در دولت‌های گذشته، خصوصی‌سازی به نوعی انجام شد اما منتقدان می‌گویند این خصوصی‌سازی تنها به اسم انجام شد و به نوعی تغییر مالکیت از دولت به سهامداران نیمه دولتی بود و در واقع بنگاه‌ها همچنان زیر نظر دولت هستند. این شرایط سبب شده این بنگاه‌ها همچنان از حمایت‌های دولتی بهره ببرند و بعضی تصمیم‌سازی‌ها در آن با یک بنگاه خصوصی به دلیل مداخله‌های دولت، منافات داشته باشد.

وی افزود: بنابراین خواسته ما از دولت این است که خصوصی‌سازی به معنای واقعی شکل بگیرد تا شرکت‌ها قابلیت رقابت با یکدیگر را داشته باشند چراکه نگاه دولت به بنگاه‌های صد در صد خصوصی که از ابتدا خصوصی تشکیل شدند و بنگاه‌هایی که در مرحله اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی، خصوصی شدند متفاوت است. احرامیان اظهار کرد: خواسته و اولویت بعدی، ایجاد زیرساخت‌های لازم برای توسعه صنعت فولاد کشور، به توازن رسیدن زنجیره و جهت دادن به سرمایه‌گذاری‌های جدید است. دولت در زمینه جهت دادن به سرمایه‌گذاری باید بخش خصوصی را محور سرمایه‌گذاری‌های جدید قرار دهد. به بیان ساده‌تر، سرمایه‌گذاری‌های دولت باید در حوزه فولاد محدود شود و چه خوب می‌شود که ایمن‌درو به عنوان مالک بسیاری از معادن کشور، حوزه فعالیت خود را در اکتشافات محدود کند و در مراحل بعد، کار را به بخش خصوصی بسپارد.

افتتاح موزه صنعت در کارخانه سیمان ری

کارخانه سیمان شهر ری از ۲۸ اردیبهشت به عنوان «موزه صنعت» بازگشایی می‌شود و آماده حضور و بازدید عموم علاقه‌مندان است. به گزارش ایرنا، احمد مسجد جامعی در حاشیه برنامه تهران‌گردی و بازدید از کارخانه سیمان ری با اعلام این مطلب گفت: کارخانه سیمان شهر ری، سال ۶۳ به‌دلیل ایجاد آلودگی تعطیل و فعالیت آن متوقف شد. وی اظهار کرد: در همان زمان، طرح تبدیل این کارخانه به موزه در حوزه صنعت و فعالیت‌های صنعتی مورد توجه قرار گرفت. وی افزود: در همین اسفند در سال ۷۰ وزارت صنایع وقت با تبدیل بخشی از این کارخانه به موزه موافقت کرد و کارهای مربوط برای عملی شدن این کار آغاز شد. مسجدجامعی تصریح کرد: با این کارهای مربوط، موزه صنعت در محوطه کارخانه سیمان ری با برگزاری مراسمی در ۲۸ اردیبهشت به صورت رسمی بهره‌برداری می‌شود. گفتنی است کارخانه سیمان شهر ری در سال ۴۴ به عنوان نخستین واحد تولید سیمان در منطقه راه‌اندازی شد.

افزایش تولید در نواحی مختلف گروه فولاد مبارکه

مدیر روابط عمومی شرکت فولاد مبارکه اصفهان از تداوم افتخار فرنی کارکنان فولاد مبارکه در فروردین ۹۷ با ثبت رکوردهای غرورآفرین تولید خبر داد و گفت: این افزایش تولید، همگام با کاهش ۱۰ درصدی مصرف آب انجام شده است. به گزارش صمت، محمد ناظمی هرنندی در تشریح رکوردهای تولید که در فروردین سال جاری انجام شده است، افزود: ثبت رکورد تولید آهن اسفنجی به‌میزان ۶۸۵۱۳۷ تن در ناحیه آهن‌سازی، ثبت رکورد تولید تختال به‌میزان ۶۱۵۳۰۰ تن در ناحیه فولادسازی و ریخته‌گری مداوم، ثبت رکورد تولید کلاف گرم به‌میزان ۴۹۶۵۵۶ تن در نورد گرم و عبور از مرز تولید ماهانه ۱۰۰ هزار تن کلاف گرم در مجتمع فولاد سبا با ثبت رکورد ۱۰۰۷۲۴ تن از جمله دستاوردهای تلاشگران فولاد مبارکه در فروردین امسال بوده است. وی ابراز امیدواری کرد با بهره‌برداری از طرح‌های توسعه و تکمیل زنجیره تولید در گروه فولاد مبارکه، شاهد حفظ ۵۰ درصدی سهم تولید فولاد کشور در این گروه باشیم.

سعدمحمدی در پنجمین نمایشگاه و کنفرانس بین‌المللی آلومینیوم ایران عنوان کرد

سرمایه‌گذاری ۶ میلیارد دلاری برای ۱/۵ میلیون تن آلومینیوم

شرکت برای مناقصه بوکسیت گینه اعلام آمادگی کرده‌اند اما باید اعلام کنیم اکنون ذخایر بوکسیت در کشور وجود دارد و باید کار اکتشافی قوی‌تری برای بوکسیت در کشور انجام شود. در این میان سازمان ایمن‌درو نیز برنامه‌هایی برای اکتشاف ذخایر بوکسیت در سال جدید دارد.

وی در ادامه خاطرنشان کرد: برای نمونه، شرکت روسال که یکی از بزرگترین تولیدکنندگان آلومینیوم جهان است از نفلین سینیت ۲۴ تا ۲۶ درصد لومینا می‌گیرد اما باید به این نکته توجه کرد که درصد نفلین سینیت ایران ۱۸ درصد است. وی با اشاره به اینکه آلومینیوم از بازار مصرف خوبی برخوردار است عنوان کرد: ما می‌توانیم ترکیه را به عنوان یکی از بازارهای هدف برای صادرات آلومینیوم بگیریم.

در جست‌وجوی توسعه و ارتقای آینده
همچنین در آیین گشایش پنجمین نمایشگاه و کنفرانس دوسالانه بین‌المللی آلومینیوم، سیدحسین سیدین، دبیر پنجمین نمایشگاه و کنفرانس بین‌المللی آلومینیوم ایران عنوان کرد: نخستین خورشیدنی در سال ۲۰۰۹ میلادی (۱۳۸۸) همکاری سازمان ایمن‌درو و دانشگاه علم و صنعت، برقرار و قرار شد این کنفرانس به صورت دوسالانه برگزار شود. وی در ادامه گفت: هدف این کنفرانس، بهبود صنعت آلومینیوم ایران است. شعار امسال این کنفرانس آلومینیوم، ارتباط موثری بین شرکت‌های ایرانی و خارجی شکل بگیرد و شاهد دستاوردهای خوب صنعت آلومینیوم در این کنفرانس باشیم.

میزان برسد اما درباره آلومینیوم بهتر است کارخانه در منطقه‌ای باشد که انرژی ارزان‌تر است زیرا ۴۰ درصد از قیمت تمام‌شده آلومینیوم به انرژی برمی‌گردد. از این رو اگر قرار است برای کارخانه‌های برنامه‌ریزی کرده و آن را بسازیم بهتر است در منطقه‌ای واقع شود که مصرف انرژی پایینی داشته باشد. وی در ادامه افزود: در ایران از منابع خدادادی گاز بهره‌مند هستیم. در سال‌های گذشته بیش از ۵۰ درصد مصرف انرژی، برقایی بود اما به‌تدریج رو به کاهش رفت و امروز جهت‌گیری به سمت استفاده از گاز است و ایران باید از این ظرفیت بهره ببرد.

سعدمحمدی خاطرنشان کرد: ۲۴۰ هزار تن در سال گذشته، آلومینیوم در کشور تولید شده و در جابجاری نیز در سال ۹۶ به میزان ۲۴۰ هزار تن پودر آلومینا تولید شد. سعدمحمدی بیان کرد: ایجاد کارخانه پودر آلومینا یک ضرورت است و ما نیز به دنبال عملیاتی کردن ساخت کارخانه پودر آلومینا با ظرفیت ۸۰۰ هزار تن در کنسار آلومینیوم جنوب که به سرمایه‌گذاری ۶۰۰ میلیون یورو نیاز دارد، هستیم. همچنین کارخانه‌ای با ظرفیت ۱۶۰ هزار تن برای تولید آلومینیوم تخت به عنوان گسترش صنایع پایین‌دستی در دستور کار است.

وی گفت: طرح پترولیوم کک نیز با سرمایه‌گذاری ۸۵۰ میلیون یورو در دستور کار قرار دارد و امیدواریم بتوانیم سرمایه‌گذار خوبی برای آن جذب کنیم. معاون طرح‌های توسعه معدن و صنایع معدنی افزود: میزان ذخایر قطعی بوکسیت جهان ۲۸ میلیارد تن بوده اما ذخایر احتمالی ۶۰ میلیارد تن است. سعدمحمدی ادامه داد: تاکنون بیش از ۳۰

این فلز ۵۸ میلیون تن بود و سال گذشته میلادی به بالای ۶۴ میلیون تن ارتقا پیدا کرد. در سال جاری میلادی، بحث برای رسیدن به بالای ۶۸ میلیون تن است و برنامه‌ها برای رسیدن به ۸۸ میلیون تن در افق سال ۲۰۲۵ میلادی (۱۴۰۴ خورشیدی) است. معاون طرح‌های توسعه معدن و صنایع معدنی ایمن‌درو در ادامه افزود: بر اساس آخرین پیش‌بینی، سرانه مصرف آلومینیوم برای هر نفر در ایران به ۱۰ کیلوگرم در سال ۲۰۲۵ ارتقا می‌یابد و به این مفهوم است که در این سال سرانه مصرف ایران به ۵۴۰ هزار تن خواهد رسید.

سعدمحمدی در ادامه با اشاره به طرح‌های توسعه‌ای که در زمینه آلومینیوم در دست اقدام است، خاطرنشان کرد: آلومینیوم جنوب (سالکو) یکی از طرح‌های توسعه‌ای آلومینیوم است که با سرمایه‌گذاری ۱/۲ میلیارد دلار در حال اجراست. این طرح ۴۸ درصد پیشرفت فیزیکی داشته و اوایل سال ۹۸ فاز نخست آن با تولید ۳۰۰ هزار تن به بهره‌برداری خواهد رسید و جابجاری نیز با ظرفیت ۴۰ هزار تن وارد مدار تولید خواهد شد. تا سال آینده ظرفیت تولید آلومینیوم کشور را به ۸۰۰ هزار تن خواهیم رساند و البته قصد داریم در چند سال آینده، آن را به ۱/۵ میلیون تن برسانیم. وی یادآور شد: حوزه آلومینیوم باید در همه ابعاد گسترش یابد که یکی از آنها تربیت نیروی متخصص است و در این زمینه باید برنامه داشته باشیم. سعدمحمدی گفت: در حوزه معدن، این موضوع مطرح است که بیشتر کارخانه‌های فرآوری در کنار معدن ایجاد شود تا هزینه جابه‌جایی به کمترین

پنجمین نمایشگاه و کنفرانس دوسالانه بین‌المللی آلومینیوم، با همکاری سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمن‌درو) و دانشگاه علم و صنعت ایران بازگشایی شد. این کنفرانس در روز سه‌شنبه با ارائه پنل‌های تخصصی با شعار «در جست‌وجوی توسعه و ارتقای آینده آلومینیوم» و برای بهبود و ارتقای بیشتر این صنعت برگزار می‌شود.

سرمایه‌گذاری ۶ میلیارد دلاری
در آیین گشایش پنجمین نمایشگاه و کنفرانس بین‌المللی آلومینیوم ایران، معاون طرح‌های توسعه معدن و صنایع معدنی ایمن‌درو اظهار کرد: در صنعت آلومینیوم کشور تا پیش از این حدود ۲/۵ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری شده اما بر اساس برنامه‌ریزی‌های ایمن‌درو قرار است این میزان سرمایه‌گذاری به حدود ۶ میلیارد دلار برسد.

اردشیر سعدمحمدی در ادامه خاطرنشان کرد: براساس برنامه‌ریزی‌هایی که ایمن‌درو انجام داده، قرار است ظرفیت آلومینیوم کشور را به ۱/۵ میلیون تن در سال برسانیم. وی در ادامه اظهار کرد: خوشبختانه این عنصر در بخش معدن نیز در کنار صنعت به‌کار می‌رود و در صنعت تجهیزات پزشکی استفاده می‌شود. آلومینیوم با جذابیتی که دارد در بخش معدن نیز دارای کاربرد است. بوکه‌های چاشنی انفجاری در معادن از جنس آلومینیوم است. سعدمحمدی همچنین خاطرنشان کرد: اتحادیه اروپا ۲۰ عنصر را به‌عنوان عناصر استراتژی اعلام کرده که آلومینیوم نیز در میان آنها قرار دارد. در سال ۲۰۱۶ میلادی، میزان تولید جهانی

سوخت جامد، جایگزینی در صنعت سیمان کشور

تهیه سوخت جایگزین برای صنعت سیمان می‌تواند راهی برای کاهش مصرف و بهینه‌سازی مصرف انرژی در کشور باشد. در این راستا ستاد توسعه فناوری حوزه انرژی معاونت علمی در حال انجام اقداماتی است. به گزارش مرکز ارتباطات و اطلاع‌رسانی معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری، صنعت سیمان در کشور ما یکی از صنایع انرژی‌بر کشور بوده و گاز، انرژی عمده‌ای است که در این صنعت سوخته می‌شود. بنابراین باید به‌دنبال راهکاری بود تا سوختی به‌عنوان جایگزین برای این صنعت تولید کرد و از این طریق مصرف انرژی را پایین آورد تا شاهد کاهش مصرف انرژی و افزایش بهره‌وری تولید در این صنعت باشیم. از سویی بسیاری از کلان‌شهرهای ما با مشکل پسماند روبه‌رو هستند؛ زباله‌هایی که علاوه بر آلودگی محیط‌زیست معضلات دیگری را به‌دنبال دارند و اگر زیرساخت‌های لازم برای تبدیل پسماند به سوخت جامد (RDF) ایجاد می‌شود می‌توان آن را جایگزین سوخت‌های فسیلی در صنعت سیمان کرد. بنابراین با این اقدام از سویی بخشی از معضل پسماند حل می‌شود و از سوی دیگر، بخشی از نیاز صنعت سیمان به انرژی رفع خواهد شد. در این راستا نشست با حضور سیروس وطنخواه، دبیر ستاد توسعه فناوری حوزه انرژی معاونت علمی، مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند شهرداری تهران و مدیران انجمن کارفرمایان صنعت سیمان و کارخانه سیمان تهران برگزار شد.

در این نشست، ادافی همچون افزایش تعامل و بررسی زمینه‌های همکاری در ۲ بخش مدیریت پسماند و صنعت سیمان با تمرکز بر تولید و مصرف سوخت‌های جایگزین مشتق از پسماند در صنعت سیمان دنبال شد. از نتایج بهره‌گیری سوخت‌های مشتق از پسماند (RDF) در صنعت سیمان می‌توان به کاهش مصرف و افزایش پایداری تامین انرژی در صنعت انرژی‌بر سیمان و نیز کاهش دفن پسماند اشاره کرد. در این نشست مقرر شد سازمان مدیریت پسماند شهرداری تهران و انجمن کارفرمایان صنعت سیمان، بررسی‌های فنی، اقتصادی و حجم سرمایه‌گذاری‌های لازم در ۲ بخش تولید و مصرف RDF را انجام دهند و در نشست آینده با ستاد توسعه فناوری حوزه انرژی معاونت علمی و فناوری، راهکارهای اجرایی‌سازی آن را دنبال کنند.

به ۱۲ میلیون تن صادرات فولاد بیندیشیم

سیدرضا شهرستانی
 کارشناس فولاد

هرچند سال ۹۶ برای فولادسازان بزرگ، سال خوبی بود اما برای نوردکاران سال چندان خوبی نبود چراکه بیشتر واحدهای نوردی از رونق چندانسی برخوردار نبودند و تقاضای داخلی در کل چندان رو به راه نبود.

با توجه به تحولات بازار نیز پیش آمده در بازار ارز در ابتدای امسال نیز به نظر نمی‌رسد که مردم تمایلی به سرمایه‌گذاری بلندمدت در حوزه مسکن و ساخت‌وساز داشته باشند و از شواهد چنین برمی‌آید که مصرف فولاد در امسال، روندی کاهشی به خود گیرد.

شرایط کنونی بازار نیز نشان می‌دهد که مردم برای سرمایه‌گذاری در بازارهای طلا و ارز تمایل بیشتری از خود نشان می‌دهند. از این رو ممکن است میزان مصرف و تقاضای داخلی با ۱۰ درصد کاهش نسبت به سال گذشته روبه‌رو شود و اگر چنین شرایطی به‌وجود بیاید، روند کاهشی نرخ انواع محصولات فولادی چندان دور از انتظار نخواهد بود. البته برای رونق بازار فولاد در سال ۹۷ و گردش چرخش کارخانه‌های فولادی باید بیش بر موضوع‌های داخلی برای صنعت فولاد موضوع دیگری که می‌تواند بازار صادراتی کشور را تحت تاثیر قرار دهد، احتمال خروج امریکا از برجام خواهد بود چراکه با خروج امریکا از برجام، وضعیت بازار صادراتی به‌صورت گذشته نمی‌تواند برای کشور ما مهیا باشد. اما در هر صورت واحدهای تولیدی باید روی صادرات بیشتر سرمایه‌گذاری کرده و برنامه‌ریزی داشته باشند تا قادر شوند حدود ۴ میلیون تن به برنامه صادراتی کشور اضافه کنند. بنابراین امسال باید روی ۱۲ میلیون تن صادرات برنامه‌ریزی شود. البته این شرایط بستگی به ثبات نرخ دلار در بازار داخلی دارد.

خبر

افتتاح طرح آلومینیوم جاجریم تا پایان مهر

مدیرعامل شرکت آلومینیای جاجریم از افتتاح فاز نخست طرح تولید آلومینیوم این مجتمع با ظرفیت ۴۰ هزار تن تا پایان مهر امسال خبر داد. به گزارش روابط عمومی سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران، تورج زارع با بیان این مطلب اظهار کرد: در حال حاضر میزان پیشرفت طرح تولید آلومینیوم جاجریم به ۸۶ درصد رسیده است و درصدد هستیم کارخانه را طبق برنامه به بهره‌برداری برسانیم. وی افزود: تاکنون بخش‌های اصلی کارخانه همچون سسبویل، آلاینده‌ها و برق انجام شده و نیز دیگ‌های احیا و کرین‌های اصلی طرح (چهار دستگاه) نصب و تکمیل شده است. در حال حاضر، نصب باسیارهای آلومینیومی در دست انجام است و لاینینگ دیگ‌ها تا پایان زمان طرح انجام خواهد شد. مدیرعامل شرکت آلومینیای جاجریم با اشاره داد: سرمایه‌گذاری ارزی و ریالی این طرح ۳۰۰ نفر به طور مستقیم و ۱۰۰۰ نفر به صورت غیر مستقیم وارد چرخه اشتغال می‌شوند. وی ادامه داد: سرمایه‌گذاری ارزی و ریالی این طرح نیز به ترتیب ۹۵ میلیون یورو و ۱۵۰۰ میلیارد ریال است. بنا به این گزارش، مجتمع آلومینیای جاجریم در استان خراسان شمالی، شهرستان جاجریم، کیلومتر ۷ جاده سنخواست واقع است.

افزایش ۵۸ درصدی تولید طلای مونه در سال ۹۶

میزان تولید شمش طلا در مجتمع طلای مونه طی سال ۹۶، به میزان ۵۸ درصد افزایش یافت. به گزارش روابط عمومی سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران، مجتمع طلای مونه از ابتدای فروردین تا پایان اسفند، ۶۰۲ کیلوگرم شمش طلا تولید کرد. این رقم در مدت مشابه سال گذشته، ۳۸۰ کیلوگرم بود. همچنین میزان تولید مجتمع مذکور نسبت به برنامه (۲۵۸ کیلوگرم)، ۱۳۳ درصد افزایش یافت. مجتمع طلای مونه در ماه اسفند، ۴۴ کیلوگرم شمش تولید کرد که نسبت به تولید مدت مشابه سال گذشته (۴۰ کیلوگرم)، ۱۰ درصد رشد نشان می‌دهد. بنا به این گزارش مجتمع طلای مونه در ۷ کیلومتری شمال غرب روستای مونه از توابع شهرستان برخور و میمه در استان اصفهان واقع است.

عراق از واردات سیمان جلوگیری می‌کند

صادرات ۶۳۰۰ تنی سیمان به کشورهای همسایه

سیمان در کشور، تصریح کرد: ظرفیت اسمی تولید در کشور ۵/۸۴ میلیون تن است و با توجه به نیاز کشور حدود ۶۰ میلیون تن تولید می‌شود که ۷۰ درصد در بازارهای داخلی و بقیه به کشورهای اطراف صادر شده است. وی با بیان اینکه عمده تولید سیمان در کشور استفاده می‌شود، تصریح کرد: ۴۹ میلیون و ۵۰۰ هزار تن سیمان تحویل بازارهای داخلی شده است و حدود ۶۰ هزار تن به کشورهای همسایه صادر شده است. به گفته وی؛ به دلیل نامن

یک مقام مسئول، گفت: با ساخت کارخانه سیمان‌سازی در عراق، واردات سیمان به این کشور ممنوع شده است و تنها کلیتگر صادر می‌شود. به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان، عبدالرضا شیخان، دبیر انجمن تولیدکنندگان سیمان با اشاره به تولید سیمان در کشور، اظهار کرد: تولیدکنندگان سیمان در سال ۹۶ موفق شدند ۵۹ میلیون و ۳۴۰ هزار تن کلیتگر ماده اصلی تولید سیمان و حدود ۵۶ میلیون تن سیمان در کشور تولید کنند. دبیر انجمن تولیدکنندگان سیمان با اشاره به ظرفیت اسمی تولید

سالی درخشان برای سرب و روی ما

کام صنعت سرب و روی در انتظار سالی شیرین‌تر

حیدرزاده در ادامه خاطرنشان کرد، سال گذشته، هم قیمت‌های جهانی و هم شرایط تولیدکنندگان داخلی در صنعت سرب و روی خوب بود و این امر باعث شد سرمایه‌گذاران به فکر سرمایه‌گذاری بیشتر در صنعت بیفتند. از همین رو به فکر تامین بهره‌برداری بیشتر از معادن متروک سرب و روی افتادند. با توجه به این سرمایه‌گذاری‌ها این واحدها فعال تر شدند و امسال، بار و ماسه معدنی آنها وارد بازار خواهد شد. وی با پیش‌بینی وضعیت صنعت سرب و روی در امسال بیان کرد: برای امسال نیز می‌توان افزایش میزان تولید را پیش‌بینی کرد چراکه هم تقاضای داخلی و هم جهانی در این صنعت رو به افزایش است. از سوی دیگر ذخیره جهانی در حال کاهش و تقاضا رو به افزایش است. با توجه به شرایط موجود، واحدهای تولیدی شرکت‌های سرب و روی به‌صورت میانگین ۱۵ درصد افزایش تولید دارند. این تولیدکننده سرب و روی در پاسخ به این پرسش که تک‌نرخ شدن ارز چه تاثیری بر صنعت سرب و روی دارد، عنوان کرد: البته تا پیش از این، نوسان نرخ ارز تاثیر منفی روی صنعت سرب و روی داشت اما اگر از روند افزایشی به خود بگیرد، بیشتر به نفع ما که صادرکننده هستیم، خواهد بود. حیدرزاده در ادامه تاکید کرد: نرخ دلار تعیین‌شده، نسبت به اواخر سال گذشته کمتر است و برای کسانی که مواد اولیه خود را با دلار ۴۶۰۰ تومانی تهیه کرده‌اند، قدری ناخوشایند است اما در کل با نرخ ثابت ارز بهتر می‌توان برنامه‌ریزی بلندمدت انجام داد.

قضاوت کردن درباره این موضوع کمی زودهنگام است. تولیدکنندگان در انتظار قطعیت نرخ دلار هستند، از این‌رو مبادله‌ای انجام نمی‌شود تا اثر واقعی آن را بسنجند چراکه هنوز مشخص نیست آیا تولیدکننده‌های حاضر است به این نرخ محصولش را بفروشد؟ همچنان این مقررات برای رابطه مستقیمی بین آنها وجود دارد. در حال حاضر نیز ارزش دلار در برابر یورو در حال افزایش است که البته این موضوع به نرخ فلزات فشار می‌آورد، هر چند در بلندمدت و در سال ۲۰۱۸ میلادی، پیش‌بینی سیاست‌ها و نشریه‌های معتبر حکایت از این دارد که یورو نسبت به دلار با گذشت زمان قوی‌تر می‌شود و به تدریج نرخ فلزات هم افزایش پیدا می‌کند. از سوی دیگر ذخایر آل‌ام‌ای نیز در حال کاهش است و بورس شانگهای چین در زمینه فلزات سرب و روی هم شیب بیشتری را نشان می‌دهد.

دیگر در نرخ فلزات، تقویت ارزش دلار در برابر سایر ارزها به‌ویژه یورو است. در صورت برابری ارزها، آل‌ام‌ای در مواد اولیه که خاک جزو آن به شمار می‌رود، تاثیرگذار بود اما سایر قیمت‌ها مانند نرخ سربار و دستمزد داخلی ما از سطح جهانی نیز پایین‌تر است و همین موضوع سبب افزایش حاشیه سود بیشتر برای تولیدکنندگان در این صنعت شد. البته عامل دومی که سبب رونق‌بخشی صنعت سرب و روی شد، افزایش تقاضا بود.

وی همچنین با اشاره به کاهش ذخایر جهانی خاطر‌نشان کرد: حدود ۲ سال پیش، موجودی آل‌ام‌ای بالای ۱۲۰۰ تن بود که تا اواسط سال ۲۰۱۷ میلادی به زیر ۲۰۰ تن رسید و هزار تن ذخیره آن در مدت یک سال و نیم از دست رفته است. یک عامل افزایش نرخ همین کاهش ذخایر بود. وقتی تقاضا افزایش یابد و عرضه به حجم تقاضا نرسد به اجبار از ذخایر استفاده می‌شود. از آنجا که ذخایر محدود است به تدریج کاهش پیدا می‌کند و سبب افزایش نرخ و جذاب شدن بازار این کارشناس سرب و روی در پاسخ به این پرسش که پیش‌بینی شما برای این صنعت در امسال چیست، عنوان کرد: تهدیدی که هم‌اکنون وجود دارد، جنگی است که بین چین (به‌عنوان مهم‌ترین مصرف‌کننده و تولیدکننده عمده فلزات) با امریکا در گرفته است. با تعرفه‌های خارج از عرف که بر فلزات چین اعمال شد تنش‌هایی در این زمینه ایجاد شد. البته این تنش نرخ روی را از ۳۵۰۰ دلار به حدود ۳۱۰۰ دلار و سرب را هم از ۲۶۰۰ و ۲۷۰۰ دلار به حدود ۲۳۰۰ دلار رساند. اعتدال در ادامه خاطرنشان کرد: اما عامل موثر

سال گذشته برای تولیدکنندگان صنعت سرب و روی سال درخشانی بود چراکه از یک‌سوی با افزایش قیمت‌های جهانی، صنعتگران این صنعت رونق افزایش نرخ خوبی را تجربه کردند و از سوی دیگر با افزایش تقاضای داخلی، میزان تولید خود را افزایش دادند. البته افزایش نرخ ارز در سال گذشته، کام این صنعتگران را در جهت صادرات بیشتر شیرین کرد.

سالی درخشان برای سرب و روی

سال ۹۶ یکی از سال‌های درخشان صنعت سرب و روی بود و یکی از مهم‌ترین دلایل آن، افزایش نرخ آل‌ام‌ای بود؛ قیمتی که اگر از نقطه سر به سر رد می‌شود، می‌تواند حاشیه سود این صنعت را افزایش دهد.

این مطلب را رضا اعتدال، کارشناس سرب و روی و اظهار کرد: در سال ۹۶ شرایط به گونه‌ای پیش رفت که به نفع تولیدکننده بود و سبب افزایش تولید سرب و روی در داخل شد. به‌گونه‌ای که افزایش نرخ بازار را برای این صنعتگران شیرین کرد و از همین رو بسیاری از تولیدکنندگان سرب و روی علاوه بر خاک سسهمی‌ای که از معدن انگوران تامین می‌کردند، اقدام به واردات خاک

پیش نویس استاندارد شمش نهایی شد

کشور در حال تولید است. وی افزود: بخش خصوصی واقعی و موفق به جای خروج سرمایه از کشور ترجیح داده‌اند سرمایه‌های خود را در کشور و در تولید داخلی هزینه کنند اما این حضور موفق تا حدودی حس خطر را در بین بخش دولتی و خصولتی ایجاد کرده و در نتیجه سبب ایجاد محدودیت‌هایی برای بخش خصوصی واقعی شده است. احمد خورشوش عضو هیات مدیره انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران با بیان اینکه بخش خصوصی از دهه ۸۰ و زمانی که حس کرد قدرت رقابت در بازار را دارد، امکان حضور در فعالیت‌های اقتصادی و تولیدی را یافت گفت: یکی از نمونه‌های این واحدها مجتمع فولاد کویر است که اکنون به جرات می‌توان گفت یکی از بزرگترین واحدهای فولادی کشور محسوب می‌شویم و براساس نیاز

وی افزود: همانگونه که انتظار می‌رفت با دو جلسه کمیسیون فنی که اولین جلسه با حضور تولیدکنندگان برگزار شد پیش‌نویس استاندارد شمش‌های فولادی (شمشه و شمخال) به تصویب نهایی هر دو کمیسیون رسید. باقرزاده خاطرنشان کرد: پیش‌نویس استاندارد مذکور به سازمان استاندارد ارسال خواهد شد تا پس از طرح و تصویب آن در کمیته ملی استاندارد جهت اجرا به اداره نظارت بر اجرای استاندارد ابلاغ خواهد شد.

وی افزود: همانگونه که انتظار می‌رفت با دو جلسه کمیسیون فنی که اولین جلسه با حضور تولیدکنندگان برگزار شد پیش‌نویس استاندارد شمش‌های فولادی (شمشه و شمخال) به تصویب نهایی هر دو کمیسیون رسید. باقرزاده خاطرنشان کرد: پیش‌نویس استاندارد مذکور به سازمان استاندارد ارسال خواهد شد تا پس از طرح و تصویب آن در کمیته ملی استاندارد جهت اجرا به اداره نظارت بر اجرای استاندارد ابلاغ خواهد شد.

پیش نویس استاندارد شمش نهایی شد

پیش نویس استاندارد شمش نهایی شد

راه آهن و وزارت راه می‌توانند هزینه‌ای که برای خرید ریل و واگن به تولیدکننده خارجی می‌دهند را به عنوان پیش‌پرداخت سفارش به تولیدکنندگان داخلی بپردازند تا این شرکت‌ها بتوانند سرمایه مورد نیاز برای تولید را فراهم کنند.

سیدهادی بهادری، عضو کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی گفت: راه آهن می‌تواند با خرید ریل و واگن از تولیدکنندگان داخلی، ضمن حمایت از کالای ایرانی، صنعت ریلی را نیز توسعه دهد.

وی با اشاره به توان تولید داخلی در حوزه حمل‌ونقل ریلی، افزود: ایران از جمله کشورهایی است که در زمینه تولید فولاد سرمایه‌گذاری کرده و از توانایی تولید ریل ملی برخوردار است؛ از

قیمت ریل تولیدی را رقابتی کنیم

یکی از روش‌های حل این مشکل را سرمایه‌گذاری راه آهن در شرکت‌های داخلی دانست و افزود: راه آهن و وزارت راه می‌توانند هزینه‌ای که برای خرید ریل و واگن به تولیدکننده خارجی می‌دهند را به عنوان پیش‌پرداخت سفارش به تولیدکنندگان داخلی بپردازند تا این شرکت‌ها سرمایه مورد نیاز برای تولید را فراهم کنند. وی ادامه داد: بانک‌ها نیز می‌توانند با

تولیدکنندگان داخلی در این زمینه مشارکت کنند.

این عضو کمیسیون عمران، ارتقای کیفیت کالاهای داخلی را در این مشارکت مؤثر دانست و گفت: کیفیت این کالاها باید با استانداردهای بین‌المللی مطابقت داشته باشد.

این رو به نظر می‌رسد نیازی به استفاده از تولید سایر

کشورها در این زمینه نیست.

نماینده مردم ارومیه با بیان اینکه اکنون بخش عمده‌ای از ریل مورد نیاز کشور از کشورهای دیگر از جمله هند تامین می‌شود، خاطرنشان کرد: راه آهن می‌تواند در حوزه تولید واگن و لکوموتیو نیز با سازندگان داخلی همکاری کند زیرا تولید واگن و لکوموتیو، نیاز

به برخورداری از فناوری بسیار پیشرفته ندارد و ایران توانایی

تولید آن را دارد. این نماینده مجلس شورای اسلامی گفت: یکی از مشکلات تولیدکننده داخلی، نبود سرمایه در گردش است که رقابت آنها با تولیدکنندگان خارجی را سخت می‌کند. بهادری

نیاز داخلی، اولویت نخست

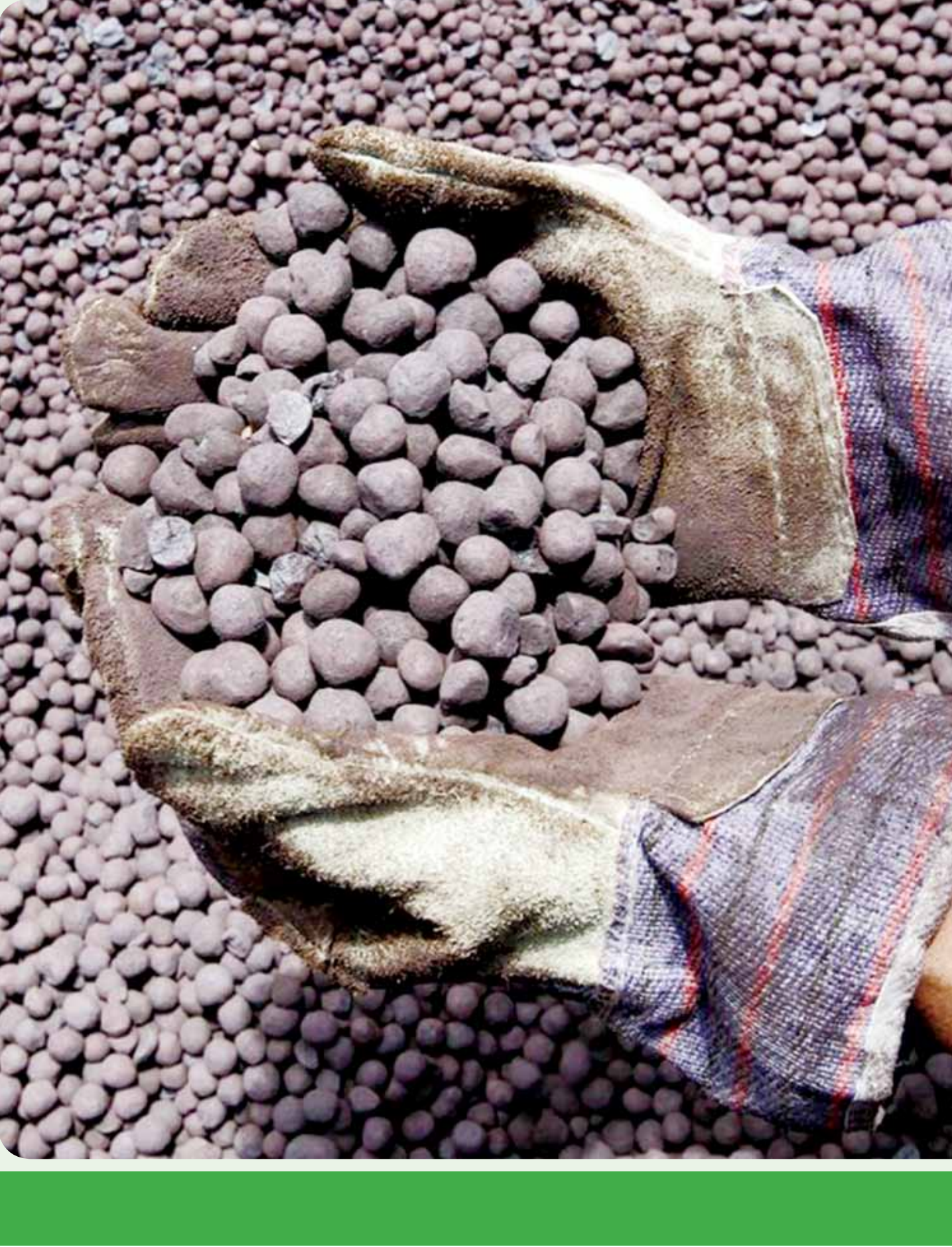
کمبود آهن اسفنجی بر طرف می شود

[اشاره‌اصغری]

با وجود اینکه چند سالی است ایران یک‌نخستین ی‌بودمین تولیدکننده آهن اسفنجی در جهان را یدک می‌کشد، اما شاهد هستیم که اواخر سال گذشته و با آغاز نخستین ماه سال ۹۷ واحدهای ذوب با کمبود آهن اسفنجی که خوراک اصلی آنها به‌شمار می‌رود، روبه‌رو شده‌اند و این در حالی است که برخی آمارها نشان از صادرات این ماده اولیه دارد.

[اولویت نخست، تامین نیاز داخل

سال گذشته با توجه به اینکه با کمبود مواد اولیه روبه‌رو بودیم، واحدهای آهن اسفنجی با ۴۷ درصد ظرفیت خود کار کردند و تولید مادر سال گذشته به ۲۲/۵ میلیون تن رسید. همچنین مصرف آهن اسفنجی

سهم قابل توجه فولاد مبارکه در تولید، اشتغال و بومی‌سازی صنعت

تولید فعلی باشد و خوشبختانه دولت در سند چشم‌انداز ۱۴۰۴ برای افزایش میزان تولید فولاد به میزان ۵۵ میلیون تن، برنامه‌ریزی‌های لازم را انجام داده است. وی اضافه کرد: فولاد مبارکه با دارا بودن کارخانه‌های متعدد و ۳ قطب صنعتی فولاد مبارکه، فولاد سبیا و فولاد هرمزگان، سهم ۱۰ میلیون و ۳۰۰هزار تنی، یعنی حدود ۵۰درصد فولاد کشور را داراست که چشم‌انداز ما حفظ این سهم در بازار تولید فولاد کشور است. مدیرعامل فولاد مبارکه در بخش دیگری از سخنان خود به نقش فولاد مبارکه در توسعه کشور اشاره کرد و گفت: فولاد، صنعت مادر و پیش‌ران صنایع دیگر است و کلیدی در اقتصاد و رشد اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور دارد. این شرکت با سرمایه‌گذاری در حوزه فولاد و تولید اشتغال و درآمد، نقش برجسته‌ای ایفا می‌کند. سبجانی به تلاش‌ها برای اقتصاد مقاومتی در این شرکت اشاره کرد و

وی با یادآوری نام‌گذاری سال ۹۷ به حمایت از کالای ایرانی خاطر نشان کرد: اولویت راه آهن باید خرید کالای داخلی باش.

وی همچنین گفت: قیمت ریل تولیدی در داخل ایران نیز باید پایین‌تر از کشورهای دیگر از جمله هند باشد تا بتواند در بازار رقابتی موفق باشد.

بهادری افزود: تنها حمایت از کارخانه‌ها و تولیدکنندگان داخلی، شرط حمایت از کالای ایرانی نیست بلکه آنها نیز باید تحرکی از خود نشان داده و بازدهی خود را افزایش دهند.

بر اساس آمارهای ارائه شده، ایران دارای ۱۳ هزار کیلومتر شبکه ریلی است و به منظور گسترش آن ۹ هزار کیلومتر دیگر در برنامه ساخت گنجانده شده که بخشی از آن، قطارهای سریع‌السیر است.

وقتی نیاز داخل تامین نشود صادرات انجام نشود. امیری در ادامه توضیح داد: البته کمبود آهن اسفنجی، مربوط به واحدهای کوچک می‌شود و قرار است واحدهای بزرگتر به‌صورت منطقی‌ای، آنها را تامین کنند. در این زمینه واحدی مانند گل‌گیر داوطلب شده که نیاز واحدها را برطرف کند.

[صادرات، با وجود کمبود

دریسه‌ه کمبود آهن اسفنجی در زنجیره فولاد کشور، سیدرضا شهرستانی، عضو هیات‌مدیره انجمن تولیدکنندگان فولاد اظهار کرد: اگر به آمار نگاهی بیندازیم، ظرفیت ذوب مادر سال گذشته به ۳۰ میلیون تن رسیده و ۲۱ میلیون و ۹۰۰ هزار تن تولید داشته‌ایم. در سال گذشته با کمبود ۱/۵ میلیون تن آهن اسفنجی برای داخل روبه‌رو شدیم. این کمبود ایجادشده به دلیل کمبود مواد اولیه است، در حالی که برخی واحدها مجوز ۷۰۰ هزار تن صادرات را گرفته‌بودند. این اشتباه بزرگی است که داخل با کمبود مواد اولیه روبه‌رو باشیم اما شاهد صادرات همان مواد اولیه باشیم. شهرستانی ادامه داد: برای رفع این کمبود، جلسه‌های زیادی با تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان بر گزار کردیم. به تازگی جلسه‌ای بر گزار شده که نتیجه خوبی داشته‌است. پیشنهاد ما این بود که آهن اسفنجی را در بورس به مدت یک ماه عرضه کنند و اگر مشتری نداشت، صادرات انجام شود. وی در ادامه درباره ویژگی‌های آهن اسفنجی عنوان کرد: آهن اسفنجی را نمی‌توان زیادنگه داشت چراکه جزو مواد اولیه‌ای به‌شمار می‌رود که چندان قابل دپو شدن نیست و از سویی دیگر در زمان بارندگی نمی‌توان آن را حمل‌ونقل کرد. از این رو پیشنهاد کرده‌ایم که ۳ یا ۴ بار در بورس عرضه شود و اگر مشتری نداشت صادرات انجام شود. یعنی این ۱/۵ میلیون تن کمبود را جبران کنیم و اگر با مازاد روبه‌رو شدیم آن را صادر کنیم.

[چگونگی قیمت گذاری آهن اسفنجی

این کارشناس فولاد با اشاره به قیمت آهن اسفنجی خاطرنشان کرد: نکته بعدی درباره آهن اسفنجی، قیمت آن است که در این زمینه نیز عرضه و تقاضا باید قیمت را مشخص کنند. هر چند فرمولی مشخصی برای قیمت آهن اسفنجی در نظر گرفته شده که قیمت آهن اسفنجی باید ۵۰ یا ۴۹ درصد فولاد خورستان باشد اما در عمل شاهد هستیم که قیمت خرید و فروش آهن اسفنجی ۶۰درصد قیمت فولاد خورستان است که خریدار، کل مبلغ را یکجا پرداخت می‌کند و پس از یک‌ماه جنس خود را تحویل می‌گیرد. این موضوع نشان می‌دهد که با کمبود آهن اسفنجی روبه‌رو هستیم و این کمبود را باید مدیریت کنیم. شهرستانی در پاسخ به این پرسش که واحدهای تولیدی جدیدی در سال جاری وارد مدار تولید می‌شوند، آیا این واحدها قادر به جبران کمبود آهن اسفنجی برای سال جدید هستند، گفت: البته قرار است امسال ۵ میلیون تن آهن اسفنجی جدید وارد تولید شود که ۴ میلیون تن فولاد به ظرفیت کشور اضافه می‌کند. برنامه امسال برای تولید فولاد بر مبنای ۲۶ میلیون تن است که ۴ میلیون تن بیشتر از سال گذشته است. فاز دوم برخی کارخانه‌ها وارد مدار تولید می‌شوند و برخی کارخانه‌های جدید نیز بهره‌برداری خواهند شد. بنابراین کمبود موجود جبران می‌شود.

[نیاز مند تقاضاهنامه‌های برد- برد

شهرستانی در ادامه تأکید کرد: برای کارخانه‌های فولادی، سرمایه‌گذاری بسیاری شده که اگر بیاستفاده بماند، ضربه بسیاری به این صنعت وارد خواهد کرد. بزرگ‌ترین اشتباه ر اوزارت صنایع در دولت‌های گذشته انجام داده که مجوزهای بسیاری به کارخانه‌های نورد و میلگرد اعطا کرده در حالی که این واحدها با حدود ۳۰درصد ظرفیت خود کار می‌کنند. وی در ادامه خاطرنشان کرد: حمایت از واحدهای نوردی، کار چندان مشکلی نیست. در این راستا می‌توانیم با کشورهای همسایه تفاهمنامه انعقاد کنیم که روی کالاهایی مانند میلگرد و تیرآهن که کشور ما مازاد دارد، تعرفه‌ای اعمال نکنند و مانیز کالاهای مورد نیاز در این زنجیره را بدون تعرفه وارد کنیم. تفاهم‌های برد – برد با کشورهای همسایه هم کمبودها و خلایهای زنجیره کشور ما را جبران میکنند و هم در بخشی که با مازاد روبه‌رو هستیم می‌توانیم راهکارهای صادراتی بیابیم.

[علل کمبود آهن اسفنجی

فولاد سفیددشت، یکی از واحدهای تولیدکننده آهن اسفنجی در کشور است. مدیرعامل محمود ارباب‌زاده در پاسخ به این پرسش که امسال چه میزان تولید داشته‌اید و آیا صادرات هم وجود داشته، عنوان کرد: سال گذشته، فولاد سفیددشت ۴۸۰ هزار تن آهن اسفنجی تولید کرد که صدرصد محصولات تولیدی آن به داخل اختصاص یافت و کالایمان را به حدود ۱۰ واحد ذوب تحویل دادیم. وی همچنین در پاسخ به این پرسش که چرا امسال واحدهای ذوب با کمبود آهن اسفنجی روبه‌رو شده‌اند، گفت: یکی از مهم‌ترین دلایل کمبود آهن اسفنجی در حال حاضر این است که توسعه زنجیره صنعت فولاد به‌صورت متوازن شکل نگرفته است. برخی کارخانه‌های فولادی، واحد ذوب دارند و برخی کارخانه‌ها اگر چه واحد آهن اسفنجی دارند اما واحد ذوب آنها را اندازی نشده‌است و این نبود توازن، برخی واحدها را با کمبود آهن اسفنجی روبه‌رو کرده است. وی در ادامه توضیح داد: البته موضوع دیگر، تامین نشدن قراضه برای واحدهای کوچک است، چراکه در برنامه‌ریزیهای انجام شده قرار بود واحدهای کوچک از طریق قراضه تامین شوند که با توجه به قراضه‌ای که در بازار وجود دارد، این نیاز تامین نشده و این واحدها به آهن اسفنجی روی آورده‌اند. از این رو کمبود و گران بودن قراضه سبب شده که تمامی واحدها به سمت آهن اسفنجی روی بیاورند و تعادل آهن اسفنجی در زمینه میزان مصرف و تولید آن بهم خورده است. البته امیدواریم با راه‌اندازی طرح‌های جدید، تعادل در زنجیره فولاد دوباره برقرار شود.

روزگار معدن

صنایع معدنی

شنبه
 • ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۷
 • ۳۰ رمضان ۱۴۳۹
 • ۲۰۱۸ه‍.ق
 • سال اول • شماره ۲

یادداشت

قیمت تمام‌شده آلومینیوم با این فناوری کاهش نمی‌یابد

سارا اصغری

روزنامه‌نگار

صنعت آلومینیوم جزو صنایعی است که همواره در دهه‌های گذشته مورد بی‌مهری مسئولان و دست‌اندرکاران این حوزه قرار گرفته است. در حال حاضر میزان تولید این فلز نقره‌ای در کشور به نزدیک ۴۰۰ میلیون تن می‌رسد و در چشم‌انداز افق سال ۱۴۰۴ قرار است ظرفیت آن را به ۱/۵ میلیون تن در سال برسانیم اما یکی از مهم‌ترین مشکلات این صنعت، فرسوده بودن فناوری است. از آنجا که صنعت آلومینیوم به سرمایه‌گذاری زیاد نیاز دارد به روز کردن فناوری آن نیز نیازمند سرمایه‌گذاری زیادی است که به طور معمول واحدهای تولیدی، تن به این نوع سرمایه‌گذاری‌ها نمی‌دهند و چرخ کارخانه خود را با فناوری چند دهه گذشته می‌چرخانند. البته یکی از موضوع‌های قابل توجه در صنعت آلومینیوم به مصرف بالای برق در این صنعت بازمی‌گردد. به عبارت دیگر نزدیک به نیمی از قیمت تمام‌شده آلومینیوم را مصرف برق به خود اختصاص می‌دهد و همین امر سبب شده که قیمت تمام‌شده آلومینیوم افزایش پیدا کند اما اهمیت فناوری آلومینیوم به این امر بازمی‌گردد که با ارائه فناوری‌های جدید بتوان میزان مصرف برق را در این صنعت کاهش داد. فرسودگی ماشین‌آلات صنعت آلومینیوم چه در بالادست و چه در پایین‌دست به تدریج باعث کاهش کیفیت و افزایش نرخ تمام‌شده می‌شود. از سویی دیگر ماشین‌آلات فرسوده و قدیمی در این صنعت ضایعات بسیاری را ایجاد کرده‌اند؛ ضایعاتی که سبب از بین رفتن هزینه‌های بالا می‌شود و از آنجا که آلومینیوم فلز گرانبهایی است باید از پرت شدن آن در فرآیند تولید پیشگیری به عمل آورد. بنابراین باید واحدهای تولیدی آلومینیوم دست به بازسازی و نوسازی واحدهای خود بزنند، چراکه روزآمد نبودن فناوری این واحدها سبب شده است نسبت به رقیبان خود در منطقه عقب بمانند. هر چند نوسازی ماشین‌آلات کارخانه‌های آلومینیوم و احیای آنها به هزینه‌های زیاد نیاز دارد اما برای این صنعت حیاتی و ضروری به‌شمار می‌رود. از آنجا که این هزینه‌ها برای واحدهای آلومینیوم زیاد است، شرکت‌هایی که در پایین‌دست این صنعت قرار دارند به سادگی قادر به این اقدام نیستند. از این‌رو می‌طلبید دولت باید برای توسعه صنعت آلومینیوم در افق چشم‌انداز آن که زمان چندانی هم از آن باقی نمانده است، بیش از پیش اقدام کند و علاوه بر طرح‌های توسعه‌ای در این صنعت به ارائه تسهیلات به تولیدگران آن همت گمارد. وام‌های کم‌بهره و همچنین فاینانس می‌توانند در این زمینه راهگشا باشند. بر اساس آمارهای ارائه شده، ایران دارای ۱۳ هزار کیلومتر شبکه ریلی است و به منظور گسترش آن ۹ هزار کیلومتر دیگر در برنامه ساخت گنجانده شده که بخشی از آن، قطارهای سریع‌السیر است.

خبر

صادرات یک میلیون تن کلبیکر به ازبکستان

در سال گذشته، یک میلیون و ۵۸۴هزار تن بار ترازینی به وسیله خطوط ریلی کشور حمل شد که رکورد جدیدی در تاریخ راه‌آهن کشور به ثبت رسید. بابک احمدی، معاون بهره‌برداری و سیر و حرکت شرکت راه‌آهن با اعلام این خبر گفت: در سال ۹۷، جابه‌جایی ۳ میلیون تن بار ترازینی و حمل ۷/۵ میلیون تن بار بین‌المللی هدف‌گذاری شده است. به گزارش روابط عمومی وزارت راه و شهرسازی، معاون بهره‌برداری و سیر و حرکت شرکت راه‌آهن با اشاره به روند پیگیری توافقنامه‌های امضاشده در بخش حمل کالا گفت: صادرات یک میلیون تن محمولات نفتی و یک میلیون تن کلبیکر سیمان از راه‌آهن به ازبکستان در مسیر مطوسلی قرار دارد و انتظار می‌رود به‌زودی کار حمل آن آغاز شود. احمدی خاطرنشان کرد: با حمل این ۲ محموله از طریق خطوط ریلی ایران، ۱۲ میلیون تن به حجم بار صادراتی ریلی کشور اضافه می‌شود. او با توجه به اهمیت حمل بارهای بین‌المللی نزد شرکت راه‌آهن از نظر سیاسی، استراتژیک و نظام‌نگاهداری بیان کرد: به‌منظور گسترش فعالیت‌های حمل‌ونقل بین‌المللی شرکت راه‌آهن و هماهنگی بیشتر با راه‌آهن‌های منطقه، تاجران و صاحبان دالان‌های بین‌المللی، اداره کل جدید بازارگانی بین‌المللی تاسیس شد. احمدی با اشاره به حضور شرکت راه‌آهن در نمایشگاه حمل‌ونقل که ماه گذشته در روسیه برگزار شد، گفت: نکته اصلی، پرسش‌های بیشمار بازدیدکنندگان و مسئولان کشورها از آخرین تصمیم‌های اتخاذشده و وضعیت راه‌آهن رشت-آستارا بود که بیانگر اهمیت این خط ریلی واقع در دالان شمال-جنوب نزد صاحبان بار، شرکت‌های حمل‌ونقلی و دولت‌هاست.

شنبه
 ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۷
 ۳ رمضان ۱۴۳۹
 ۲۰۱۹هـ ق
 سال اول • شماره ۲

یادداشت

انحصارگرایی اکتشافی؟

محبوبه ناطق
 روزنامه‌نگار

سال ۹۷ به نام حمایت از کالای ایرانی و در ادامه رویکرد توسعه‌ای کشور در چند سال گذشته انجام شده و بخش معدن نیز به عنوان بخش بالادستی اقتصادی و به عنوان پیشران اقتصاد از این مقوله جدا نیست بلکه می‌تواند در راستای حمایت از کالای ایرانی و تقویت این رویکرد حرکت کرده و از صنایع داخلی حمایت کند. اگر بخش معدن بویا و فعال باشد، در ادامه حرکت خود می‌تواند پویایی را در بخش‌های پایین‌دستی انتقال داده و ایجاد درآمد پایدار و مشاغل پایدار کند.

در این راستا باید از نخستین گام‌ها شروع کرد؛ گام نخست، اکتشافات معدنی است که با کمک سازمان توسعه و نوسازی معدن و صنایع معدنی اقدامات مثبتی انجام شده و از ۲۵۰ هزار کیلومتر مربع اکتشافات تکمیلی و تفصیلی، تا کنون ۱۸۰ هزار کیلومتر مربع آن انجام شده و در نتیجه آن، ذخایر قابل توجهی از سنگ آهن، مس و طلا کشف شده است. با این حال و با وجود اینکه نقش اکتشافات معدنی در پویایی بخش معدن غیرقابل جایگزین است، در بودجه سال ۹۷ بازم بودجه اکتشافات کاهش پیدا کرد تا امیدوار می‌موتوره در این زمینه حرکت کند. مهدی کرمانیان، رییس هیات عامل ایمیدرو هفته گذشته در دیدار نوروزی با خبرنگاران از آخرین تصمیم‌های این سازمان در اواخر سال گذشته نام برد و از تأسیس یک شرکت اکتشافی با حضور شرکت‌های بزرگ معدنی و صنایع معدنی خبر داد و اعلام کرد از این پس این شرکت‌ها بودجه اکتشافات معدنی را پرداخت کرده و با خرید فناوری‌های روز ویژه معدن عمیق به این بخش از ذخایر معدنی هم دست خواهند یافت چراکه ذخایر سطحی چندانی در ایران باقی نمانده و چاره‌ای جز حرکت به سمت استخراج ذخایر معدنی در عمق بیشتر نداریم. از آنجا که تاکنون ذخایر معدنی مورد استخراج در سطح قرار داشتند ایران در دانش فنی و فناوری استخراج معادن عمیق، نیازمند وارد کردن این دانش و فناوری است.

از طرف دیگر در همه جای دنیا این دولت است که در اقدامات بالادستی و حمایت‌جویانه از بخش معدن یعنی اکتشافات که ریسک سرمایه‌گذاری بالایی دارد ورود می‌کند تا بعد از آن، محدوده معدنی به بخش خصوصی شعفت سپرده شود و بار سنگین سرمایه‌گذاری در این بخش را از دوش تحیف بخش خصوصی بردارد اما با کاهش بودجه اکتشافات و سپردن کار به شرکت‌های بزرگ که به طور عمده خود دولت نیز سهامدار این شرکت‌هاست در عمل، امکان ورود بخش خصوصی ضعیف در دستیابی به معدن غیرممکن می‌شود و شاهد بروز و تولد کارتل‌های بزرگ معدنی خواهیم بود که سایه‌ای از انحصارگرایی را در این بخش خواهند گستراند.

این خطری است که معادن ایران را تهدید می‌کند و دولت نباید نخستین گام‌های یکی از مهم‌ترین پیشران‌های اقتصادی خود را تمام و کمال در اختیار چند شرکت بزرگ قرار دهد که بعدها نتوانند این بخش را از این شرکت‌ها باز پس بگیرد؛ همان گونه که دولت در بخش اکتشافات میدان‌های نفتی به عنوان مهم‌ترین پیشران اقتصاد و توسعه کشور، کار را به دیگران نمی‌سپارد.

خبر

تولید پوشش‌های

ضدخوردگی با استفاده از فناوری نانو

پژوهشگران موسسه پژوهشی علوم و فناوری رنگ، موفق به تولید پوشش‌های نانو ساختار LDH برای کاربرد رهايش دارو و پوشش‌های ضدخوردگی شدند. به گزارش ایسنا، ایمان علی‌بخشی، دانش‌آموخته دکتری موسسه پژوهشی علوم و فناوری رنگ و مجری طرح در این باره اظهار کرد: این پژوهش با هدف جایگزینی نانوساختارهای LDH با کرومات روی و فسفات روی رایج در صنعت است. استفاده از این ترکیبات به دلیل مشکلات زیستی محدود شده و هیچ مشابه داخلی و خارجی ندارد.

وی با بیان اینکه در این طرح، موفق به ساخت نانوساختارهای LDH شدیم، افزود: از مزایای این سامانه، می‌توان به کیفیت و مقاومت بهتر در برابر خوردگی و مناسب بودن قیمت با توجه به میزان مصرف کمتر اشاره کرد. با مصرف این نانو رنگدانه، طول عمر سازه‌های فلزی افزایش خواهد یافت.

قصه دل سیاه کوه و روزگار ژغالی کارگران زمستان یورت

یورت را فراموش کردند

گزارش: محبوبه ناطق / عکس‌ها، مهدی کاوه‌ای هشت و نیم صبح روز ۱۱ اردیبهشت، جاده آزادشهر به معدن یورت، آفتاب در خشان است و تا چشم کار می‌کند رنگ سبزر درختان با نوالیتسه رنگی فراوان، چشم را می‌نوازد؛ می‌شد اینجا هم جاده نهارخوران یا جواهردهی دیگر باشد که از سر و کول آن مسافران شلوارک پوشیده و خندان با بچه‌های شاداب که خون از صورت‌شان می‌چکد، بالا بروند؛ هی بایستند و سلفی بگیرند و «جوج» بزنند.

اما این جاده با وجود ظاهری زیبا، دل سیاهی دارد. رگ‌های آن از لایه‌های سنگ‌های سخت کوه پیداست. دلش سیاه نبود که پارسل ۴۳ نفر را نمی‌بلعید. درست آن بسالای بالا، جایی که از فرط زیبایی آرزوی می‌کردی آلودگی داشتی و صبح به صبح با صدای پرندگان خوش الحان بیدار می‌شدی، سیاهی دل کوه بیرون ریخته است؛ زغال‌های مرغوبی که کمترین درصد خاکستر را دارد و بازار، همیشه طالب آن است و بدون شست‌وشو می‌شود آنها را در دهانه بزرگ کوره‌های ذوب فولاد ریخت؛ زغالی که روزگار کارگزارش را آسیابه و زندگی

برخی را سفیدبخت‌تر از برف کرده است. اما کوه بی‌رحم‌تر از این حرف‌هاست؛ کم کارگران معدن یورت از دستش کشیدند و روزی ۸ ساعت زیر حجم سنگین غبارهای سیاه در اعماق ۲ کیلومتری کوه، زغال به ریه‌های‌شان کشیدند و چندرغازی که بول خون‌شان بسود را به خانه بردند که این بار جان‌شان را هم باید می‌گذاشتند و می‌رفتند. آن هم سر بی‌احتیاطی یک نفر. گیرم که امکانات کم بود و گازسنجستان کالیبره نبود و پرسندهای هم نبود که بفرستید ته معدن تا ببینید زنده بر می‌گردد یا از گاز متان، مونوکسید کربن و کمپود اکسیژن می‌میرد. گیرم که مسئول ایمنی معدن آن دور و برها نبود که حواسش به شما باشد، یا اصلا معدن مسئول ایمنی ندارد، آخر بوی گاز متان که همه جا پیچیده بود...

چشم‌های منتظر زن و فرزند شاهد شما نبود؟ گیرم که آموزش ایمنی کافی ندیده بودید، ماسک‌تان ایمن نبود و لباس کارتان کاپشن کهنه پاره پاره‌ای بود که در نبود لباس کار، تنها تن پوش شما در سرمای داخل تونل سیاه بود، اما باتجربه‌ترها می‌دانستند یک جرعه ضعیف هم منجر به انفجار می‌شود. آنها که پای جای عصرانه از خاطره‌ها و اتفاق‌های گذشته گفته بودند و بهتان هشدار داده بودند... پدران‌تان، برادران‌تان و پسرخاله‌هاتان که از سر دلسوزی به شما گفته بودند مواظب خودتان باشید، آخر باتری به باتری کردن یک لکوموتیو و کشنده واگن‌ها آن هم ته معدن که وجود گاز متان طبیعی‌ترین اتفاق ممکن است، عاقلانه بود؟ هنوز هم تا چشم مسئول ایمنی را دور می‌بینید موبایل با خودتان می‌برید؟

بگذریم؛ همانطور که همه آن جان‌باختگان معدن یورت، از جان‌شان گذشتند؛ همانطور که هنوز خطای انسانی کارگران معدن در اتصال باتری به لکوموتیو به عنوان اصلی‌ترین عامل انفجار مطرح نمی‌شود.

کارگران با نگاهی بدبینانه و پر از تردید و ترس فقط ایستاده‌اند، آنها که نمی‌مانند و سرشان را به اتاقک استراحت (که ترکیبی است از یک تخت لکنته درب و داغون و پرده‌ای چرک مرد از جنس پتوهای سربازی که چندتایی کثیف‌تر از آن روی تخت مجاله شده در کنار بشکه قیری که با هنرمندی کارگران بخاری شده است) بند می‌کنند و هی می‌روند و می‌آیند تا ببینند از این خبرنگار هم ای برای شستن غبار بی‌کسی و ناامیدی از دل‌شان گرم می‌شود یا نه همان‌هایی هستند که داغدارند، برادرشان، پسرخاله‌هاشان و برارزن و دامادشان پارسال در تونل جان باختند. مثلا دارند خودداری و خودخوری می‌کنند که حرفی نزنند که بعدها برای‌شان دردسر شود. ترجیح می‌دهند حرفی نزنند چون چیزی بگویند حرف دیگران را هم پای آنها می‌نویسند.

با این حال یخ کارگران پای یک چای آتشی باز می‌شود تا بگویند به خبرنگاران اعتمادی ندارند. می‌گویند خبرنگاران می‌آیند و با ما مصاحبه می‌کنند

ما هم حرف‌های مان را می‌زنیم اما از چاپ آنها خبری نیست. می‌گویند اینجا را ببینید شبیه جایی است که سال گذشته ۴۳ نفر در آن مرده‌اند؟ می‌گویند مقامات استان تصمیم گرفتند هیچ مراسم سالگردی برگزار نکنند و فقط خانواده‌ها سال عزیزان‌شان را در مراسمی خصوصی گرفته‌اند. این جفا نیست؟

آنها دلگیر، از یاد عزیزان و دوستان از دست رفته‌شان می‌گویند که با خود آنها خاک شد و خاک چه سرد بود. یکی (مهم نیست نامش چیست) می‌گوید: معدن یورت با ششک تپه‌ویه طبیعی کار می‌کرد یعنی تونلی اقی در دل کوه زده شده و در بخش‌هایی به صورت عمودی رگ‌های نازک وجود دارد که آن را تخلیه می‌کنند تا به بالای آنها خاک شد و به این تونل‌های عمودی، دیبل می‌گویند که حکم تپه‌ویه طبیعی را دارد و باعث می‌شود هیچ گاز مضر در تونل باقی نماند اما در حادثه انفجار سال گذشته، کارگران در تونل‌های به اصطلاح مدارسته کار می‌کردند. می‌پرسم معلوم نیست مسئول ایمنی معدن به چه دلیل با کار کردن در این تونل‌ها موافقت کرده و چرا کارگران از روش باتری به باتری کردن لکوموتیو استفاده کردند؟

گازسنج معدن میزان گاز متان و دی‌اکسید کربن را نشان نمی‌داد یا کارگران به این مسائل بی‌اعتنا بودند؟ پاسخ‌شان سکوت است و در نهایت می‌گویند کارگران که سواد ندارند، نمی‌دانند در این شرایط باید چه نکته‌ای را رعایت کنند. از طرف دیگر گازسنج‌ها کالیبره نبوده و میزان دقیق گاز را نشان نمی‌دادند. با این حال اگر اصلاحاتی که در این یک سال در معدن انجام شده، از قبل انجام می‌شد شاهد بروز حادثه نبودیم.

۲ دستگاه فن تهویه برای ۳ تونل بیرون معدن یک دستگاه تهویه وجود دارد، شبیه فن‌های تهویه‌ای که در تونل‌های شهری تهران به کار گرفته می‌شود، آن هم در هر ۱۰۰ متر تا ۴ عدد و اینجا فقط از ۲ تونل معدن زمستان یورت فقط تونل شماره ۱ که مرتفع‌ترین تونل معدن است و حادثه سال گذشته در این تونل رخ داد، این دستگاه تهویه را دارد

که آن هم خاموش است. تونل شماره ۲ این تهویه را ندارد و دستگاه فن تهویه تونل شماره ۳ که پایین‌ترین تونل معدن است مورد بازدید و افتتاح مقامات استانی قرار گرفت. مقامات البته به ۲ تونل دیگر که بالاتر بود سسر زدند و به جلسه تأمین استان که در محل نهارخوری معدن برگزار شد، برگشتند. این جلسه به ظاهر با موضوع معدن زمستان یورت برگزار می‌شد و اجازه حضور به ما داده نشد. ما نیز به سراغ تونل شماره یک یا همان تونل حادثه‌ساز رفتیم.

در این بین عکاس می‌خواهد به داخل تونل برود اما اجازه نمی‌دهند زیرا عکاسی خطرناک است. می‌گویم دوربین، موبایل‌ها و ساعت‌ها را بگیرید و اجازه ورود بدهید اما در ظاهر، آنچه خطرناک است نگاه نفاذانه به ماجراست.

با این حال تکویی، مسئول ایمنی معدن به ما می‌گوید: تعمیرات این معدن ادامه دارد و در تهویه هوا را می‌گذارند. تهویه را تا ۴۰۰ متر داخل معدن برده‌اند اما هنوز تونلی که محل حادثه بوده را باز نکرده‌اند. با این حال کار استخراج زغال سنگ از جبهه‌های دیگر معدن در این تونل ادامه دارد.

۲ دستگاه گازسنج همراه خود اشاره می‌کند و می‌گوید: هر مترمربع استخراج زغال سنگ ۵ مترمکعب گاز متان تولید می‌کند که با تهویه‌های عادی نیز برطرف می‌شود. با این حال یک دستگاه فن تهویه در ورودی معدن و یک دستگاه جلوتر تعبیه شده که اگر تهویه طبیعی وجود نداشت، از این فن‌ها استفاده شود. ۲ کارگر دیگر نیز ۴ دستگاه گازسنج به همراه دارند. اگر هر کدام از این دستگاه‌ها، یکی از گاز (متان که خفه‌کننده است و قابلیت انفجار دارد، گاز مونوکسید کربن که با خون ترکیب می‌شود و خطرناک است و گاز هیدروژن سولفور که با آتش که گردش خون را از کار می‌اندازد و همچنین کمبود میزان اکسیژن داخل تونل) نشان بدهد، از ورود کارگران به تونل جلوگیری می‌کنیم. به این دلیل هر کدام ۲ دستگاه به همراه داریم که یک دستگاه قدیمی‌تر است

۲ نوع گاز را نشان می‌دهد و یک دستگاه دیجیتال است و ۴ نوع گاز را نشان می‌دهد و این دستگاه‌های گازسنج، در حال حاضر نشان می‌دهند هیچ گازی در معدن وجود ندارد.

کارگر دیگری درباره اینکه چرا از لکوموتیوهای که نیازی به باتری ندارند در این نوع معادن استفاده نمی‌شود گفت: آنها لکوموتیوهای برقی هستند که چند باتری دارند و خطرات منحصر به خودشان را دارند ضمن اینکه لکوموتیوهای فعلی هم ایمن شده‌اند و ویژه کار در معادن زغال سنگ هستند.

کارگران می‌خواهند از خطرات خود بگویند اما بعضی، راه سخن را بر ایشان می‌بندد. می‌گویند از کدام روز این ۱۸- ۱۷ سال بگوییم؛ هر روزی که با سروسیس می‌آیدیم، لباس کار می‌پوشیدیم و داخل تونل می‌شدیم و کار می‌کردیم؟ یکی می‌گوید: پس از حادثه، من آدم دیگری شده‌ام. ۵ دقیقه پیش از انفجار درون همان تونل بودم و از بس درصد گاز بالا بود نتوانستم طاقتم بیآورم، آدم بیرون تا ریل را تعمیر کنم و پسرخاله‌ام رفت داخل سروقت چال که صدای انفجار آمد. انفجار به حدی بود که با اینکه ۲۰۰ متر فاصله داشتم مرا پرت کرد و بهوش شدم. هر روز این یک سال بر من سالی گذشت، پسرخاله‌ام می‌توانست الان اینجا ایستاده باشد و از مرگ من سخن بگوید. من دیگر آن آدم سابق نشدم.

یکی دیگر می‌گوید: خانواده‌های مان راضی نیستند در معدن کار کنیم. هر روز دل‌شان را دست‌شان می‌گیرند تا ما از سر کار برگردیم. هزار بار زنده می‌شوند و می‌میرند اما چاره‌ای نیست چون در روستاهای وطن، رامیان، نوده، گنبد و سوسرا کار دیگری نیست. از این همه سرسبزی و ثروت خدادادی که این منطقه دارد، قسمی ما کار در دل سیاه کوه است و نان‌مان را از این سیاهی‌ها در می‌آوریم.

واضفه می‌کند ۳ ماه حقوق طلبکاریم، حقوق ماه ۷، ۱۲ و ۳ سال گذشته و فروردین اسما را طلبکاریم.

شنبه
 ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۷
 ۳۰ رمضان ۱۴۳۹
 ۲۰۱۸هـ ق
 ۲ شماره

خبر

خواسته خانواده جانباختگان یورت جانباختگان «شهید» اعلام شوند

خانواده جانباختگان معدن آزادشهر از مسئولان استانی و ملی خواستند کارگران جانباخته در حادثه معدن زمستان یورت آزادشهر، شهید اعلام شوند. به گزارش تسنیم، نزدیک به یک سال پیش بر اثر حادثه انفجار معدن زغال سنگ زمستان یورت آزادشهر در ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۶، ۴۳ نفر از معدنکاران گلستانی جان باختند. استاندار گلستان و شماری از مسئولان استانی برای دلجویی و رسیدگی به مشکلات خانواده‌های جانباختگان این حادثه در فرمانداری آزادشهر حضور یافته و خواسته‌های این خانواده‌ها را بررسی کردند. کمالی وطن به نمایندگی از خانواده جانباختگان حادثه معدن آزادشهر اظهار کرد: مهم‌ترین خواسته این خانواده‌ها، شهید اعلام شدن این جانباختگان است. از ۴۳ جانباخته، ۳۰ نفر به کسک ۱۳ نفری که در تونل گیر کرده بودند، رفتند که ایثار و فداکاری این افراد را می‌رساند.

وی افزود: از کانال‌های مختلف برای این کار اقدام کردیم، اما هنوز به نتیجه‌ای نرسیدیم. به نظر می‌رسد، فداکاری این جانباختگان، کمتر از آتش‌نشانان نیست. انتظار داشتیم شهرداری آزادشهر در یک سال گذشته تدبیر مناسبی از این حادثه، در بهترین نقطه شهر سازمان مسافران و گردشگران با دیدن این تندیس، آن حادثه را تداعی کنند.

نماینده خانواده جانباخته معدن آزادشهر تاکید کرد: ما هیچ اطلاعی از مقصران و رسیدگی به پرونده آنها که تا چه مرحله‌ای رسیده، نداریم و امیدواریم در این زمینه شفاف‌سازی شود.

کمالی وطن گفت: مبلغی که ما به عنوان حقوق دریافت می‌کنیم، یک میلیون تومان است که کفاف مخارج زندگی ما را نمی‌دهد. این حقوق هم برای افرادی که پیشینه طولانی در این معدن داشتند و هم افرادی که به تازگی در آن جا مشغول به کار شدند، یکی است و این عدالت را نمی‌رساند.

فرماندار شهرستان آزادشهر هم در این مراسم گفت: تهیه‌های مصنوعی برای ارتقای ایمنی معدن زمستان یورت آزادشهر خریداری و تا پیش از سالگرد جانباختگان این معدن، نصب خواهد شد.

سیدرسول حسینی اظهار کرد: در نیمه فروردین سال جاری، جلسه‌ای با حضور مدیران کل دستگاه‌های اجرایی مربوط به حادثه معدن آزادشهر، بر ۲ محور ایمنی معدن و مطالبات کارگران و خانواده جانباختگان تشکیل شد. وی افزود، ما توجه به اینکه در این جلسه، مطرح شد که برای ارتقای ایمنی کارگاه استخراج این معدن، نیاز به تهیه‌های مصنوعی و طبیعی است. دستگاه تهیه مصنوعی از اوکراین خریداری شده که ۱۱ اردیبهشت سال جاری نصب شد.

فرماندار شهرستان آزادشهر تصریح کرد: حقوق مهر اسفند ۹۶ به اضافه عیدی و پاداش، مطالبه کارگران این معدن بود که در اسفندماه، ۲ حقوق آنها پرداخت شد و پاداش و عیدی‌شان باقی مانده است. حسینی تاکید کرد: به مدیرعامل شرکت معدن زمستان یورت آزادشهر، یک میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان تسهیلات پرداخت می‌شود تا معوقات تامین اجتماعی و با یادآور شد: وی یادآور شد: با تجهیز ایمنی کامل این معدن قرار است، تولید ۳ هزار و ۵۰۰ تن زغال‌سنگ در این معدن را به ۵ هزار تن افزایش دهیم که اشتغالزایی نیز افزایش خواهد یافت.

سهم ۱۹ درصدی تولیدات معدنی از سبب صادرات کشور

بررسی آمارهای بخش معدن و صنایع معدنی کشور حاکی از صادرات بیش از ۸ میلیارد و ۹۰۱ میلیون دلاری تولیدات این بخش در سال ۹۶ و سهم ۱۹ درصدی آن از کل صادرات کشور است. صدور تولیدات یاد شده در مقایسه با سال ۹۵ از نظر ارزشی بیش از ۲/۲ درصد رشد نشان می‌دهد که ناشی از تعدیل نرخ ارز است و سبب شده عایدات ارزی کشور از محل صادرات این نوع کالا افزایش یابد. به گزارش ایرنا، صادرات محصولات بخش معدن و صنایع معدنی در این مدت، از نظر وزنی با رشد منفی ۷/۸ درصدی به ۶۰ میلیون و ۲۲۰ هزار و ۳۲۰ تن رسید. این تناز، ۴۶ درصد از سهم کل تناز تجارت خارجی ایران را در بخش صادرات تشکیل می‌دهد. بر پایه این گزارش، صادرات زنجیره فولاد و محصولات فولادی مرتبط با ۳ میلیارد و ۶۴۰ میلیون دلار ارزش و ثبت رشد ۲۷/۷ درصدی در مقایسه با سال ۹۵ در مکان نخست قرار دارد.

در سال ۹۶ بیش از ۹۸۴/۲ میلیون دلار سنگ آهن، ۶۰۳ میلیون دلار سیمان و ۵۶۹/۴ میلیون دلار محصولات پایین‌دستی و قطعات فولاد صادر شد؛ همچنین ارزش صادرات سایر محصولات معدن و صنایع معدنی در این مدت ۴۷۶ میلیون دلار بود. سال گذشته، بیش از ۴۶۲ میلیون دلار انواع محصولات سفال، آجر، کاشی و سرامیک، ۲۸۶/۷ میلیون دلار محصولات زنجیره روی، ۲۸۴ میلیون دلار مس و محصولات پایین‌دستی مس، ۲۵۸ میلیون دلار محصولات زنجیره آلومینیوم، ۳۴۴ میلیون دلار انواع سنگ، ۲۲۹/۵ میلیون دلار محصولات زنجیره سرب و ۱۸۴ میلیون دلار آهن اسفنجی صادر شد.

وی ادامه داد: در شرایط استخراج معدن، تهویه یکی از فاکتورهای اصلی است اما آموزش کارکنان اگر مهم‌تر نباشد کمتر نیست. در همین راستا دوره‌های آموزش ایمنی گذاشته‌ایم که تمامی کارگران باید آن را به طور کامل بگذرانند. از کارگران اینجا نیز ۲ نفر کد سازمان فنی و حرفه‌ای را دریافت کرده‌اند. تصویری با اشاره به اینکه در شرایط فعلی و با توجه به قراردادهای شرکت، درآمد فروش زغال سنگ یک ماه بعد دریافت می‌شود. گفت: همین امر باعث بروز یکسری مشکلات می‌شود. پرداخت‌ها هر ماه به ازای یک ماهه می‌موقع هست و عیدی و پاداش با یک وقفه کوتاه مدت پرداخت شده که اجتناب‌ناپذیر است. همچنین طرح طبقه‌بندی مشاغل از سال ۸۴ اجرایی و سال گذشته بازنگری شده است. شاید حقوق بالا نباشد اما متوسط بورت یکی از معدن بزرگ زغال سنگ کشور است که زغال سنگ تولیدی بسیار مرغوبی دارد و بسیاری از محصولات استخراجی، نیاز به زغال‌شویی ندارند تصریح کرد: زغال زیر ۱۲ درصد خاکستر نیازی به زغال‌شویی ندارد و در حال حاضر این معدن نیز زیر ۱۰ درصد است و تا ۲۰ درصد نیز سنگ چوبی کرده و نیازی به شست‌وشو نیست در حالی که زغال‌های معدن دیگر تا ۵۰ درصد خاکستر دارند و با زغال‌شویی به ۱۰ تا ۱۲ درصد می‌رسند. این معدن بسته به میزان استخراج تا ۲۰ تا ۳۰ سال دیگر ذخیره دارد و ۲۰ سال است که استخراج آن شروع شده است.

مجموعه‌ای از خطاهای رخ داده است

نصیری، مدیر مجتمع صنعتی شمال شرق در حاشیه بهره‌برداری از سامانه جدید تهویه معدن یورت در گفت‌وگو با تسنیم افزود: در این معدن در حال حاضر با توجه به ظرفیت بهره‌برداری معدن، ۲۶۰ نفر مشغول به کارند که با افزایش میزان بهره‌برداری افزایش می‌یابند. وی افزود: پس از حادثه سال ۹۶ طرح تهویه معدن بازنگری شد و بر اساس طرح دانشگاه صنعتی شاهرود شاهد بهره‌برداری از این طرح هستیم.

وی با بیان اینکه تا ۲ ماه پس از حادثه انفجار سال گذشته، آواربرداری انجام می‌دادیم تا معدن را آماده بهره‌برداری کنیم، تاکید کرد: کارگران بیکار شده معدن فقط تا ۶ ماه می‌توانستند از بیمه بیکاری استفاده کنند و ناچار از راه‌اندازی دوباره تونل در جبهه کاری‌های دیگر که مشکلی نداشت، بودیم. به همین دلیل تا ۶ ماه پس از حادثه، بیشتر جبهه کاری‌ها باز شد. قوانین و آداه داد: در تونلی که حادثه در آن رخ داد نیز قرار شد تهویه جدید نصب شود. به همین دلیل قرارداد مطالعاتی و پایشی با دانشگاه صنعتی شاهرود منعقد کردیم که چالش‌ها و مشکلات موجود در معدن و راهکارهای رفع آن مورد بررسی قرار گرفته بود. این گزارش ۵۰۰ صفحه‌ای به تایید وزارت کار و وزارت صنعت، معدن و تجارت رسید و در معدن اجرایی شد و امروز بهره‌برداری شد تا ایمنی معدن از اطمینان بیشتری برخوردار باشد. وی با بیان اینکه در بهترین زمان معدن جهان هم امکان حادثه وجود دارد، گفت: در هر ۳ تونل در ۳ سطح، تهویه نصب شده و در حال کار است. به زودی در تونل ۳ معدن یورت، دیبل‌های مربوط، تونل‌های عمودی برداشت زغال سنگ باز می‌شود تا به تهویه هوای معدن کمک کند که پس از تایید بازگشایی می‌شود و ایجاد اشتغال می‌کند. وی با اشاره به اینکه پس از حادثه سال گذشته، نظارت‌ها بر معدن زغال سنگ افزایش داشت، بر ظرفیت استان در زغال سنگ و میزان تولید، اشاره و تصریح کرد: استان گلستان ۱۶ معدن زغال سنگ دارد که ۱۳ معدن با اشتغال ۱۵۰۰ تن و ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار تن استخراج فعالند. از این تعداد ۳ معدن نیز به دلیل ایمنی پایین تعطیل شدند و فرصت یک ماهه‌ای برای رفع مشکلات به آنها داده شد تا پس از رفع بازگشایی شود.

قوانلو در ادامه، درباره وضعیت دستگاه‌های گازسنج این معدن گفت: دستگاه‌های گازسنج هنگام حادثه وجود داشت اما کالیبره نبودند که در حال حاضر تعداد آنها افزایش یافته و کالیبره می‌شده‌اند. نظام مهندسی معدن استان نیز با ۱۸۰ عضو با ارزیابی

متفاوت و فاحش نیروهای شرکتی و پیمانی نیز با سابقه کار یکسان که بین ۵۰۰ تا یک و نیم میلیون تومان است، عامل نارضایتی کارگران شده است. نیروی شرکتی داریم که ۳ تا ۴ میلیون تومان دریافتی دارد. یکی دیگر از کارگران معدن از پرداخت ناقص بیمه از سوی کارفرما گلایه می‌کند که باعث شده سابقه کار کمتری برایش رد شود و با وجود کار سخت و زیان‌آور معدن زغال سنگ ناچار می‌شود بیش از ۲۰ سال کار کند تا به بازنشستگی برسد. آخرین سخن یکی از کارگران این است که اگر شرکت ذوب آهن اصفهان به جای تحمل هزینه‌های گزاف تیم‌داری، بدهی خود را به شرکت‌های زغال سنگ به ویژه شرکت‌های خصوصی می‌داد، شاید آن ۴۳ نفر زنده بودند. حال و روز شرکت‌های زغال سنگی وابسته به دولت به مراتب بهتر از ما است و حقوق‌شان زمین تا آسمان با ما تفاوت دارد.

از دست خبرنگاران عصبانی‌اند

بعد از بازدید از معدن خواستیم با خانواده جانباختگان سال گذشته معدن یورت مصاحبه کنیم و پس از رد و بدل شدن چند شماره با عذرخواهی با صراحت از گفت‌وگو با ما سر باز زدند. آنها از دست خبرنگاران عصبانی بودند.

افتتاح سامانه جدید تهویه در معدن زمستان یورت

حسینقلی قوانلو، رییس سازمان صنعت، معدن و تجارت استان گلستان تنها کسی است که پادرمیانی کرد تا ما از معدن یورت بازدید کنیم و با کارگران از نزدیک مصاحبه بگیریم. او پیش‌تر، از آغاز بکارگیری ۲ دستگاه فن تهویه ویژه معدن زغال سنگ خبر داده بود و روز ۱۱ اردیبهشت پس از بازدید از تونل شماره ۳ معدن زغال سنگ زمستان یورت در گفت‌وگو با خبرنگار تسنیم در محل معدن گفت: پس از گذشت یک سال از حادثه معدن زمستان یورت، دستگاه‌های فن تهویه در تونل‌های این معدن به کار گرفته شدند.

عیدی و پاداش سال ۹۴ را چند روز پیش گرفتیم و مثل شب عید هر سال، پولی در دست و مال‌مان برای خرید عید نبود.

یکی دیگر می‌گوید: سال گذشته درست صبح روز حادثه به کارگران به مناسبت روز کارگر کارت هدیه ۴۰ هزار تومانی دادند و کارگران آن را داخل جیب خود گذاشته و رفتند داخل تونل اما هیچ وقت نتوانستند از این کارت هدیه استفاده کنند. یکی دیگر از کارگران می‌گوید برادر زنی، دامادمان و پسر عمه‌مان را در این حادثه از دست دادم. دوست ندارم در معدن کار کنم. راستش از حادثه پارسال بیشتر چشم ترسیده‌ام اما برای همین شغل هم در خواست زیاد است.

یکی از همکارانش را نشان می‌دهد و می‌گوید: مجتبی پدر و برادرش را در این حادثه از دست داد. دیگری گلایه‌اش از مسئولان است که فقط در همان چند روز آمدند و سر زدند و دیگر پیدایشان نشد. خبرگزاری‌ها روزنامه‌ها دیگر سراغ‌مان نیامدند و صحبت‌های ما را هم پوشش ندادند. ما اینجا فرقی با آن درگذشتگان نداریم. همه، ما را فراموش کرده‌اند.

یکی دیگر از کارگران با نگاهی آینده‌نگرتر می‌گوید: ما می‌دانیم وضعیت مالی معدن خوب نیست چون برداشت زغال زیادی نداریم تا مخارج‌مان را تامین کند. اگر محیط زیست، مجوز برداشت از یال جنوبی معدن در تپه روبه‌رو را بدهد استخراج‌مان بیشتر می‌شود و شاید در وضعیت پرداختی‌ها و معیشت کارگران فرجی حاصل شود. منابع طبیعی و محیط زیست سختگیری بسیار زیادی می‌کند، در حالی که چشم‌شان را بر قطع درختان می‌بندند و فقط زورشان به معدن می‌رسد.

یکی دیگر از کارگران معدن از مستمری‌های ۹۳۰ هزار تومانی تامین اجتماعی به خانواده‌های جانباختگان حادثه سال گذشته می‌گوید و ادامه می‌دهد: حقوق دریافتی کارگران شرکتی و کارگران پیمانی بسیار متفاوت است اما به خانواده جانباختگان به طور یکسان مستمری می‌دهند در حالی که کارگران شرکتی حق بیمه بیشتری پرداخته‌اند. پرداخت‌های

کاهش صادرات سیمان از همدان

مدیرکل گمرک استان همدان از کاهش ۷۱ درصدی صادرات سیمان همدان به سایر کشورها در نخستین ماه امسال خبر داد. به گزارش تسنیم جمال خشوعی با اشاره به رشد شاخص‌های تسهیلی صادرات از گمرک استان همدان اظهار کرد: زمانی تعداد زیادی از صادرکنندگان استان همدان حاضر به انجام صادرات از گمرک همدان نبودند ولی از سه سال گذشته تعداد صادرکنندگان از گمرک همدان روند رو به رشدی به خود گرفته است.

وی با اشاره به افزایش دو برابری تعداد صادرکنندگان از گمرک استان افزود: تعداد صادرکنندگان از همدان راضی‌کننده نبوده و این تعداد افراد باید افزایش داشته باشند تا بتوان رقم صادراتی از همدان را افزایش داد.

مدیرکل گمرک استان همدان درباره آمار صادرات سیمان از استان همدان گفت: سال گذشته ۱۴ میلیون و ۵۶۷ هزار و ۱۴۶ دلار سیمان به وزن ۴۲۶ هزار تن از گمرک استان همدان به سایر کشورها صادر شده است.

وی با بیان اینکه سیمان با اختصاص ۱۰ درصد از صادرات کل استان همدان به خود در رتبه پنجم کالاهای صادراتی استان همدان قرار دارد، عنوان کرد: صادرات سیمان در مقایسه با مدت مشابه سال ۹۵، ۳۰ درصد کاهش داشته است.

گمرک استان همدان در سال گذشته ۸۸ درصد از وزن کالاهای صادراتی استان همدان را به خود اختصاص داده است، افزود: سیمان استان همدان به کشورهای کویت، سومالی و عراق صادر شده است.

وی عنوان کرد: در فروردین ماه سال ۹۷، ۴۳۲ هزار دلار سیمان به وزن ۸ هزار تن از گمرک استان همدان به سایر کشورها صادر شده است که در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته ۷۱ درصد کاهش دارد.

خشوعی بیان کرد: عمده صادرات استان همدان به کشور عراق انجام می‌شود اما ایجاد کارخانه‌های تولید سیمان در کشور عراق و استان‌های مرزی سبب شده است تا صادرات سیمان استان همدان به کشور عراق کاهش یابد.

مدیرکل گمرک استان همدان با اشاره به مشکلات صادرات از گمرک همدان تصریح کرد: یکی از مشکلات صادرات در استان همدان گواهی مبدأ است و همچنین اداره استاندارد براساس شرح وظایف دقت بیشتری می‌کند که تراشیدنی صادرکنندگان را به دنبال نداشته باشد.

وی با تأکید بر اینکه در حوزه صادرات در گمرک استان و سایر سازمان‌های همجوار هیچ مانعی نداریم، ادامه داد: در خصوص کالای صادراتی در گمرک همدان یک صنعت و واردات حداکثر در ظرف سه روز انجام می‌شود.

خشوعی خطر نشان کرد: ۸۰ درصد محصولات کشاورزی استان همدان از سایر گمرکات صادر می‌شود چراکه با خریدار محصول همدانی نیست و یا اینکه طبق قرارداد و درخواست خریدار، کالا در مرز ترخیص می‌شود.

در تعیین تعرفه‌ها به قدرت رقابت صنایع پایین‌دستی توجه شود

در تعیین تعرفه مواد اولیه باید به گونه ای عمل شود که صنایع بالا دستی متضرر نشده و امکان بقا داشته باشند و همچنین در صنایع پایین‌دستی نیز شرایط برای فعالیت و رقابت فراهم باشد.

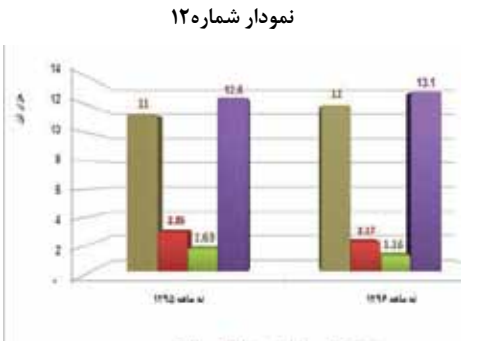
محمدرضا ایزدپناه عضو هیات مدیره یک شرکت معدنی اظهار کرد: بحث تعرفه بایستی از دو زاویه دیده شود اول آنکه اگر به عنوان یک تولیدکننده و به صورت فردی به آن نگاه کنیم باید بگوییم تمامی تولیدکنندگان نمایان به تأمین مواد اولیه با قیمت های کم دارند تا سود نسبتاً بالایی را بدست آورند اما این نگاهی فردی است.

وی افزود: چنانچه به صورت جمعی به موضوع تعرفه‌ها نگاه کنیم، هر جامعه‌ای هدفی را دنبال می‌کند که ممکن است این هدف دربرگیرنده منافع تمامی افراد نباشد اما همه اجزای جامعه باید در راستای رسیدن به آن هدف گام بردارند. این موضوع در صنعت فولاد این گونه مطرح می‌شود که بایستی شرایط را به گونه‌ای فراهم کرد که تمام واحدها و تک تک اعضای این صنعت با یکدیگر رشد کنند چراکه صنعت فولاد یک زنجیره است و در این ساختار جایگاه نخست و توجه عمده باید به مواد اولیه باشد.

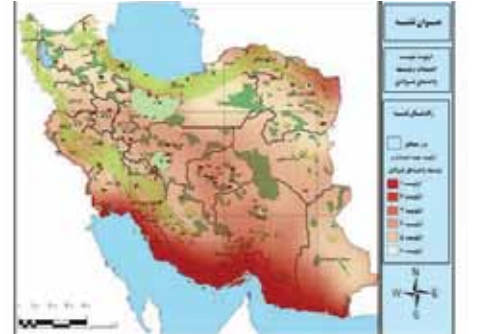
در مطالعات طرح جامع فولاد کشور (پایس سال ۱۳۹۶) مطرح شد
مهم‌ترین چالش‌های صنعت فولاد در چشم‌انداز ۱۴۰۴

رصد مولفه‌های موجود مورد پایش قرار گرفته و ارزیابی‌های لازم به‌عمل می‌آید. گزارش حاضر، خلاصه‌ای از عملکرد پایش طرح جامع فولاد کشور در سال ۱۳۹۶ است. موازنه زنجیره فولاد در افق ۱۴۰۴ با احتساب وضعیت واحدهای فعال و ظرفیت‌سازی زنجیره فولاد در سال ۹۶ براساس نمودار شماره ۱ است. بر اساس این نمودار، کسری توازن زنجیره در بخش آهن اسفنجی و کانسازنه وجود دارد و در حلقه تأمین سنگ آهن نیز به میزان قابل توجهی استخراج سنگ آهن برای رسیدن به ظرفیت تولید ۵۵ میلیون تن فولاد مورد نیاز خواهد بود.

نقشه زیر درباره جامایی واحدهای فولادی با محدودیت‌های زیست‌محیطی است و توسعه فولاد در مناطق حاشیه‌آب‌های آزاد کشور موردنظر خواهد بود.

درباره جمع‌بندی گزارش و نتایج پایش طرح جامع فولاد کشور نکات اصلی که موردنظر قرار گرفته به این شرح است:

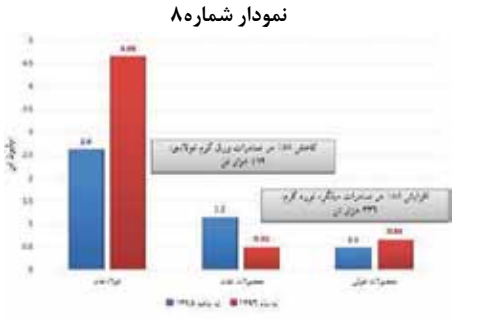
- کنترل نسبی و هدفمند کردن مجوزهای صادر شده واحدها در راستای توازن زنجیره فولاد کشور در وزارت صنعت، معدن و تجارت
- پیگیری اکتشافات و توسعه ذخایر سنگ آهن و پیش‌بینی سرمایه‌گذاری برای تأمین مواد اولیه در سایر کشورها
- توازن نسبی زنجیره فولاد نسبت به سال ۱۳۹۲ تحقق یافته است.
- پایش طرح‌های زنجیره فولاد به‌طور مستمر به وسیله کارگروهی متشکل از نمایندگان معاونت طرح و برنامه و معدن و صنایع معدنی وزارت صنعت، معدن و تجارت، ایمیدرو، شرکت ملی فولاد ایران، انجمن تولیدکنندگان آهن و فولاد ایران، انجمن سنگ آهن ایران و مشاور شرکت فولاد تکنیک
- پیگیری ساخت ۲ کپچ ۱۰ میلیون تنی در منطقه هرمزگان و چابهار با هدف واردات مواد اولیه و صادرات محصولات نهایی
- تشکیل کارگروه‌های تخصصی برای توسعه زیرساخت (کارگروه حمل‌ونقل ریلی، بندر، آب و ...)
- پیگیری تأمین منابع مالی و جذب سرمایه‌گذاری خارجی
- روزآمد کردن و بکارگیری فناوری‌های نو در طرح‌های جدید فولادی برای افزایش بهره‌وری
- بررسی‌های لازم برای تهیه بسته‌های سرمایه‌گذاری تولید محصولات فولادی با ارزش‌افزوده بالا
- توسعه صادرات در زنجیره فولاد به ویژه در بخش محصولات

شده است اما این توازن در کانسازنه همچنان ایجاد نشده است و با کمبود روبه‌رو هستیم. پیش از کانسازنه نیز با کمبود سنگ آهن روبه‌رویم. به‌نظر می‌رسد بهترین راه این است که بخش زیادی از تولید را به سمت بنادر پیش‌بریم و سنگ آهن مورد نیاز را به‌جای اینکه از معادن داخل تأمین کنیم از خارج وارد کنیم. بنابراین یکی از گزینه‌هایی که باید در طرح جامع دیده شود، واردات سنگ آهن است. وی در پاسخ به این پرسش که مناطق امیدبخشی در زمینه سنگ آهن کانسازنه است. آیا این معادن قادر به تأمین کشور در افق چشم‌انداز خواهد بود، گفت: از ابتدا تا پایان سال ۹۶، ۴۰۰ تا ۵۰۰ میلیون تن سنگ آهن در معادن کشور اضافه شده است. موضوع این است که این معادن در سراسر کشور خیلی گسترده و فعالند و انتقال دادن این معادن برای تولید فولاد هزینه‌بر خواهد بود. از سوی دیگر ممکن است برخی معادن اصلاحات اقتصادی نباشند. بنابراین با توجه به تمام این شرایط، واردات سنگ آهن ممکن است به‌صرفه‌تر باشد.

معدن و تجارت مطرح و نهایی شد.
طرح جامع فولاد کشور
نظر به نبود توازن زنجیره فولاد و همچنین به منظور سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی یکپارچه در توسعه صنعت فولاد کشور و دستیابی به هدف سند چشم‌انداز افق ۱۴۰۴، مطالعات طرح جامع فولاد کشور با محوریت سازمان ایمیدرو و شرکت ملی فولاد ایران به وسیله شرکت مهندسی بین‌المللی فولاد ۱۳۹۳ تدوین شد. در حال حاضر ۳سال متوالی است که طرح جامع فولاد با

افزایش صادرات فولاد خام و کاهش صادرات محصولات تخت نسبت به سال گذشته، قابل توجه است.

نمودار شماره ۱۰ مربوط به تجارت محصولات صنایع معدنی است که افزایش سهم قابل توجه صادرات در بخش کانسازنه سنگ آهن، گندله و آهن اسفنجی در سال ۱۳۹۶ وجود دارد.

نمودار شماره ۱۱ مربوط به پیش‌بینی مصرف فولاد تا افق ۱۴۰۴ است که در سناریوهای مختلف، محاسبه شده و میانگین به‌دست آمده از ۴ سناریو به میزان ۳۰/۲ میلیون تن خواهد بود که البته با ادامه این روند در افق ۱۴۰۴ با لحاظ رشد جمعیت میزان مصرف سرانه فولاد حدود ۳۴۰ کیلوگرم به ازای هر نفر خواهد بود، در صورتی که این میزان در حال حاضر ۲۳۰ کیلوگرم است. گفتنی است با توجه به برآورد مصرف ۳۰ میلیون تن در افق ۱۴۰۴ برای برآورده کردن نیاز به تولید ۵۵ میلیون تن باید حدود ۲۰ تا ۲۵ میلیون تن صادرات داشته باشیم که یکی از مسائلی مطرح جامع بود و باید به منظور تحقق اهداف در این بخش، برنامه‌ریزی‌های منسجمی به‌عمل آید.

وزارتخانه‌های مسئول نیاز دارد و در این راستا ستاد زنجیره فولاد اقدام‌های مورد نیاز را در برنامه قرار داده است.

نمودار شماره ۱۵ مقایسه‌ای بین سال‌های ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ در زمینه صادرات فولاد و سایر محصولات را نشان می‌دهد.

نمودار شماره ۱۵ مربوط به تجارت فولاد خام و محصولات فولادی مختلف مقایسه شده و گزینه منتخب پیش‌بینی بر اساس سهم صادرات در تولید کشور به میزان ۱۴ میلیون تن با توجه به تجربه روند گذشته خواهد بود.

نمودار شماره ۱۶ مقایسه ۹ ماهه تولید زنجیره فولاد در سال ۱۳۹۶ است که نشانه رشد در تمامی حلقه‌های زنجیره فولاد بوده است.

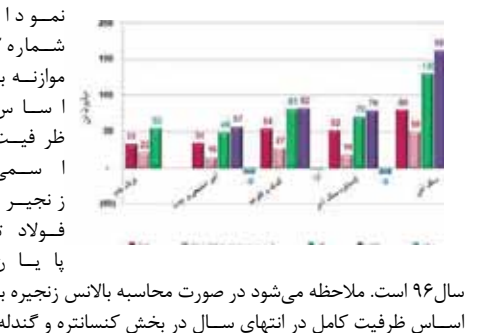
نمودارهای شماره ۱۷، ۱۸ و ۱۹ مربوط به میزان واردات و صادرات فولاد خام و محصولات فولادی در ۹ ماهه نخست سال ۱۳۹۶ است و سهم

به ۳۳۰ کیلوگرم برسد، به عدد سالانه ۳۰ میلیون تن مصرف فولاد خواهیم رسید که با توجه به میزان ۵۵ میلیون تن باید حدود ۲۵ میلیون صادرات داشته باشیم این کارشناس فولاد افزود: این میزان صادرات نیازمند مکاتیب‌های ویژه خود مانند خط ریلی و ایجاد بنادر جدید در کشور و از سویی نیازمند بازاریابی‌های مناسب در منطقه و در بعد بین‌المللی است. از این‌رو هنوز توجه ۵۵ میلیون تن تولید فولاد با این شرایط و با توجه به موضوع کم‌آبی جای سوال دارد. موضوع این است که آیا این میزان تولید مازاد آفت‌در ارزش‌افزوده به همراه می‌آورد که آن را تولید و صادر کنیم؟ هرچند هنوز کسی یا مرجعی به صراحت تولید ۵۵ میلیون تن فولاد را زیرسوال نبرده است. وی با اشاره به سایر چالش‌هایی که در مسیر تولید فولاد در افق چشم‌انداز وجود دارد، گفت: مهم‌ترین مشکل ما برای رسیدن به ظرفیت ۵۵ میلیون تن این است که زیرساخت‌های کشور به هیچ‌وجه مناسب این ظرفیت تولید نیستند، چون برای تولید ۵۵ میلیون تن فولاد باید حدود ۱۰۷ تا ۱۰۸

به منظور سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی مناسب در توسعه صنعت فولاد کشور تا افق چشم‌انداز ۱۴۰۴ از سال ۹۳ مطالعات طرح جامع فولاد با محوریت سازمان ایمیدرو و شرکت ملی فولاد ایران به وسیله شرکت مهندسی بین‌المللی فولاد تکنیک انجام شد که با رصد مولفه‌های آن مورد پایش قرار می‌گیرد. استیل براسی خلاصه‌ای از عملکرد پایش طرح جامع فولاد کشور در سال ۹۶ را ارائه داده است که در آخرین جلسه ستاد زنجیره فولاد در سال ۹۶ با حضور وزیر صنعت،

نمودار شماره ۱۸ مقایسه‌ای بین سال‌های ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ در زمینه صادرات فولاد و سایر محصولات را نشان می‌دهد.

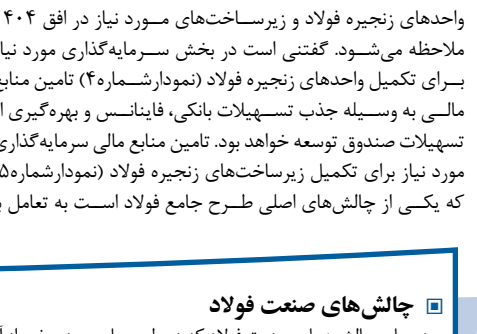

سال ۹۶ است. ملاحظه می‌شود در صورت محاسبه بالانس زنجیره بر اساس ظرفیت کامل در انتهای سال در بخش کانسازنه و گندله، مازاد ظرفیت خواهیم داشت.

تکنه قابل تأمل این است که در بخش تولید فولاد خام معادل ۳/۶ میلیون تن ظرفیت واحدهای فعال مربوط به واحدهای با ذوب آهن قراضه است که در شرایط موجود حداکثر ۵۰ درصد ظرفیت خود تولید خواهند داشت و در بخش محصولات نوردی نیز تا انتهای سال ۹۶ پیش‌بینی می‌شود که ۴۰ درصد از ظرفیت اسمی واحدهای نورد محقق شود. پراکندگی موقعیت مکانی این واحدها، ظرفیت‌های پایین غیراقتصادی، جابه‌جایی فراوان مواد، مسائل انرژی و نرخ پایین تولید نسبت به ظرفیت باعث پایین بودن بهره‌وری شده است.

نمودار شماره ۱۹ مقایسه ۹ ماهه تولید زنجیره فولاد در سال ۱۳۹۶ است که نشانه رشد در تمامی حلقه‌های زنجیره فولاد بوده است.

در نمودارهای شماره ۴ و ۵، سرمایه‌گذاری مورد نیاز برای تکمیل واحدهای زنجیره فولاد و زیرساخت‌های مورد نیاز در افق ۱۴۰۴ ملاحظه می‌شود. گفتنی است در بخش سرمایه‌گذاری مورد نیاز برای تکمیل واحدهای زنجیره فولاد (نمودار شماره ۴) تأمین منابع مالی به وسیله جذب تسهیلات بانکی، فاینانس و بهره‌گیری از تسهیلات صندوق توسعه خواهد بود. تأمین منابع مالی سرمایه‌گذاری مورد نیاز برای تکمیل زیرساخت‌های زنجیره فولاد (نمودار شماره ۵) که یکی از چالش‌های اصلی مطرح جامع فولاد است به تعامل با

چالش‌های صنعت فولاد

درباره چالش‌های صنعت فولاد که در طرح جامع به برخی از آنها اشاره شده و به برخی اشاره نشده است، مجید محمودی کارشناس فولاد در گفت‌وگو با صمت اظهار کرد: کلیات طرح جامع، تفاوت چندانی با سال‌های گذشته ندارد. یکی از تاکیدات طرح جامع فولاد، رسیدن به ظرفیت ۵۵ میلیون تن است. البته یکی از انتقادهایی که به طرح جامع فولاد می‌توان وارد کرد، ایجاد ظرفیت ۵۵ میلیون تن است که آیا اصلاً رسیدن به این ظرفیت امکان‌پذیر است و فراتر از این پرسش اینکه آیا رسیدن به چنین ظرفیت فولادی در کشور ضرورت دارد؟ محمودی در ادامه خاطر نشان کرد: یکی از مسئله‌هایی که ظرفیت ۵۵ میلیون تن فولاد در افق چشم‌انداز را توجیه‌پذیر می‌کند، سرانه مصرف فولاد در کشور است چراکه اگر سرانه مصرف کشور در زمینه فولاد در افق چشم‌انداز، از ۲۳۰ کیلوگرم فعلی - با این پیش‌فرض که وضعیت اقتصادی کشور بهبود یابد و تحریمی وجود نداشته باشد-

شنبه

• ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۷
• ۳ رمضان ۱۴۳۹
• ۲۰۱۸هـ ق
• سال اول • شماره ۲

یادداشت

وابستگی افریقای جنوبی به زغال سنگ

بهرام فرزاد

کارشناس زغال سنگ

بزرگترین ذخیره زغال سنگ در قاره افریقا در کشور افریقای جنوبی است که زمان تشکیل آن به حدود ۲۶۰ میلیون سال پیش و دوره پرمین برمی گردد. این ذخایر بیشتر در شمال و شمال شرقی این کشور است و در بیشتر نقاط به وسیله قشر نازکی از رسوبات پوشیده شده است که حدود ۱۳ درصد از کل ذخیره زغال سنگ موجود در نیمکره جنوبی را در بر می گیرد. افریقای جنوبی یکی از ۷ کشور تولیدکننده انبوه زغال سنگ است که سالانه بیش از ۲۶۵ میلیون تن زغال سنگ تولید می کند. این حجم، مصرف داخلی را در تولید انرژی، نیاز کارخانه های شیمیایی و تولید سوخت مایع از زغال سنگ تامین می کند و حدود ۲۱ درصد برابر با بیش از ۵۵ میلیون تن نیز به وسیله اسکله های در شرق کشور واقع در خلیج ریچارد صادر می شود. این صنعت در افریقای جنوبی به طور مستقیم بیش از ۵۰ هزار شغل ایجاد کرده و ۸۵ درصد تولید تحت مدیریت و نظارت ۵ شرکت بزرگ بین المللی انجام می شود. براساس آمارهای ارائه شده حدود ۵۰ درصد استخراج زغال سنگ در این کشور زیرزمینی است و به همان میزان هم از معادن روباز استخراج می شود. از کل زغال سنگ تولید شده در افریقای جنوبی، حدود ۴۳ درصد به مصرف نیروگاه های تولید برق می رسد. بیش از ۴۵ میلیون تن نیز صرف تولید مواد شیمیایی، سوخت مایع و فولاد می شود و به مصارف متفرقه اختصاص می یابد. در گذشته، مقصد صادراتی بیشتر زغال سنگ این کشور، اروپا بود اما به تدریج جای خود را به کشورهای آسیایی به ویژه هند و چین داد. استفاده از زغال سنگ در این کشور از عصر مفرغ آغاز شد و بیشتر برای استحصال مس و آهن، گرمایش خانگی و پخت و پز استفاده می شد، اما از اواسط قرن ۱۹ میلادی، استخراج گسترده زغال سنگ شروع شد و در قرن بیستم توسعه زیادی پیدا کرد. از ابتدای قرن ۲۱ و با توسعه شبکه برق رسانی در کشور، مصارف خانگی و گرمایشی به کمترین میزان کاهش یافت. افریقای جنوبی، پنجمین کشور تولیدکننده زغال سنگ و یکی از صادرکننده های بزرگ زغال سنگ در جهان است. تولید ۷۷ درصد از برق این کشور وابسته به زغال سنگ است و این احتمال بسیار ضعیف است که این کشور بتواند دست کم برای ۲ دهه انرژی برق خود در دسترس داشته باشد. از آنجایی که ذخایر زغال سنگ افریقای جنوبی ضخامت زیادی دارند و دارای دره های فراوان و نزدیک به سطح هستند، موقعیت استخراجی مناسبی دارند.

هشدار بلومبرگ به جهان

عرضه لیتیوم قطبی می شود

بلومبرگ خبر از

خطر ایجاد یک انحصار

جدید در بازار کامودیتی ها

می دهد. کامودیتی مور دنظر

لیتیوم است که در ساخت باتری های

لیتیوم یون عنصری مهم به شمار می آید.

این در حالی است که بازارهای جهانی ترجیح

می دهند انحصار تولید و عرضه کامودیتی های

مهم در کنترل گروهی کوچک نباشد تا بحران هایی

را که پیش تر بر آمده از انحصار بود، بار دیگر تجربه

نکنند. یک نمونه از این بحران ها به سال ۱۹۷۳ میلادی

(۱۳۵۲ خورشیدی) و زمانی برمی گردد که اعضای عرب سازمان

کشورهای صادر کننده نفت (اوپک) در پاسخ به دخالت امریکا در

جنگ عرب اسرائیل تصمیم به توقف صادرات نفت گرفتند. در آن زمان

شرایط حاصل از این رویداد یک بحران جهانی به شمار می آمد. اتفاق دیگری

که حکایت از تمایل نداشتن دنیا به انحصار دارد، به سال ۲۰۰۹ میلادی (۱۳۸۸

خورشیدی) برمی گردد. در آن سال نیز شرکت معدنی بی اچ بیلتون در استرالیا

اعلام کرد تصمیم دارد پروژه های سنگ آهن خود را با پروژه های دیگر غول معدنی

استرالیا (ریوتینتو) ادغام کند. این پیشنهاد با مخالفت قانون گذاران در اروپا و آسیا روبه رو

شد. این اتفاق در واقع می توانست به انحصار استخراج سنگ آهن جهان به این دو شرکت منتهی

شود. به گزارش حالانیز زمینه های ظهور انحصار در تولید لیتیوم به تدریج در حال شکل گیری است.

هر چند سرو و صدای چندانی برای آن ایجاد نشده است. ۶۱ درصد تولید لیتیوم کرینات در انحصار ۴ شرکت

در اینجانبگاهی به ساختار کنونی بازار لیتیوم کرینات می اندازیم. شرکت «آلبرمال» در ایالت کارولینا

امریکا، سرآمد این بازار شناخته می شود و سهم ۱۸ درصدی را به خود اختصاص می دهد. پس از آن شرکت چینی

«جیانگشی گانفنگ» با سهم ۱۷ درصدی در بازار است. «اس کیوم» در شیلی ۱۴ درصد از این بازار و دیگر شرکت چینی

به نام «تیانچی» ۱۲ درصد سهم دارند. ۳۹ درصد باقی مانده نیز به سایر جهان اختصاص می یابد و آنچه در این بین جالب تر

به نظر می آید ارتباط این شرکت ها با هم است. تنها ذخیره بزرگ معدنی کرینات لیتیوم، حاصل سرمه ما به گذاری مشترک

آلبرمال و تیانچی است. این معدن که گرین پاش نام دارد در استرالیا قرار گرفته و در سال گذشته ۳۵ درصد لیتیوم کرینات عرضه

شده به جهان، از

آن استخراج شده

است. دیگر ذخیره

عمده آلبرمال، دریاچه نمک

آتاکاما در مجاورت ذخایر شرکت

اس کیوم در شیلی است. گانفنگ

و تیانچی چین هم ۲ شرکت خصوصی

و مستقل به شمار می آیند که «جیانگ

وایبینگ» رئیس تیانچی نماینده کنگره ملی خلق

چین است و «لی لیانگبین» رئیس گانفنگ نیز یکی

از اعضای پیشین کنگره خلق در شهر شنو بود که این

کارخانه در آن قرار دارد. در نتیجه، تصور اینکه این شرکت ها

به طور کامل عاری از نفوذ دولت چین باشند، بسیار سخت است؛ آن

هم در شرایطی که چین در تلاش است در بجهت تنش های بین المللی

تجاری که امروز به آنها گرفتار است، خود را تبدیل به مرکز صنعت خودروی

الکترونیکی در جهان کند. بنا بر گفته کریستوفر پرینلا، تحلیلگر بلومبرگ

می توان اطمینان داشت که قالب بازار لیتیوم به طور چشمگیری تغییر کند. در

سال گذشته میلادی ۲۲۸ هزار تن کرینات لیتیومی در جهان تولید شد و قرار است

این رقم تا سال ۲۰۲۲ میلادی (۱۴۰۱ خورشیدی) به ۵۴۷ هزار تن افزایش یابد اما به دلیل

حاشیه سود چشمگیری که در حال حاضر در قیمت های کنونی وجود دارد و تولید کنندگان از

آن برخوردار هستند و همچنین برنام های بلند پروازانه ای که آنها برای افزایش ظرفیت دارند، این

احتمال وجود دارد که در سال های پیش رو بزرگترین تولید کنندگان همچنان بیشترین میزان رشد

عرضه را در اختیار داشته باشند. با این تفاسیر، زمینه های بروز انحصار، آشکار است. تیانچی نیز بخش

کمی از سهام اس کیوم را در اختیار دارد و پیش بینی می شود حجم زیادی از ظرفیت لیتیوم کرینات جهان بین

سال های ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۲ میلادی (۱۳۹۷ تا ۱۴۰۱ خورشیدی) نیز از ۴ تولید کننده بزرگ (آلبرمال، اس کیوم، تیانچی

و افام سی) به بازار وارد شود. شرکت امریکایی افام سی در مجموع ۳۹ درصدی قرار دارد که جدا از کشورهای یاد شده

است و در آنها بیشترین کرینات لیتیوم جهان تولید می شود اما بزرگترین تولید کننده جدا از آنها به شمار می آید که البته

تصمیم به فروش سهام خود دارد.

مواد معدنی که چرخ مدرنیت را می چرخاند

می کنیم که در قرن ۲۱ نقش کلیدی دارند.

زندگی روزمره را به پیش می برد و در واقع نیازهای مربوط به حوزه های زیرساختی، ماشین آلات، فناوری و سلامتی را تامین می کند. در اینجا ۱۰ ماده معدنی را معرفی

بی شک تاکنون دریافته اید که استخراج مواد معدنی، بخش چشمگیری از نیازهای روزمره ما را تامین می کند. در این صنعت، مواد معدنی و فلزاتی عرضه می شود که

منبع: ماینینگ گلوبال

طلا علاوه بر کاربردهای رایجی که تاکنون داشته است، به گفته انجمن جهانی طلا می تواند در حل برخی معضلات زیست محیطی موثر واقع شود

نقره بهترین رسانای برق و گرما در میان انواع فلزات است.

سنگ آهن، ماده اولیه ساخت فولاد است.

پلاتینوم نقش مهمی در تجهیزات پزشکی، بگت های الکترونیکی و ابزار خانگی دارد.

مس مهم ترین فلز در دنیای مدرن است که از سیم های برق گرفته تا تابه های آلومینیم تا به کار می آید.

لیتیوم علاوه بر ابزار های تک در ساخت خودروهای برقی نیز مصرف دارد و در نتیجه در دنیای مدرن نیاز بسیار به آن احساس می شود

«روی» به دلیل مقاومتی که در برابر خوردگی دارد، در زندگی مدرن نقش حیاتی دارد.

پتاس نقش بسزایی در تامین خوراک جمعیتی دارد که همچنان رو به رشد است.

بوکسیت به عنوان ماده اولیه ساخت آلومینوم، جهان مدرن را به خود نیازمند کرده است.

کبالت بیشتر به عنوان ایاز آلومینوم و نیکل استفاده می شود تا در ساخت آهن ربا های قوی به مصرف برسد.

غیر امریکایی‌ها قربانی اقتصاد امریکا

نمن رحیمی‌راد

روزنامه‌نگار

روسیه با ابزار تیتانیوم به مقابله با امریکا برخاسته است و می‌گوید به بوئینگ، شرکت هواپضا و صنایع دفاعی امریکایی تیتانیوم نمی‌دهد. اگر روس‌ها تهدید خود را عملی کنند، امریکا باید به گزینه‌های دیگری فکر کند تا نیاز خود را به این عنصر نادر برآورده کند. این در حالی است که روسیه دومین تولیدکننده بزرگ تیتانیوم جهان است و پیش از این کشور نیز چین رتبه نخست را دارد اما با جدالی که ترامپ با چینی‌ها بر سر تعرفه‌های واردات فولاد و آلومینیوم به امریکا به راه انداخته، به نظر می‌رسد این کشور در صدور محصولات تیتانیومی خود به امریکا چندان روی خوش نشان ندهد، مگر اینکه اتفاق‌های دیگری در پشت پرده رخ دهد! این اتفاق‌ها و رویدادهای مشابه آن حکایت از این دارد که ترامپ با تنش‌های روزافزونی که با دیگر اقتصادهای توانمند جهان و در واقع شریکان تجاری‌اش ایجاد کرده، آرامش را از دنیا گرفته است. البته نیاز به یادآوری ندارد که همه اینها را با بهانه حمایت از اقتصاد امریکا انجام می‌دهد، اما گویا جهان دارد فدای رفاه اقتصادی امریکایی‌ها می‌شود و به عبارتی دیگر ترامپ غیرامریکایی‌ها را به پای اقتصاد امریکا قربانی می‌کند. کارشناسان همواره هوشمندی تجاری این شخصیت را تحسین کرده‌اند اما این روزها می‌توان به این اندیشید که ای کاش ترامپ نبود که اگر نبود به یقین دنیا آرامش بیشتری را تجربه می‌کرد و نه تنها امریکایی‌ها بلکه جامعه جهانی روزهای خوش‌تری را شاهد بود. بماند که گروهی از امریکایی‌ها نیز از سیاست‌های او چندان دل خوشی ندارند.

خبر

عرضه کاتد سبز از سوی کودلکو

چندی پیش «نلسون پیزارو»، مدیرعامل کودلکو، در گفت‌وگو با «ویترز» خبر از تولید مس با روش‌های دوستدار محیط‌زیست داده بود. حالا خبرها حاکی از آن است که تولید کاتد به این شیوه در حال انجام است و محصول نهایی پزودی عرضه می‌شود. به گزارش عصرمس آنلاین، کودلکو نخستین سری کاتد خود با برند «مس سبزی» را سال آینده میلادی به فروش می‌رساند. این خسر را مدیر فروش و بازاریابی این شرکت شیلیایی در حاشیه کنفرانس جهانی مس در سانتیاگو به «مانینگ ژورنال» داده است. اگرچه هنوز جزئیات اینکه این کاتد چطور تولید خواهد شد و چه قیمتی خواهد داشت، مشخص نیست، اما مدیرعامل کودلکو در مصاحبه پیشین خود در این زمینه گفته بود در محاسبه قیمت این محصول، هزینه‌های زیست‌محیطی و اجتماعی تولید مس به‌دقت محاسبه شده‌اند. این در حالی است که چندی پیش «اسکار لاندرتجه» (Oscar Landerretche)، از دیگر مدیران کودلکو خبر داده بود، تولید سبز تنها محدود به محصول این شرکت نمی‌شود و آنها در حال رایزنی با مصرف‌کنندگان مس خود هستند تا در کل زنجیره تامین مس، بتوانند ردپای کربن و سایر اثرات اجتماعی به‌ویژه اثرات صنعت مس بر جوامع محلی را کاهش دهند. با همین هدف، کودلکو مذاکره‌هایی را با شرکت خودروسازی بی‌ام‌دبلیو (BMW) آغاز کرد تا این شرکت برای تامین مس موردنیاز خود و ساخت خودروه‌های الکتریکی از مس سبز کودلکو استفاده کند. این مذاکره‌ها منجر به تشکیل کمیته‌ای با عنوان «ریسناپسیبل کاپر ای‌تی‌ای تیو» (Responsible Copper Initiative) و آغاز همکاری‌های مشترک شد. بنا به اعلام مدیران بی‌ام‌دبلیو این کمیته قرار است به تعهدی پایدار در زمینه مسئولیت زیست‌محیطی و اجتماعی در صنعت مس دست پیدا کند. بی‌ام‌دبلیو و کودلکو، توسعه شاخص‌های فعالیت پایدار در عین ارتباط سازنده با ذی‌نفعان را در چشم‌انداز همکاری خود قرار داده‌اند. اهمیت این همکاری وقتی معلوم می‌شود که بدانیم بی‌ام‌دبلیو در سال گذشته بیش از ۴۲هزار تن مس با ارزش بیش از ۲۰۰ میلیون یورو خریداری کرده است. این شرکت به‌عنوان یکی از تولیدکنندگان پیشروی جهان در زمینه وسایل نقلیه الکتریکی، ۲۵ مدل مختلف خودروی الکتریکی را در سال ۲۰۲۵ میلادی (۱۴۰۴ خورشیدی) عرضه خواهد کرد. تولید این ۲۵ مدل ۲۰هزار تن مس بر تقاضای شرکت بی‌ام‌دبلیو اضافه می‌کند. پروژه تولید مس سبزی کودلکو در معدن گابریلا مسترال (Gabriela Mistral) این شرکت واقع در منطقه آنتوفاگاستا اجرا شده است. این معدن که با عنوان «گبی» (Gaby) شناخته می‌شود، ذخیره‌ای برابر با ۶۲۰ میلیون تن سنگ مس اکسیدی با عیار ۰/۴۱ درصد دارد.

انسان تصویرگر تاریخ اقتصاد جهان

کرده تا در تامین نیاز داخلی خود با بحران روبه‌رو نشود. در همین حال روسیه به واسطه سازمان تجارت جهانی بیانیهای منتشر می‌کند و امریکا را به دلیل سنگین کردن بار تعرفه‌های واردات فولاد و آلومینیوم به پرداخت غرامت ملزم می‌داند.
مجموع این رویدادها را می‌توان به یک بازی ماز تشبیه کرد که در آن هر کشوری در فضایی پیچیده برای آنچه مطلوب رشد اقتصادی‌اش است، در تقلا و کشمکش با دیگران است.
ایسن بازی گاهی آنقدر بی‌رحمانه به نظر می‌رسد که از سوی دیگر امریکا، کانادا و استرالیا را از تعرفه‌ها معاف

فرصت را مناسب می‌بیند تا میزبان کسب و کارها و شرکت‌های نوپایی باشد که نگاه آنها به فضاست با این هدف که تبدیل به قطب جهانی صنعت استخراج مواد معدنی بیرون از جو زمین شود.
اکتشاف فضا به وسیله بخش خصوصی، بازاری جدید است که ظرفیت درآمدزایی تریلیون دلاری دارد؛ همچنین اداره کل هواپیمایی فدرال امریکا پیش‌بینی می‌کند گردشگری فضایی در سال‌های آینده در ۱ میلیارد دلاری داشته باشد و در همین حال کارشناسانی مانند نیل دی‌گراس تاپسون گفته‌اند نخستین تریلیون جهان کسی خواهد بود که از محتوای معدنی خرده سیاره‌های پوشیده از فلز بهره‌برداری کند.

به گزارش صمت به نقل از سی‌ان‌بی‌سی، چشم‌انداز صنعت استخراج مواد معدنی موجود در اجرام آسمانی که خارج از جو زمین قرار دارند، چیزی شبیه به افسانه‌های علمی است که حالا و در قرن ۲۱ میلادی به واقعیت نزدیک و نزدیک‌تر می‌شود. هدف اصلی این طرح، ذخایر موجود در سناره‌ها و خرده‌سیاره‌هاست که هم‌شامل فلزاتی می‌شود که در آنها وجود دارد و می‌تواند بر بازار کامودیتی‌ها تاثیر بگذارد و هم آبی است که در آنها وجود دارد و می‌تواند تقطیر شده و به صورت سوخت موشک برای مأموریت‌های آینده در اعماق فضا درآید.

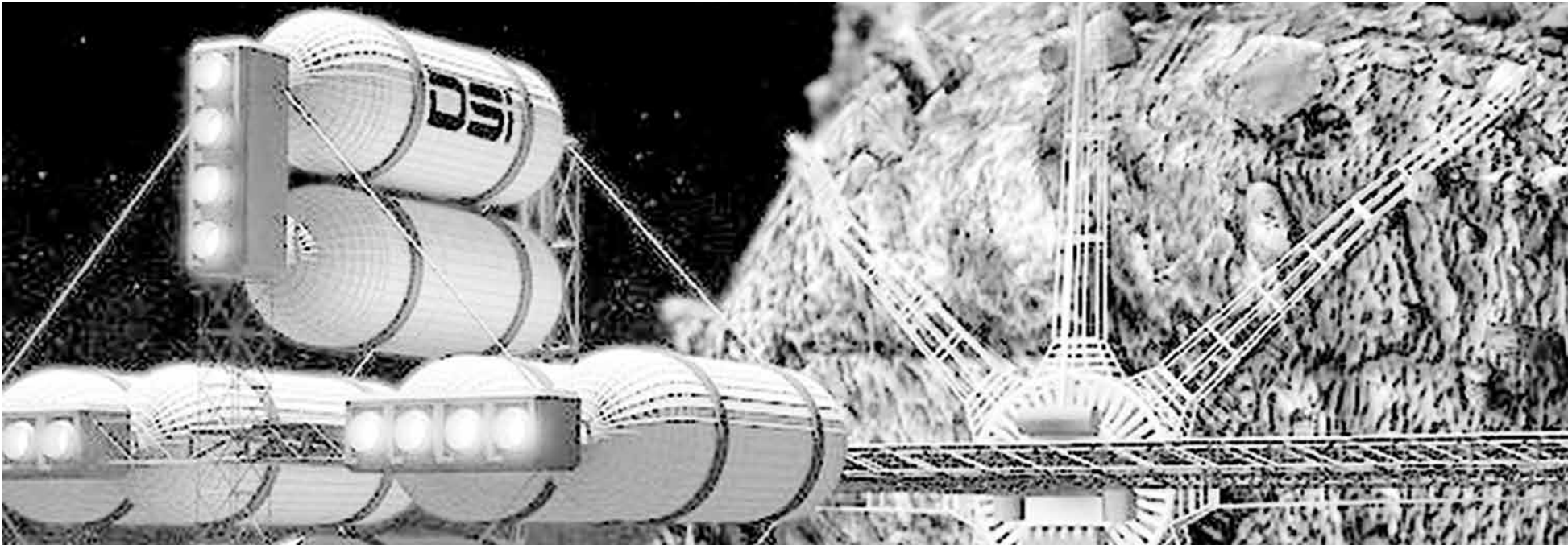
شرکت امریکایی پشتاز سال‌هاست در این عرصه فعالیت دارنند. یکی شرکت «دپ‌اسپیس اینداستریز» است که در شهر مونتین‌ویو در ایالت کالیفرنیا قرار دارد و دیگری «پلنتری ریسورسز» است که در شهر دنومدر در ایالت واشنگتن مستقر است. بر خلاف عصر مأموریت‌های آپولو، این نسل نواز اکتشاف را بخش خصوصی هدایت می‌کند که علاقه‌مند است جسورانه به خارج از جو زمین نفوذ کند و از آن پول در آورد. اینجاست که لوکزآمبورگ

در همین حال روسیه به واسطه سازمان تجارت جهانی بیانیهای منتشر می‌کند و امریکا را به دلیل سنگین کردن بار تعرفه‌های واردات فولاد و آلومینیوم به پرداخت غرامت ملزم می‌داند.
مجموع این رویدادها را می‌توان به یک بازی ماز تشبیه کرد که در آن هر کشوری در فضایی پیچیده برای آنچه مطلوب رشد اقتصادی‌اش است، در تقلا و کشمکش با دیگران است.
ایسن بازی گاهی آنقدر بی‌رحمانه به نظر می‌رسد که

بیشتر رنگ و بوی یک جنگ تجاری دارد. گاهی نیز به قدری پیش‌بینی نشده است که تحسین برانگیز و اعجاب‌آور به نظر می‌رسد، اما در نهایت همین رویدادهاست که دنیای تجارت بین‌الملل مواد معدنی را در ۲۰۱۸ میلادی ترسیم می‌کند و جریان‌های اقتصادی را شکل می‌دهد که متاثر از دیروز، امروز و فردای اقتصاد جهان را به تصویر می‌کشد و آنکه همواره تصویرگر این نقش بر قامت تاریخ اقتصاد جهان بوده است، موجود هوشمند انسانی است که در قامت شخصیت‌های تاثیرگذار سیاسی در نقاط مختلف زمین ظاهر شده است.

در راستای توسعه صنعت استخراج مواد معدنی در فضا منعقد شد

قرار داد فضایی – معدنی لوکزآمبورگ و شرکت امریکایی

گذشته منتشر کرده، امده که استخراج خرده‌سیاره‌ها از آنچه به نظر می‌رسد واقعی‌تر است. این گزارش با ارائه‌ارقامی از سوی پلنتری ریسورسز بر آورد می‌کند که پلاتین پیدا شده روی یک خرده‌سیاره که به اندازه یک زمین فوتبال مساحت دارد، بسیار گران قیمت است و از ۲۵ تا ۵۰میلیارد دلار ارزش دارد. بنا‌این‌احوال اما مکانیک استخراج واقعی یک خرده سیاره چیزی است که هنوز باید روی آن کار شود. در همین حال شرکت‌هایی مانند دپ‌اسپیس اینداستریز آینده‌ای را تجسم می‌کنند که در آن یک فضاییمای رباتیک برداشت‌کننده، سطح یک خرده‌سیاره را لمس و مواد معدنی را که داخل آن وجود دارد استخراج می‌کند، هر چند تاکنون نقشه این منابع تنها با ماهواره‌های کوچک معدنکاوی ترسیم شده است.

استخراج فضا کار می‌کنند، اعطا کند.
اشنایدر در یک کنفرانس خبری در ژوئن ۲۰۱۶ (خرداد ۱۳۹۵) خیر این سرمایه‌گذاری را داد و افزود: برای ادامه کار، پول بیشتری مورد نیاز است و لوکزآمبورگ این توانایی را دارد که آن پول را فراهم کند. دپ‌اسپیس اینداستریز و پلنتری ریسورسز در حال حاضر با دولت لوکزآمبورگ وارد همکاری شده‌اند. استیبرانی که پیش‌تر معرفی شد، در این باره گفت: دولت لوکزآمبورگ در بودجه‌های مربوط به پژوهش و توسعه برای دپ‌اسپیس اینداستریز سهم دارد. وی اما اشار‌های به رقم این بودجه نکرد.

همچنین در نوامبر ۲۰۱۶ (آبان ۱۳۹۵) لوکزآمبورگ معامله‌ای به ارزش ۲۸ میلیون دلار با دیگر شرکت امریکایی، پلنتری ریسورسز منعقد کرد و با سرمایه‌گذاری در این شرکت بخش افشانشده‌ای از سهام آن را در اختیار گرفت. با وجود افشاشدن رقمی که لوکزآمبورگ پرداخت کرده، کریس لوپوکی مدیرعامل پلنتری ریسورسز از لوکزآمبورگ به عنوان یکی از بزرگترین سرمایه‌گذاران خود نام برده است. لوپوکی یک سر‌باز با سابقه ناسا است و در ۲ ماموریت پرواز به مریخ مبدور پرواز بود.

حمایت دولتی، دیگر مزیت لوکزآمبورگ
شاید مهم‌تر از پشتیبانی مالی، نوع ساختار نظارتی است که لوکزآمبورگ ایجاد کرده است. در سال گذشته قانون امریکا تحت قانونی را وضع کرد که بر مبنای آن به شرکت‌ها مالکیت هر ماده معدنی که از فضا استخراج کنند، اعطا می‌شود. امریکا هم قانون مشابهی برای اکتشاف تجاری فضا به نام «قانون رقابت‌پذیری پرتاب تجاری فضا» (Commercial Space Launch Competitiveness Act) دارد که در سال ۲۰۱۵ میلادی (۱۳۹۴ خورشیدی) تصویب شد، اما قانون امریکا تنها درباره افراد حقیقی و افراد حقوقی که شهروند این کشور باشند، اعمال می‌شود، در حالی که قانون لوکزآمبورگ برای هر فرد حقوقی که نشانی آن در لوکزآمبورگ باشد، قابلیت اجرا دارد، حتی اگر اهل لوکزآمبورگ با شهروند آن نباشد.

آغاز استخراج از دهه آینده میلادی
در نهایت این شرکت پیش‌بینی می‌کند که تا نیمه دهه ۲۰۲۰ میلادی، آب، هیدروژن، اکسیژن و فلزات گرانبه‌ای خرده‌سیاره‌های خارج از جو زمین استخراج، فرآوری و استفاده شود و به عنوان سوخت برای مأموریت‌های فضایی به مریخ، به کار آید و همچنین فراتر از آن به عنوان کامودیتی روی زمین معامله شود. در همین راستا در پژوهشی که گلدمن ساکس در سال

برای اجتناب از پرداخت زیاد مالیات شرکتی استقبال می‌کنند؛ همان اتفاقی که درباره هلند در همسایگی لوکزآمبورگ می‌افتد. یک کسب و کار ماجراجویانه و تثبیت نشده مانند استخراج مواد معدنی در فضا نیاز به پشتوانه مالی، چار چوب قانونی و ساختار‌های نظارتی مطلوب دارد تا امکان پیشرفت آن فراهم شود. لوکزآمبورگ در این زمینه تخصص و تجربه دارد؛ تجربه‌ای که آن را در نیمه دهه ۱۹۸۰ میلادی و از صنعت ماهواره تجاری به‌دست آورده است. تا آن دهه، ماهواره‌های فضایی همگی به پشتوانه مالی دولت‌ها و در اختیار آنها بود. این رویه در دهه ۱۹۸۰ میلادی تغییر کرد، لوکزآمبورگ تصدی صنعت ارتباطات ماهواره‌ای را پیش برد و این اتفاق را با راه‌اندازی شرکت «سوسی‌یتی مریوین دی‌سنتلایت» در سال ۱۹۸۵ میلادی (۱۳۶۴ خورشیدی) عملی کرد. این شرکت که بعدها به اس‌ای‌اس تغییر نام داد، نخستین اپراتور ماهواره‌ای خصوصی در اروپا بود و امروز دومین اپراتور ماهواره‌ای بزرگ در جهان است. پیتر استیبرانی، استراتژیست‌ارشد شرکت «دپ‌اسپیس اینداستریز» از شرکت‌هایی که به دنبال فرآوری مواد معدنی مستخرج از خرده‌سیاره‌ها هستند، در این باره می‌گوید: کشورهای کوچکتر با تمرکز می‌توانند تاثیر زیادی ایجاد کنند. لوکزآمبورگ بر ارتباطات ماهواره‌ای تمرکز کرد و موفقیت بزرگی در آن به‌دست آورد، حالا هم بر استخراج خرده‌سیاره‌ها متمرکز شده است. عملیاتی شدن ایده استخراج خرده‌سیاره‌ها در لوکزآمبورگ از سال ۲۰۱۶ میلادی (۱۳۹۵ خورشیدی) شروع شد یعنی وقتی این کشور، سازمان «منابع فضا» را تاسیس کرد و ۲۲۲ میلیون دلار سرمایه از بودجه ملی فضایی خود را به آن اختصاص داد تا بودجه اولیه را فراهم آورد و به شرکت‌هایی که در زمینه

ارزش ۴۳ میلیارد دلاری تولیدات معدنی کانادا

نسبت به سال ۲۰۱۶ میلادی (به غیر از سیمان) است. پتانس بیشترین ارزش تولید را در گروه مواد معدنی غیر فلزی دارد. با افزایش تولید ۲ معدن الماس در کانادا میزان تولید الماس این کشور در سال ۲۰۱۷ میلادی شاهد رشد ۷۰/۷ درصدی بود و میزان تولید به ۲۲ میلیون و ۷۰۰هزار قیراط رسید. همچنین با وجود افت حجم تولید زغال سنگ در این کشور، ارزش تولید زغال سنگ کانادا برای دومین سال متوالی شاهد رشد بود و با افزایش ۵۵/۶ درصدی به ۳۰۰ میلیون دلار رسید. این کشور، زغال سنگ حرارتی و متالورژی تولید می‌کند که زغال سنگ متالورژی تاثیر بیشتری بر ارزش تولید کانادا دارد.

میزان تولید کبالت کانادا با وجود افت ۸/۳ درصدی، شاهد رشد ۵۸/۷ درصدی ارزش تولید بود و به ۲۷۷ میلیون دلار رسید. همچنین ارزش تولید مس کانادا در این مدت با ۶/۷ درصد رشد توانست ۱۴درصد کاهش تولید را در سال گذشته میلادی جبران کند. میزان تولید روی ۵/۲ درصد افزایش یافت که به دلیل افزایش قیمت‌ها رشد چشمگیر ۴۲/۸ درصد را به ثبت رساند. ارزش و میزان تولید سنگ آهن نیز به ترتیب ۲۰/۵ درصد و ۴/۹ درصد افزایش یافت.
افزایش ارزش تولید غیر فلزی‌ها
ارزش تولید مواد معدنی غیر فلزی کانادا در سال ۲۰۱۷ میلادی به ۱۳ میلیارد و ۶۰۰ میلیون دلار رسید که حاکی از رشد ۱۲/۵ درصدی

۴میلیارد و ۶۰۰ میلیون دلار و سنگ آهن با ۳میلیارد و ۸۰۰میلیون دلار گزارش شده است. مجموع ارزش تولیدات این ۵ ماده معدنی به ۲۸میلیارد دلار می‌رسد که دو سوم مجموع ارزش کلی تولیدات کانادا در سال ۲۰۱۷میلادی را تشکیل می‌دهد.
ارزش تولید مواد معدنی فلزی
همچنین مجموع ارزش تولید مواد معدنی فلزی در سال گذشته به رشد ۳/۱ درصدی به ۲۴میلیارد دلار رسید. طلا به عنوان بزرگترین کامودیتی کانادا با بالاترین ارزش تولید به ترتیب با ارزش و حجم تولید ۱/۲ درصدی و ۱/۷ درصدی ثبت شد، در حالی که نیکل شاهد افت ارزش و حجم تولید به ترتیب ۷/۹ درصدی و ۱۲/۸ درصدی بود.

شنبه
● ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۷
● ۳ رمضان ۱۴۳۹
● ۱۹مه ۲۰۱۸
● سال اول ● شماره ۲

به دنبال تحریم «روسال» پیش‌بینی می‌شود

چین، جایگزین احتمالی روسیه در بازار آلومینیوم

| ثمن رحیمی راد|

به دنبال تنش‌های جدید روسیه و آمریکا بر سر تحریم روسال، حالا این غول آلومینیوم با خطر کاهش تولید رو به روست. در این شرایط پیش‌بینی می‌شود چین، بزرگ‌ترین تولیدکننده آلومینیوم جهان بازارهایی را که پیش‌تر در اختیار روسیه بوده تصاحب کند. تنش‌های اخیر چین با آمریکا بر سر تعرفه‌های واردات آلومینیوم به واقعی شدن این احتمال دامن می‌زند.

به گزارش تسنیم به نقل از راشاتودی، خبر داد که بهای هر تن آلومینیوم در بازار لندن به ۲هزار و ۳۷۷ دلار و ۵۰ سنت رسید؛ اتفاقی که رکورد جدیدی را در ۷ سال گذشته به ثبت رسانده و در واقع نشان از آن داشت که بهای آلومینیوم رشد ۱۲ درصدی را تجربه کرده است. این رشد ناگهانی از آنجایی ناشی شد که بیش از ۲۰ روز پیش و اوایل ماه جاری میلادی، واشنگتن اقدام به افزایش تحریم‌های خود علیه روسیه کرد. بر اساس این تحریم‌ها شرکت روسال روسیه که دومین تولیدکننده بزرگ محصولات اولیه آلومینیومی در جهان است، به فهرست شرکت‌هایی که آمریکا آنها را تحریم کرده است، اضافه شد. با اعلام خبر این تحریم، ارزش سهام شرکت روسال به پایین‌ترین رقم خود رسید و تحلیلگران نسبت به احتمال کاهش تولید این شرکت ابراز نگرانی کردند. این تحریم‌ها می‌توانست منجر به بسته شدن بازارهای آمریکا و اروپا به روی محصولات شرکت روسال شود و این شرکت مجبور باشد تولیدات خود را به دیگر بازارها روانه کند و در نهایت از حجم تولید خود بکاهد. روتیز در گزارشی در این باره می‌نویسد بدترین سناریوی پیش‌بینی شده برای روسال این است که این شرکت به دلیل تحریم‌ها با بیش از ۲ میلیون تن محصول مازاد فلز آلومینیوم روبرو شود و به سختی بتواند آنها را روانه بازار کند.

چین، جایگزین روسیه در بازارهای آسیایی

در این شرایط این پرسش مطرح می‌شود که با کاهش تولید آلومینیوم در روسیه کدام یک از رقیبان او می‌تواند بازار را به‌دست بگیرد و به عبارتی دیگر چه کسی کمبود آلومینیوم را پس از تحریم روسال جبران می‌کند؟ روتیز در ادامه گزارش خود توضیح می‌دهد اگر چین را کنار بگذاریم، روسال به تنهایی ۱۴ درصد از تولید جهانی آلومینیوم را در اختیار دارد، بنابراین نخستین گزینه‌ای که پس از روسال به ذهن‌ خطور می‌کند، چین است که بیش از روسیه نخستین بزرگ‌ترین تولیدکننده آلومینیوم در جهان به شمار می‌آید و از قضا در عرضه محصول آلومینیوم خود مبتلا به تنش است. این تنش از افزایش ۱۰ درصدی تعرفه‌های ورود آلومینیوم به آمریکا نشات می‌گیرد و باعث می‌شود چین از ایجاد بازار نو برای محصولات خود استقبال کند. رابین ماه، مدیر پژوهش فلزات شرکت انگلیسی «سوساینتی‌ژنال» فعال در زمینه ارائه خدمات مالی در تایید این مطلب می‌گوید: چین تنها جایی است که در حال حاضر با مازاد آلومینیوم روبروست.

در واقع افزایش تعرفه‌های واردات فولاد و آلومینیوم در آمریکا جریان‌های جهانی این فلز را تغییر داده و نیاز به کنترل بیشتر بازار را ایجاد کرده؛ بازاری که سالانه ۶۵ میلیون تن مصرف دارد. این در حالی است که چین در تولید هر دوی این فلزها جایگاه نخست جهانی را دارد و آمریکا از کشورهایمانند استرالیا و کانادا که معاف از تعرفه‌ها هستند، آلومینیوم مصرفی خود را وارد می‌کند. در نتیجه نیاز چین به بازاری جدید برای آلومینیوم دور از انتظار نیست، آن هم در شرایطی که رقیب آن روسیه به دلیل آنچه شرح داده شد، با کاهش تولید روبرو است.

|بازارهای احتمالی برای روسال

برخی تحلیلگران و معامله‌گران چنین پیش‌بینی می‌کنند که تولیدات روسال به چین یا دیگر بخش‌های آسیا صادر شود اما تحقق این امر در صورتی ممکن است که روسال کاهش حدود ۲۵ درصدی بهای محصولات خود را تاب بیاورد که در این صورت چین می‌تواند پذیرای محصولات آن باشد و صادرات محصولات نیمه تمام یا حتی محصولات اولیه آلومینیوم روسال را رونق بخشد و همچنین از کمبود این فلز در سایر نقاط جهان بکاهد، هر چند گروهی دیگر بر این باورند که تحریم آلومینیوم روسیه می‌تواند کلید گشایش تنش‌های اخیر چین و آمریکا باشد و فرصت‌های نویی بیافریند که فولاد و آلومینیوم چین به مدد آنها بتواند از سد تعرفه‌ها عبور و بار دیگر به آمریکا ورود پیدا کند.

در این بین این احتمال نیز وجود دارد که روسیه بر ترکیه به عنوان یک بازار جایگزین تمرکز کند، با توجه به اینکه این کشور از مصرف‌کنندگان بزرگ آلومینیوم در جهان به شمار می‌آید.

دو گانه معدن در مهد امپراتوری اینکا

از توانمندی اقتصادی تا آسیب‌های انسانی و زیست‌محیطی «پرو»

در پرو که باید عملیات معدنی را بازرسی و آن را قانونمند کند، از سوی شخصی اداره می‌شود که اربتباط عمیق و قوی با صنعت معدن این کشور دارد. اقتصاد پرو از سال ۱۹۹۰ میلادی (۱۳۶۹ خورشیدی) به بعد متحمل اصلاحات چشمگیر بازار آزاد شده است. این اصلاحات طیفی از قانونی کردن بخش غیررسمی تا خصوصی‌سازی عمده در استخراج معادن، انرژی و صنایع مخابرات را دربرمی‌گیرد.

سرمایه‌گذاری خارجی، کمک‌های صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی از عواملی بودند که به رشد اقتصادی پرو در دهه ۱۹۹۰ میلادی انجامیدند، اما هنوز برخی می‌گویند که اصلاحات پرو منجر به پیشرفت پایدار اقتصادی نشده است و بر اساس گزارش مرکز پژوهش اقتصاد و برنامه آمریکا، درآمد هر فرد در پرو همچنان به میزان ۲۵ سال گذشته است که یک شکست چشمگیر اقتصادی بلندمدت به شمار می‌آید.

برخی شرکت‌ها تا عمق ۶۶۰ متری به استخراج ادامه می‌دهند. آنجاست که از ذخیره سفره‌های آب زیرزمینی کم شده و بنابراین آب تمام شهر ته می‌کشد.

پری‌پس در ادامه مشاهده‌های خود از معدنکاری در پرو توضیح می‌دهد: در منطقه‌ای دیگر به نام «جونین مرکزی» من و گروه همراهم متوجه شدیم نیمی از ساکنان با کار در بخش معدن امرار معاش می‌کنند و نیمی دیگر کشاورز هستند. این دو گروه با دو دنیای متفاوت با یکدیگر در تضاد و تخاصم هستند، زیرا هر دو می‌خواهند به رود ماتارو که از انشعابات رود آمازون است، دسترسی یابند. این گزارش می‌افزاید اگر این شرایط ادامه پیدا کند، آثار منفی زیست‌محیطی آن به خارج از مرزهای پرو نیز کشیده خواهد شد و بر ذخایر آب شیرین قاره آمریکا تاثیرگذار خواهد بود. نویسنندگان این گزارش همچنین به این قضیه انتقاد دارند که سازمان خدمات ملی بهداشت ارضی

بیشتر گروه‌های اجتماعی در آمریکای جنوبی از فعالیت‌های معدنی که محیط‌زیست را آلوده کرده و آنها را مسموم می‌کند شاکي بوده‌اند. ساکنان این قاره همچنین اعتراض دارند که عملیات معدنی باعث جابه‌جایی مکان زندگی آنها شده و به تشدید فقر انجامیده است.

وی می‌افزاید: در بازدید از شهر کاجامارکا در پرو و مشاهده روند پیشروی پروژه استخراج یک معدن طلا شاهد بودم که چطور ساکنان شهری با ۱۳۰هزار نفر جمعیت بر سر منابع آب با شرکت‌ها در رقابت هستند. به طور کلی معدنکاری باعث به وجود آمدن آسیب‌های زیست‌محیطی شده که به دلیل مقاومت دولت محلی بر سر قانونمند کردن عملیات معدنی از شدت آن کم شده اما این آسیب‌ها و تنش‌های برآمده از آن همچنان وجود دارند و در همین حال موضع دولت فدرال نیز با ساکنان مناطق، سیزده‌جویانه است.

کارتناسان همچنین اظهار نگرانی کردند که

دانشگاه هومبولت برلین گزارشی منتشر کردند که حکایت از تنش‌هاش اجتماعی در پرو دارد و برآمده از ضعف‌های موجود در فعالیت‌های معدنی این کشور است. بر اساس این پژوهش که «راهکارهای جایگزین برای توسعه مناطق معدنی پرو» نام دارد، یکی از دلایلی که باعث بروز ناآرامی در این کشور شده، سیاست‌های اقتصادی پرو است که اجازه دریافت حق امتیاز بالا در استخراج منابع معدنی را به سرمایه‌گذاران نمی‌دهد.

بنابراین امکان سرمایه‌گذاری دو یا چندباره برای سرمایه‌گذارها وجود ندارد؛ اتفاقی که به ایجاد محدودیت در فعالیت‌های آنها می‌انجامد. در کنار این محدودیت قانونی به عقیده کارشناسان، کاهش بهای کامودیتی‌ها در سال‌های گذشته وضعیت بخش معدن را در پرو وخیم‌تر کرده است. سوزان پری‌پس، مشاور معدن در آلمان در این باره به دوپچه‌وله می‌گوید: در ۲ دهه گذشته،

در مجموعه کشورهای دنیا که بخش زیادی از اقتصاد آنها بر استخراج مواد معدنی متکی است، نام پرو در آمریکای جنوبی از سرآمدان است. به گزارش صمت به نقل از وبسایت «س‌ای‌اس پروفشنالز» (sesprofessionals. com) بزرگ‌ترین تولیدکنندگان فلزات پایه و گرانبه‌است. این کشور اکنون دومین تولیدکننده بزرگ مس، ششمین تولیدکننده بزرگ طلای جهان و سومین تولیدکننده بزرگ روی به شمار می‌آید.

پرو همچنین از تولیدکنندگان بزرگ نقره است و اقتصاد در حال رشد آن به شدت با تولید مواد معدنی به پیش می‌رود. در همین راستا این کشور از ورود سرمایه‌گذارهای خارجی به ویژه از کشورهای امریکای شمالی استقبال می‌کند، اما ضعف‌هایی در این کشور معدنی وجود دارد که نیاز به توجه زیاد دارد. به گزارش دوپچه‌وله، گروهی از پژوهشگران

قز مینرالز به دنبال افزایش تولید مس

بدون تغییر و در محدوده ۶۵ هزار تن باقی بماند.

«اندرو ساوتام» مدیرعامل این شرکت در این زمینه بیان کرد: پس از روزآمد کردن معادن بزشاکل و اکتوگای، تولیدات این شرکت در حال حاضر مقرون به‌صرفه‌تر، کم‌هزینه‌تر و با تجهیزات معدنی جدیدتر عرضه خواهد شد که در آینده، جریان نقدی چشمگیری به وجود خواهد آورد. قز مینرالز همراه با اعلام تولید مورد هدف، نتایج مالی سال گذشته میلادی خود را نیز منتشر کرده که در آن درآمد پیش از کسر بهره، مالیات و استهلاک شرکت از رقم ۶۷ میلیون دلار سال ۲۰۱۶ تا میلادی(۱۳۹۵ خورشیدی)، به ۵۰۳ میلیون دلار در سال گذشته رسیده است.

تولید موردنظر شرکت معدنی کارمینرالز (Kaz Minerals) متعلق به قزاقستان در سال جاری میلادی بین ۲۷۰ تا ۳۰۰ هزار تن خواهد بود. این رقم از ۲۵۹ هزار تن کاند تولیدشده در سال گذشته بیشتر است. به گزارش مس‌پرس به نقل از سی‌آرپو، معدن بزشاکل (Bozshakol) متعلق به این کمپانی با ظرفیت در حال کامل خود در حال فعالیت است و معدن اکتوگای (Aktogay) در برنامه‌ریزی انجام‌شده تا انتهای سال به ۱۰۰ درصد ظرفیت تولید خود خواهد رسید. تولید پیش‌بینی‌شده معدن بزشاکل معادل ۹۵ تا ۱۰۵ هزار تن و معدن اکتوگای معادل ۱۱۰ تا ۱۳۰ هزار تن است. انتظار می‌رود تولید از معادن دیگر این کمپانی

طلا خریداران را مایوس کرد

در این بین، کاهش تنش‌ها میان آمریکا و کره شمالی، جذابیت طلا به عنوان دارایی مطمئن را کمتر کرده است.

اوله هانسن، مدیر استراتژی کالا در ساکسو بانک در یادداشتی به مشتریان این بانک نوشت: خریداران طلا از اینکه این فلز ارزشمند نتوانسته در عبور از مرز ۱۳۵۵ دلار پیشرفتی داشته باشد، مایوس شده‌اند.

وی در ادامه خاطر نشان کرد، عملکرد این فلز ارزشمند به دلیل عملکرد ضعیف فلزات سفید محدود شده است.

دلار روز دوشنبه اندکی بهبود یافت در حالی که اواخر هفته گذشته به دلیل نگرانی‌ها نسبت به تنش‌های تجاری میان آمریکا و چین و همچنین آمار اشتغال نه چندان مطلوب آمریکا سقوط کرده بود.

در بازار سایر فلزات ارزشمند، هر اونس نقره برای تحویل فوری ۰/۳ درصد رشد کرد و به ۱۶/۳۹ دلار رسید.

هر اونس پلاتین برای تحویل فوری حدود یک درصد صعود کرد و ۹۲/۲۰ دلار معامله شد. هر اونس پالادیوم برای تحویل فوری با ۰/۵درصد افزایش به ۹۰۵/۲۵ دلار رسید.

مهدی آباد نمایش توان بخش خصوصی

بهرام شکوری
رئیس کمیسیون معادن و صنایع
معدنی اتاق ایران

ایران در حال حاضر ۳ درصد از ذخایر سرب و روی جهان را در اختیار دارد. این حجم از ذخایر، کشور را پس از چین، قزاقستان و هند در رتبه چهارم تولیدکنندگان کنسانتره این مواد معدنی در آسیا قرار می دهد.

علاوه بر این ایران پس از ترکیه دومین تولیدکننده بزرگ سرب و روی در منطقه منا (خاورمیانه و شمال افریقا) به شمار می آید. همچنین انگوران و مهدی آباد به عنوان دو مورد از بزرگترین ذخایر سرب و روی ایران معرفی می شوند که از ۹ میلیون تن ذخایر سرب و روی با عیارهای ۲۶ درصد و ۶ درصد بر خوردار هستند. معدن سرب و روی انگوران در استان زنجان خوراک واحدهای فرآوری کشور را تامین می کند. از آنجایی که ذخایر اکسیده انگوران رو به اتمام است، تامین نیاز شرکت های سرب و روی در چند سال آینده چالش برانگیز خواهد بود. درحال حاضر کل ظرفیت سالانه واحدهای فرآوری سرب و روی، شمش های سرب و کنسانتره سرب و سرب ایران به ترتیب به ۴۸ هزار، ۴۲۰ هزار و ۲ میلیون تن می رسد در حالی که در سال ۲۰۱۴ میلادی (نیمه دی ۱۳۹۲ تا نیمه دی ۱۳۹۳) ایران ۷۰۰ هزار تن کنسانتره سرب و روی، ۱۴۲ هزار تن شمش روی و ۷۲ هزار تن شمش سرب تولید کرد. تولید تکافوی سرب و روی در ایران باعث شده این صنعت تنها از ۳۵ تا ۴۰ درصد از ظرفیت خود بهره مند باشد در حالی که آمارها حاکی از تاثیر مهم سرمایه گذاری در زمینه سرب و روی است. راه اندازی و بهره برداری از معدن مهدی آباد با ذخایر اثبات شده ۱۵۴ میلیون تن و متوسط عیار ۶ درصد روی و ۲ درصد سرب فرصتی است که می تواند در کشور را جایگزینی مطمئن برای معدن انگوران قرار دهد و تقاضای کشور را تامین کند. این معدن همچنین می تواند در رویارویی با نیاز جهانی، نقش کلیدی بازی کند. ارزیابی ها نشان می دهد که مهدی آباد در بین نواحی غنی از روی در سطح جهان رتبه هفتم را دارد در حالی که ذخایر سرب آن در سطح جهانی در رتبه دهم قرار می گیرد. در نتیجه تولید این معدن برجسته می تواند در ارتقای جایگاه جهانی ایران در زمینه ذخایر روی و سرب نقشی موثر داشته باشد. براساس برآوردهای اولیه، سرمایه گذاری مورد نیاز برای توسعه معدن و همچنین کارخانه بیش از ۱ میلیارد دلار است. در نتیجه این سرمایه گذاری، از یک تا ۵ هزار فرصت شغلی مستقیم و غیرمستقیم در کشور ایجاد خواهد شد. دولت ایران پروژه بزرگ مقیاس بهره برداری از ذخایر سرب و روی مهدی آباد را به بخش خصوصی تحویل داده، اتفاقی که بیانگر اعتماد بالای دولت به ظرفیت بخش خصوصی است.

منبع: ماین آند مینس تودی
برگردان: ثمن رحیمی راد

تلاش شرکت مس ترکیه برای فتح بازارهای جهانی

شرکت مگانماتل (Mega Metal) تولیدکننده بزرگ مس ترکیه در حال توسعه عملیات خود در این کشور است. قصد دارد علاوه بر خرید یک سایت تولیدی در ایالت متحده، تعدادی شرکت نیز در کشورهای ایتالیا و فرانسه خریداری کند. به گزارش مس پرس به نقل از سی آر بیو، شرکت «مگا متال» در تلاش است سایت فعلی خود در قیصریه (Kayseri) را با سرمایه گذاری ۲۰ میلیون یورویی (برابر ۲۴/۷ میلیون دلار) گسترش دهد و علاوه بر آن، مس مقاوم به حرارت را با سرمایه گذاری ۵ میلیون یورویی به سید محصولات خود در سال جاری اضافه کند. در همین زمینه، کنویت علی تروفوت، رئیس این شرکت گفت: شرکت «مگا متال» در حال آماده سازی برای انجام خریدهای چشمگیر در اروپا به عنوان بزرگترین بازار صادرات خود است و این مراحل برای خرید یک شرکت ایتالیایی کامل شده است. او افزود: این شرکت ایتالیایی همچنین مرکز تدارکات «مگا متال» در اروپا خواهد بود. پس از اروپا، بازار ایالات متحده مورد نظر شرکت «مگا متال» در آینده نزدیک قصد خرید یک سایت تولیدی را در این کشور دارد. گفتنی است، شرکت «مگا متال» تولیدکننده انواع سیم مسی در اشکال مختلف بوده که بیشتر در صنعت خودروسازی مورد مصرف دارد.

سفر به زمان با ماشین های باربر معدنی

آرایه معدنی

۹/۸۷ متر پهنا دارد. این ماشین که به بزرگی یک خانه است، نخستین کامیونی بود که توانست بیش از ۴۵۰ تن بار را منتقل کند. این غول، مجهز به ۲ محصور چرخشی، ۲ موتور دیزلی و ۸ چرخ است که قدرت مانوردهی آن را بسیار بالا می برد. این ماشین به عنوان بزرگترین دامپتراک دوحوره و همچنین به عنوان بزرگترین بدنه با ظرفیت ۶۴۵/۴ مترمکعب در رکوردهای جهانی گینس ثبت شده است. در سال ۲۰۱۵ میلادی (۱۳۹۴ خورشیدی) تصویر این کامیون روی تمبر در بلاروس ثبت شد. در نخستین سالی که بلاز ۷۵۷۱۰ در معدن زغال سنگ «چرنی گاوتز» در روسیه فعالیت می کرد، ۴/۶ میلیون تن سنگ را جابه جا کرد. این رقم برابر با وزن بار ۱ هزار و ۱۱۵ لکومتیو ریلی است.

۲۰۱۵ میلادی (۱۳۹۴ خورشیدی) و حرکت زیر آب

پروژه ای مربوط به اتحادیه اروپا با عنوان «سیستم عامل پایدار جایگزین معدن» (Viable Alternative Mine Operating System) در حال ساخت ماشین های معدنی زیرآبی به ویژه برای سایت های معدنی است که روی آب شناورند. ماشین های معدنی زیرآبی از راه دور کنترل می شوند و با استفاده از دماغه های تیز خود کانی ها را بدون تخریب بستر آب بیرون می آورند. کانی پس از جمع آوری برای فرآوری به سطح زمین پمپاژ می شود و رسوب زیاله و آب به معدن بازمی گردد. آغاز این پروژه به سال ۲۰۱۵ میلادی (۱۳۹۴ خورشیدی) برمی گردد. هم اکنون تنها در اروپا ۳۰ هزار سایت معدنی شناور وجود دارد. شرکت آمریکایی «ماتیلوس» نیز از جمله شرکت هایی است که در این زمینه فعالیت می کند.

شاید بزرگترین و به طور روزافزون ترویج داده است. نمونه از تطبیق این فناوری نور با بخش معدن بتوان در شرکت رپوتینتو و در معدن پیل بارا در استرالیا مشاهده می کرد. در این معدن از ۸۰ کامیون بدون راننده با برند کوماتسو استفاده می شود. همچنین از جی پی اس، سنسورهای راداری و لیزری استفاده می شود و کامیون ها می توانند در حوالی سایت معدنی حرکت کنند، از موانع فاصله بگیرند و کانی های پرعیار را تحویل دهند. این کامیون ها در کل سال گذشته میلادی تا ۱ میلیارد تن کانی جابه جا کردند و هزینه های واحد معدنی را تا ۱۵ درصد کاهش دادند. رپوتینتو در سال ۲۰۰۸ میلادی شروع به راه اندازی فناوری استخراج خودکار معدن کرد و به سرمایه گذاری سنگین خود در این زمینه ادامه داد. در سال گذشته میلادی این شرکت اعلام کرد که تعداد کامیون های خودکار خود را به ۱۴۰ رشد می دهد و همچنین یک برنامه تکمیلی برای خودکارسازی ۴۸ کامیونی ایجاد می کند که هم اکنون در حال استفاده هستند. علاوه بر رپوتینتو دیگر شرکت های معدنی هم به دنبال توسعه ماشین های حمل و نقل خودکار خود هستند؛ بی جی بی بیلتون در استرالیا و سانکور در کانادا نیز از کامیون های معدنی بدون راننده استفاده می کنند تا سطوح تولید خود را افزایش دهند.

۲۰۱۳ میلادی (۱۳۹۲ خورشیدی) و غول بیکرترین دامپتراک

بزرگترین دامپتراک جهان «بلاز» ۷۵۷۱۰ نام دارد با وزن باورنکردنی ۴۹۶ تن. یک شرکت تولیدکننده تجهیزات معدنی در بلاروس آن را در سال ۲۰۱۳ میلادی (۱۳۹۲ خورشیدی) ساخت و فروش آن در سال ۲۰۱۴ میلادی (۱۳۹۳ خورشیدی) آغاز شد. بلاز ۷۵۷۱۰، ۲۰/۶ متر درازا، ۸/۱۶ متر ارتفاع و

حرکت در آورد. بگر را شرکت کروپ برای استخراج زغال سنگ در آلمان ساخت. این ماشین می تواند در هر روز ۲۴۰ هزار تن زغال سنگ را استخراج کند. این ماشین غول پیکر از سال ۲۰۰۱ میلادی (۱۳۸۰ خورشیدی) به معدن «گازرویلر» وارد شد. این معدن سالانه ۱۰۰ میلیون تن زغال سنگ تولید و ۱۵ درصد از کل نیاز آلمان به انرژی را تامین می کند.

۱۹۹۸ میلادی (۱۳۷۷ خورشیدی) و کت کلاسیک

یکی از توانمندترین و شناخته شده ترین دامپتراک هایی است که تاکنون ساخته شده است. محصول کاترپیلار است، چندین بار بازسازی شده و آخرین بازسازی آن به سال ۲۰۰۹ میلادی (۱۳۸۸ خورشیدی) زمانی که کت ۷۹۷۷ ساخته شد، برمی گردد. کت ۷۹۷۷ این ماشین دومین دامپتراک بزرگ در جهان است که تحمل ۴۰۰ تن بار را دارد. این رقم ۴۰ تن بیشتر از نخستین مدل این محصول است. موتور آن ۲۰ سیلندر است و می تواند ۴۰۰ اسب بخار انرژی را تولید کند. این میزان انرژی برای حرکت دادن ماشین کافی است. این ماشین ۱۴/۸ متر طول، ۶/۵۲ متر ارتفاع و ۹/۷۵ متر پهنا دارد و سال ها بزرگترین دامپتراک بود تا اینکه بلاز ۷۵۱۰ از آن پیشی گرفت.

۲۰۰۸ میلادی (۱۳۸۷ خورشیدی) و خودکارسازی معدنکاری

خودکارسازی تاکنون اصلی ترین تم و درون مایه قرن ۲۱ میلادی بوده است و در صنعت معدن، این موضوع بیش از همه در خودکارسازی ماشین های معدنی به چشم می آید. توانمندی کار ۲۴ ساعته در شبانه روز بدون هیچ وقفه و استراحتی بازدهی خوبی از این فناوری در معدنکاری ارائه داده، آن را اقتصادی کرده

ماندگار شد. آنچه «ماشین کانال زنی انگلیسی» (The English Channel Machine) نام دارد، در دهه ۱۸۷۰ میلادی (۱۲۴۹ خورشیدی) ساخته شد. این ماشین با هوای فشرده کار می کرد و می توانست نمونه ماشین حمل و نقل معدنی در آن زمان به شمار آید. در سال ۱۹۱۲ میلادی (۱۲۹۱ خورشیدی) ماشین «هودلی نایت» برای استخراج زغال سنگ ساخته شد. این ماشین مجهز به استانداردهای مدرن بود و در آن از یک موتور الکتریکی، نوسانات هیدرولیکی و فشار آب برای شکستن سنگ ها یا صخره ها استفاده می شد.

۱۹۳۴ میلادی (۱۳۱۳ خورشیدی)، نخستین دامپتراک

در ۱۹۳۴ میلادی، شرکت «آلفیدس تراکز» در آمریکا کامیون مدل ۱۷ را طراحی کرد و ساخت. این کامیون نخستین دامپتراک ساخته شده برای استخراج مواد معدنی به شمار می آید که مجهز به موتور گازوئیلی Waukesha HP1000 بود و تنها ۶ متر و ۴۰۰ سانتی متر طول داشت. کامیون های ۱۷ نخستین گام را در مسیری برداشتند که بعدها به ساخت کامیون های غول پیکر منجر شد و امروز در بخش معدن دیده می شود. آلفیدس اکنون بخشی از شرکت ترکس تراکز در اسکاتلند است.

۱۹۷۸ میلادی (۱۳۵۷ خورشیدی) یا بگر هم چیز بزرگتر شد

بگر ۲۸۸ همچنان بزرگترین ماشین حمل و نقل زمینی جهان است که ۲۰ سال از ابداع آن می گذرد. ۱۳ هزار و ۵۰۰ تن وزن دارد، ارتفاع آن به یک ساختمان ۸ طبقه می رسد و ۳۱۵ فوت (حدود ۹۶ متر) ارتفاع و ۷۸۸ فوت (حدود ۲۴۰ متر) طول دارد. این غول نیاز به ۱۶/۶۵ کیلووات انرژی خارجی دارد تا چرخ های غول آسایش به ارتفاع ۲۱/۶ متر را به

این ماشینی که شبیه یک ارابه بود و در یورش امریکایی ها و غیر امریکایی ها به ذخایر طلای کالیفرنیا در سال های ۱۸۴۸ تا ۱۸۵۵ میلادی (۱۳۲۷ تا ۱۳۳۴ خورشیدی) استفاده می شد تا ماشین غول پیکری مانند «بگر ۲۸۸» و مجموعه ماشین های «کت ۷۹۷» و تا آخرین و به روزترین ماشین های حمل و نقل الکتریکی که در مرحله طراحی هستند و هنوز نامی بر آنها گذاشته نشده است، سبزی تکاملی از ماشین آلات معدنی را در طول زمان برای ما ترسیم می کند که شرحی از آن ارائه می شود.

سده ۱۵۰۰ میلادی (۸۷۹ خورشیدی)

به گزارش صمت به نقل از ماینینگ تکنولوژی، ارابه هایی که در ابتدای ترین فعالیت های معدنی به کار می آمدند، صدها سال پیش ساخته شدند و قدمت نمونه هایی از این ماشین دست کم به سده ۱۵۰۰ میلادی برمی گردد. این ماشین ها برای بیرون آوردن خاک و مواد معدنی از تونل های عمیقی که در دل کوه ها حفر شده اند استفاده می شدند. بین ارابه های معدنی و رویداد تاریخی یورش به طلای آمریکا ارتباط ویژه ای وجود دارد، اما به نظر می رسد پیشینه استفاده از آنها به سال های بسیار دورتر از این تاریخ برسد. این ارابه های ساده که با چوب و فلز ساخته می شدند و در امتداد ریل های تثبیت شده حرکت می کردند، امروز هم به ندرت در عملیات معدنی کارایی دارند، اما در کل جای خود را به کامیون ها و شبکه نقلیه ای داده اند. این ارابه ها یکی از شناخته شده ترین و قدیمی ترین ماشین آلات معدنی هستند.

اوایل سده ۱۹۰۰ میلادی (۱۲۷۹ خورشیدی)

به طور دقیق مشخص نیست چه زمانی نخستین ماشین حمل و نقل معدنی به این صنعت وارد و در آن

ماشین کانال زنی انگلیسی

نخستین دامپتراک

بگر ۲۸۸

بلاز ۷۵۷۱۰

وقتی سخن از الودگی‌های برآمده از استخراج زغال سنگ به میان می‌آید، افکار عمومی همه جای دنیا را مسیر می‌کند غیر از قاره سبز؛ واژه اروپا ذهن را بیشتر به پیمان آب و هوایی پاریس و شدت با کانی سیاه و همچنین کوه‌های آلب و رفاه اقتصادی مردم ساکن در غرب قاره سوق می‌دهد. گویا اروپایی‌ها دیگر کاری ندارند که بهره‌برداری از ذخایر این کانی سیاه، آثار زیان‌باری بر سلامت بشر و سیاره دارد. این کار تنها در حد و اندازه اقتصادهای نوظهوری مانند چین و هند است یا شخصیت‌های نه چندان محبوبی مانند ترامپ و اروپایی‌ها و سیاستمدارانش به آنچه از آن باکی و سلامت جهان و جهانیان برآید، می‌اندیشند، اما خوب است گاهی رسانه‌ها سری هم به ذخایر در حال استخراج لیگنیت (زغال سنگ قهوه‌ای) در یونان، آلمان، لهستان و جمهوری چک بزنند و یاد کنند از سهمی که این کشورها در تولید ۳۰ درصد ذخایر زغال قهوه‌ای دارند و همچنین سرمایه‌گذاری ۱/۳ میلیارد یورپی که یونان در سال جاری میلادی برای توسعه استخراج ذخایر خود داشته است. این در حالی است که بهره‌برداری از این ذخایر به بروز بیماری‌های جسمی در ساکنان روستاهای مجاور معدن انجامیده و شرایط زندگی را برای آنها نامطلوب کرده است؛ اتفاقی که به طور مثال در منطقه مقدونیه غربی در یونان ظهور و بروز دارد و از بی‌توجهی مقامات مسئول به پیامدهای استخراج لیگنیت سرچشمه می‌گیرد. با این وصف می‌توان نتیجه گرفت هر چند اروپا بسیار سنگ گرایش زمین را بر سینه می‌زند، اما در عمل خود نیز دست از ذخایر آن برنداشته و گویا دولتمردان اروپایی نیز می‌دانند که زغال سنگ با همه آسیب‌های زیست‌محیطی و انسانی همچنان همان کانی ارزان و پرنژدی است که در تولید برق گزینهای مقرون به صرفه به شمار می‌آید.

انجمن جهانی فولاد پیش‌بینی کرد تقاضای جهانی برای فولاد ۲ درصد رشد می‌کند انجمن جهانی فولاد اعلام کرد تقاضای جهانی برای فولاد تحت تاثیر رشد مطلوب اقتصاد جهانی، امسال ۱/۸ درصد رشد می‌کند و به ۱ میلیارد و ۶۱۶ میلیون تن می‌رسد. به گزارش ایسنا به نقل از رویترز، با این همه بازار فولاد با ریسک‌های حاصل از تنش‌های تجاری فزاینده روبه‌رو است. انجمن جهانی فولاد پیش‌بینی کرد نرخ رشد تقاضای جهانی برای فولاد در سال ۲۰۱۹ میلادی (۱۳۹۸ خورشیدی) به ۰/۷ درصد کاهش پیدا کرده و به یک میلیارد و ۶۲۷ میلیون تن افزون می‌شود. این انجمن اعلام کرد استفاده از فولاد در چین که سهمی از فولاد جهان را مصرف می‌کند، در سال جاری میلادی ثابت مانده و به ۷۳۶/۸ میلیون تن می‌رسد در حالی که سال آینده ۲ درصد کاهش می‌یابد و به ۷۲۲/۱ میلیون تن خواهد رسید.

فولادسازان متخلف چینی جریمه می‌شوند

مقامات چینی، به ۱۲ کارخانه فولادساز که خلاف مقررات زیست‌محیطی و ایمنی فعالیت می‌کردند، اخطار و کارت زرد دادند. به گزارش معدن‌نیز، کیوان جعفری طهرانی، تحلیلگر بازارهای بین‌الملل معدن و صنایع معدنی در کانال تلگرامی خود نوشت: علاوه بر این، دولت چین ۱۹ فولادساز دیگر را با اعطای کارت قرمز از فهرست شرکت‌های واجد شرایط، حذف و جریمه سنگین کردند. بر اساس اعلام وزارت صنایع و فناوری اطلاعات چین (MIIT)، شرکت‌های بزرگی از جمله گروه آهن و فولاد مانند «هی‌رونکسین» (Hebei Rongxin) و شرکت آهن و فولاد «شانشی‌شینتای» (Shanxi Xintai) از جمله شرکت‌هایی هستند که موفق به ارائه و ارسال گزارش بازرسی خود در زمان مقرر نشده‌اند. هم‌اکنون وزارت صنایع و فناوری اطلاعات چین از سیستم هشدار مشابه مسابقات فوتبال استفاده می‌کند، به این ترتیب که برای نخستین بار اخطار در قالب کارت زرد به کارخانه‌ها داده می‌شود و در صورت رعایت نکردن مسائل زیست‌محیطی کارت قرمز داده می‌شود. دریافت کارت قرمز به منزله قرار گرفتن نام شرکت در فهرست شرکت‌های بدون صلاحیت و اعمال جریمه سنگین خواهد بود. وی این موضوع را چنین تحلیل کرد: مهم‌ترین عاملی که کارخانه‌های فولادساز را مرتکب اخطار اولیه و دریافت کارت زرد می‌کند، رعایت نکردن استفاده از سنگ آهن و کانسارته با عناصر مزاحم پایین است.

آنچه لیگنیت با قاره سبز می‌کند

ثمن رحیمی راد |

استخراج لیگنیت یا زغال سنگ قهوه‌ای در یونان صنعتی بزرگ به شمار می‌آید. این کشور همراه با آلمان، لهستان و جمهوری چک، بیش از یک سوم تولید جهانی لیگنیت را به خود اختصاص داده است اما این پدیده بر زندگی ساکنان روستاهایی که در مناطق استخراجی مقدونیه غربی در یونان قرار دارند تاثیر منفی بسیاری داشته است؛ تاثیراتی که از تغییر محل زندگی تا مشکلات مربوط به سلامت را شامل می‌شود. این تصاویر را آنا پانتلیا، عکاس خبری اهل یونان از این مناطق گرفته و روزنامه انگلیسی گاردین در ۲۳ مارس (۳ فروردین) سال جاری بر وبسایت خود قرار داده است.

به گزارش صمت، گاردین در توصیف خود از روستاهای مقدونیه غربی که در مجاورت ذخایر لیگنیت یونان هستند، اینگونه می‌نویسد: گرد و خاکی که در فضا پراکنده است دیدن خورشیدی را که بر پوتهامیدا می‌تابد سخت کرده؛ پوتهامیدا شهری است در ۵۰۰ کیلومتری شمال غرب آتن که به معدن زغال سنگ لیگنیت و نیروگاه‌های شناخته می‌شود. چشم‌انداز این شهر را یک معدن

سیاه‌رنگ تشکیل می‌دهد که ۶۲۵ مایل مربع (نزدیک به ۱۶۲۰ کیلومتر مربع) فضا را اشغال کرده و علاوه بر این معدن، چند روستای محروم هم دیده می‌شود. پوتهامیدا، بزرگترین معدن در منطقه بالکان است و ۳۰ درصد برق یونان با سوزاندن ذخایر آن تولید می‌شود. با وجود قوانین سخت و سختی که اتحادیه اروپا بر زغال سنگ وضع کرده و چالش کاهش سودی که این صنعت کارخانه جدید در این منطقه سرمایه‌گذاری کرده است. با آن روبه‌رو است، یونان ۱/۳ میلیارد یورو برای ساخت ۲ کارخانه جدید در این منطقه سرمایه‌گذاری کرده است. یونان به همراهی آلمان، لهستان و جمهوری چک بیش از یک سوم تولید زغال سنگ دنیا را در اختیار دارد. با این حال زغال سنگ در زمره بدترین منابع آلاینده و مسموم‌ساز هوا در جهان جای گرفته و به گزارش سازمان جهانی سلامت، تنها در سال ۲۰۱۲ میلادی (۱۳۹۱ خورشیدی) ۷ میلیون نفر به دلیل تماس با هوای آلوده فوت کردند.

بنا بر گزارش موسسه «کشتگان خاموش صلح سبز» (Greenpeace's Silent Killers) احتراق زغال سنگ سالانه باعث بیش از ۱۲۰۰ مرگ زودرس در یونان می‌شود؛ کشوری که جمعیت آن حدود ۱۰ میلیون و ۷۰۰

هزار نفر است.

معاون مدیر بهداشت منطقه مقدونیه غربی در نامه‌ای به وزارت سلامت یونان نوشت از هر ۱۰ مرگ انسانی در پوتهامیدا ۷ مورد با سرطان و بیماری‌های ترمیوآمبولیس (گرفتگی رگ در اثر لخته شدن خون) و سکته ارتباط دارد. همچنین موارد مربوط به سرطان از سال ۱۹۵۰ میلادی (۱۳۲۹ خورشیدی) ۱۶ درصد افزایش داشته و به ۳۰/۵ درصد رسیده است. علاوه بر اینها امید به زندگی در منطقه نیز افت داشته است.

شرکت برق عمومی یونان، مالک معدن پوتهامیداست. این شرکت و شریکان آن ۱۰ هزار شغل در مقدونیه غربی ایجاد کرده‌اند؛ جایی که در بحران اقتصادی یونان بالاترین میزان بیکاری را داشت. بیش از ۶ دهه است که مردم محلی در صنعت تولید برق مشغول به کار هستند اما خصوصی‌سازی شرکت برق عمومی یونان به عنوان بخشی از معاملات انجام شده برای نجات اقتصادی کشور و همچنین برنامه اتحادیه اروپا به منظور حذف تدریجی زغال سنگ باعث شده جمعیت محلی به افت شرایط اقتصادی و بلاتکلیفی دچار شوند. کوستای، نام نگهبانی است که برای

<p>سردبیر: محبوبه ناطق همکاران: سارا اصغری-ثمن رحیمی راد مدیر فنی و هنری: مهدی نحفی</p>	<p>صاحب امتیاز و مدیرمسئول: نامر بزرگمهر ناشر: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی صمت</p>
<p>آدرس: تهران- میدان هفتم تیر- خیابان قائم مقام فرامانی- پلاک ۴- واحد ۳ تلفکس: ۸۸۳۱۰۵۷۶-۸۸۳۱۰۵۷۶ سازمان آگهیها: ۳-۸۸۷۲۲۳۲۲ توزیع و سازمان شهرستانها: ۸۸۷۴۲۲۱۱</p>	<p>چاپ: شرکت چاپ رواق روشن مهر www.Madandaily.com www.instagram.com/Madandaily www.twitter.com/Madandaily www.t.me/Madandaily E-mail: info@madandaily.com</p>

یادداشت

شرکت‌های خارجی توان ایران را نمی‌شناسند

سلام امینی

عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی

وزارت نفت سال گذشته از برخی برنامه‌ها در قراردادهای خارجی و میزان جذب سرمایه خارجی عقب ماند. هر چند مجلس شورای اسلامی در این زمینه وزارت نفت را مقصر نمی‌داند و شرایط کشور به‌گونه‌ای بود که نمی‌شد بیش از

آن اقدامی کرد اما به هر حال عملکرد از اهداف عقب بود. به جز فشارهای سیاسی از دیگر موضوعاتی که در سال‌های گذشته باعث شد ایران نتواند سهم قابل‌ملاحظه‌ای در همکاری‌های خارجی داشته باشد، شیوه فعالیت‌های اقتصادی در ایران است. متأسفانه در بسیاری از موارد مزیت‌های ایران در نظر گرفته نشده و برنامه آمایش سرزمین نداریم، این در حالی است که شرکت‌های خارجی بر این موضوعات تمرکز کرده و خلأهای این جنبه را شناسایی می‌کنند. در این صورت آنها ایران را در دستیابی به اهداف جدی نمی‌گیرند و ضمانت‌هایی با حجم بالا می‌خواهند. در برخی موارد ایران حاضر نیست ضمانت‌ها را بدهد و طرف خارجی هم ایران را در انجام قراردادها جدی نمی‌گیرد. علاوه بر این ایران نیز تاکنون بارها و بارها دچار بدهدنی طرف خارجی شده است. بسیاری از میدان‌های نفتی ایران به شرکت‌های خارجی واگذار شدند و آنها با گذشت سال‌ها حتی کلتگی به زمین نزدند. در این شرایط ایران هم در برخی از قراردادهای بدهد تکرار نشدن مشکلات گذشته ضمانت‌های بسیاری را مطالبه می‌کند. اینها بزرگترین موانع همکاری با خارجی‌ها است، به همین دلیل بسیاری از مذاکرات در مرحله ضمانت‌ها به پایان می‌رسد یا مسیر آن با سرعت بسیار کمی طی می‌شود. علاوه بر این طرف‌های خارجی این موضوع را می‌دانند که ایران توان چندانی برای راهاندازی پروژه‌های نفت و گاز ندارد. شرایط کنونی طوری است که ایران نمی‌تواند هم‌زمان چند پروژه بزرگ را راهاندازی کند و اگر این برنامه، طرح‌ریزی شود نیاز جدی‌تری به خارجی‌ها خواهیم داشت. سیاستی که اکنون می‌تواند پیش‌برنده باشد این است که ایران پروژه‌ها را در حد توان راهاندازی کند و قدرت اجرایی کشور پیش از مذاکرات به طرف خارجی نشان داده شود.

تولید گاز فراتر از ظرفیت

امیر مهرزاد

سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران در سال‌های گذشته حضور خود را در پروژه‌های نفت و گاز کشور افزایش داده است. این سازمان در یکی از اقدامات خود توانست فاز ۱۷ و ۱۸ پارس جنوبی را به طور کامل تحویل دهد و اکنون نقشی جدی و راهبردی در فاز ۱۴ دارد.

فعالیت‌های این سازمان در پارس جنوبی اکنون با ایزوایکو در ساخت سکو و بخش فراساحل افزایش یافته و پروژه‌های جدیدی، یکی یکی در حال تحویل هستند. این سازمان در ماه‌های گذشته توانست سکوی A فاز ۱۴ را تحویل پیمانکار بدهد و به گفته یکی از مدیران ارشد این سازمان فاز ۱۴ اکنون به حدود ۷۰ درصد پیشرفت رسیده است.

با این حال مدیران این سازمان معتقدند مشکلاتی دارند که اگر برطرف نشود، ادامه کار سخت خواهد شد. بدهی‌ها و مشکلات تامین مالی امروز بزرگترین مانع رشد و توسعه این سازمان در پروژه‌های بالادستی گاز است.

وزارت نفت بدهی‌اش را پرداخت کند

فرداد دلیری، معاون صنایع پیشرفته و پروژه‌های کلان انرژی ایدرو درباره فعالیت‌ها و مشکلات سازمان گسترش و نوسازی ایران در پروژه‌های پارس جنوبی گفت: تکمیل فاز ۱۷ و ۱۸ پارس جنوبی از مهم‌ترین پروژه‌هایی بود که ایدرو در آن نقش رهبر کنسرسیوم را برعهده داشت. در این زمینه یکی از مشکلاتی که اکنون وجود دارد پرداخت باقی سهم

ایدرو از طرف وزارت نفت است. وی با اشاره به اینکه این پروژه ۴ میلیارد دلار هزینه داشت و اکنون حدود ۱۰۰ میلیون دلار دیگر هزینه دارد، گفت: در اجرای این پروژه سهم سازمان ایدرو و IPMI که یکی از شرکت‌های تابع این سازمان به‌شمار می‌رود، ۳۰ درصد بود، با این حال هنوز این درصد پرداخت نشده است. در این زمینه وزیر نفت قول همکاری داده اما متأسفانه این مشکل همچنان وجود دارد. دلیری با اشاره به اهمیت سرمایه در گردش و تامین مالی پروژه‌ها گفت: اکنون بسیاری از شرکت‌هایی که فعالیت اقتصادی می‌کنند با مشکل تامین مالی برای پروژه‌ها روبه‌رو هستند. در این شرایط وزارت نفت و برخی دیگر از به‌کارگران این فشار را بر سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران بیشتر می‌کنند.

تکمیل فاز ۱۴ سال آینده

این عضو هیات عامل ایدرو در ادامه به تشریح وضعیت فاز ۱۴ پرداخت و گفت: در صورتی که پیش‌پرداخت‌ها داده شود تا پایان سال آینده فاز ۱۴ می‌تواند با تمام ظرفیت کار خود را شروع کند. نبود سرمایه در این پروژه‌ها در سال‌های گذشته آسیب‌های فراوانی را به کشور وارد کرده بود. یکی از دلایلی که بسیاری از پروژه‌های پارس جنوبی با تأخیر به بهره‌برداری رسید، همین مشکلات مالی بود. وی افزود: باید در نظر داشت پروژه زمانی که آغاز به کار می‌کند اگر با تأخیر در اجرا روبه‌رو شود، علاوه بر افزایش هزینه‌های ساخت با کاهش ارزش مقداری که سرمایه‌گذاری شده نیز روبه‌رو می‌شود.

همکاری با شرکت‌های خارجی

در پروژه پارس جنوبی اکنون شرکت‌های خارجی بسیاری همکاری می‌کنند، با این حال ایدرو در برخی پروژه‌ها توانسته از آنها جلو بزند. ثبت چندین رکورد از طرف ایدرو و شرکت‌های تابع میزان اعتماد وزارت نفت به این سازمان را افزایش داده و این موضوع باعث شده ضریب موفقیت ایدرو بالاتر برود؛ با این حال این پرسش مطرح است که ایدرو با چه الگویی در برخی از پروژه‌ها از شرکت‌های خارجی پیشی گرفته است؟ دلیری به این پرسش این‌گونه پاسخ داد: یکی از موضوعاتی که در این زمینه اهمیت دارد، نقش مدیریتی شرکت‌های خارجی است. برای آنها توجه اقتصادی ندارد که در ساخت و تامین تجهیزات ورود کنند، بر همین اساس شرکت‌های

خارجی، نقش مدیریتی در این پروژه‌ها دارند و ساخت و اجرا برعهده واحدهای داخلی است. اکنون رشد این حوزه در ایران به‌گونه‌ای است که نیاز چندانی به خارجی‌ها نداریم و فقط چند نوع تجهیزات است که ایران باید وارد کند. وی با اشاره به نقش مدیریتی شرکت‌های خارجی گفت: پس از همکاری در چند پروژه شرکت‌های داخلی توانستند در مدیریت نیز نقش خود را به‌خوبی ایفا کنند. البته باید در نظر داشت که هنوز توان اجرای چند ابرپروژه به طور هم‌زمان در کشور وجود ندارد و در این زمینه نیازمند تقویت هستیم.

تولید پیش از ظرفیت

حسن بوبری، مدیرعامل مدیریت طرح‌های صنعتی ایران و مجری فازهای ۱۷ و ۱۸ دربارہ توان بخش داخلی در اجرای پروژه‌های گازی گفت: توانی که امروز در کشور وجود دارد حتی با سال گذشته قابل مقایسه نیست. سرعت کسب دانش و تجربه در این زمینه بسیار افزایش یافته و امروز مهندسان ایرانی ثابت کرده‌اند که رکوردهای دست‌نیافتنی به راحتی به‌دست آنها شکسته می‌شود. وی با اشاره به اینکه در جریان ساخت و تحویل فاز ۱۷ و ۱۸ سختی‌ها و دشواری‌های بسیاری را متحمل شدیم، گفت: باوجود این مشکلات توانستیم این پروژه را با رعایت تمام استانداردها به طور کامل تحویل دهیم. یکی از موضوعاتی که اکنون در زمینه فاز ۱۷ و ۱۸ اهمیت دارد این است که اکنون این فازها ۷ درصد بیشتر از ظرفیت تولید در حال کار هستند.

رود به ماجرای پافشاری غیراقتصادی وزارت رفاه

چرا فولاد اکسین به خوزستانی‌ها واگذار نمی‌شود؟!

از نیمه اول دهه ۸۰ و در چرخه تکمیل زنجیره تولید و بالا بردن ارزش‌افزوده محصولات در شرکت فولاد خوزستان، پروژه‌ای با عنوان «پروژه ورق عریض» تعریف شد. امکانات اولیه و پیش‌نیازهایی مانند نیروی انسانی و آب و برق و گاز و مشاوره‌های پژوهشی و مهندسی مرتبط با موضوع، تامین و فراهم شد و یک قرارداد ۲۶۵ میلیون یورویی با شرکت سازنده دانایی از سوی مسخولان وقت شرکت فولاد خوزستان منعقد شد.

پس از ۵سال فعالیت مستمر، مدیران وزارت صنایع وقت، به هر دلیل آشکار و پنهان، تصمیم گرفتند این بخش از کارخانه فولاد خوزستان را تفکیک کنند و نام مستقل «شرکت فولاد اکسین خوزستان» را در همین راستا به این بخش جدا شده، اطلاق و بدون دادن هرگونه سهمی به شرکت مادر آن (فولادخوزستان) این اقدام را ثبت کردند.

جالب اینکه مسئولان وقت وزارت صنایع آنچنان ناپخته وناشایانه این اقدام خود را به انجام رساندند که حتی تمهیدات ارزی پروژه را از روی دوش فولاد خوزستان برنداشتند(تعهداتی که هنوز هم بدون هر دلیلی وجود دارد). در آن بازه زمانی، چنین تصمیمی فاقد هرگونه توجیه منطقی و اقتصادی بود و کارشناسان و اهل فن، این نکته را گوشزد کردند چراکه در طراحی اولیه پروژه یاد شده مقرر شده بود، همه تولیدات اسلب فولاد خوزستان به پروژه ورق عریض که در فاصله ۵۰۰ متری! این کارخانه قرار داشت، هدایت شده و پس از تولید ورق‌هایی با سایزهای ویژه، برای ایجاد ارزش‌افزوده بالاتر وارد بازار شوند. در حالی که زیرساخت‌های مربوط به تکمیل زنجیره تولیدفولاداکسین در شرکت فولاد خوزستان با صرف هزینه‌های هنگفت و در نهایت خلاقیت و دقت، طراحی شده بود؛ جداسازی این پروژه و مستقل کردن آن با عنوان تازه، شوک غیراقتصادی بزرگی به مجموعه فولاد خوزستان وارد کرد.

تجربه ناموفق ده‌ساله این اقدام، امروزه ثابت کرده است که چنین تقسیم غیرمنطقی که در همان زمان نیز با اعتراض مواجه شده بود، نه تنها موجب استهلاک و هدررفت توانایی‌های کارخانه فولاد اکسین

با حضور وزیر نیرو و جمعی از مقامات خوزستان در اهواز

ساخت بزرگ‌ترین پست GIS برق کشور توسط فولاد خوزستان آغاز شد

اهواز ۲ و سایر پست‌های انتقال خوزستان خواهد کرد. محمود دشت بزرگ با تقدیر از همکاری شایسته مدیریت فولاد خوزستان با برق منطقه‌ای در تقبل هزینه‌ها و پیگیری آغاز ساخت و تکمیل این پست، اظهار کرد: این طرح در مدت دو سال به اجرا خواهد آمد و در ساخت پروژه ضمن بکارگیری فناوری روز، از حداکثر توانمندی شرکت‌های بنام داخلی و برندهای شناخته شده جهانی استفاده خواهد شد. دشت بزرگ افزود: پست در حال احداث شهیدای فولاد خوزستان به‌دلیل واقع شدن در حاصلم پست‌های ۴۰۰ اهواز و فیروزان، تکمیل‌کننده رینگ ۲۰۰ کیلو ولت شهر اهواز هم خواهد بود.

دشت بزرگ گفت: مدیر پروژه پست شهیدای فولاد خوزستان به‌دلیل واقع شدن در حاصلم پست‌های ۴۰۰ اهواز و فیروزان، تکمیل‌کننده رینگ ۲۰۰ کیلو ولت شهر اهواز هم خواهد بود.

دشت بزرگ گفت: مدیر پروژه پست شهیدای فولاد خوزستان به‌دلیل واقع شدن در حاصلم پست‌های ۴۰۰ اهواز و فیروزان، تکمیل‌کننده رینگ ۲۰۰ کیلو ولت شهر اهواز هم خواهد بود.

دشت بزرگ گفت: مدیر پروژه پست شهیدای فولاد خوزستان به‌دلیل واقع شدن در حاصلم پست‌های ۴۰۰ اهواز و فیروزان، تکمیل‌کننده رینگ ۲۰۰ کیلو ولت شهر اهواز هم خواهد بود.

و متخصصین انرژی در خوزستان اعم از صنعت برق و دیگر صنایع خواهند داشت، تولید داخلی از نظر انرژی پایدار با مشکلات کمتری مواجه شود و دستمایه اصلی همگان در این مسیر، رویه‌های صحیح‌تری برای مصرف بسا پروژه خط و افتتاح چند طرح به خوزستان سفر کرده و عصر چهارشنبه در مراسم آغاز ساخت این پروژه در زمینی مجاور سایت صنعتی شرکت فولاد خوزستان حاضر شد.

پست برق شهیدای فولاد خوزستان قرار است با هزینه‌ای بالغ بر ۳۰۰ میلیارد تومان مدت دو سال توسط متخصصان این شرکت با همکاری برق منطقه‌ای خوزستان ساخته شود.

وزیر نیرو در آیین آغاز اجرای طرح یاد شده با تقدیر از مدیریت و کارکنان فولاد خوزستان بخاطر پیشگامی در ساخت و تقبل هزینه‌های این پروژه مهم زیربنایی و توسعه‌ای گفت: استان خوزستان از جهات مختلف ممتاز و نمونه است و در شرایط کنونی امکان بروز این امتیاز و شاخص بودن برای خوزستان از جهت تولید و مدیریت انرژی نیز فراهم است.

ارکانیان با بیان اینکه نقش صنعت برق در فراهم‌سازی انرژی پایدار در همه عرصه‌های تولید نقشی بارز است اظهار کرد: در سال جاری که از کم‌آبرترین و خشک‌ترین سال‌های نیم قرن اخیر کشور است، این موقع اهمیت حیاتی تر یافته و شرایط آب هوایی کنونی تاثیر مستقیمی بر منابع انرژی کشور خصوصا مراکز برق آبی خواهد داشت.

وزیر نیرو افزود: چنانچه در تابستان اسال با هم با گرمای بیشتری مواجه شویم طبیعتا مصرف هم بالاتر خواهد رفت. وی همچنین ابراز امیدواری نمود با تلاش‌ی که مجموعه مدیران

